

பி.ஏ.தமிழ் (முதலாமாண்டு)

DJT1B : தாள் - 2 இலக்கியம் II
பாடத்திட்டம்

அலகு வரிசை பாடம்

பாடல் எண்கள்

அலகு I	நற்றிணை	: 1, 13, 32, 59, 65 (5 பாடல்கள்)
	குறுந்தொகை	: 1 – 5 பாடல்கள்
	கலித்தொகை	: 74, 112 (2 பாடல்கள்)
அலகு II	புறநானூறு	: 91 முதல் 95 வரை 5 பாடல்கள்
	பதிற்றுப்பத்து	: இரண்டாம் பத்து 21 – 22
	பத்துப்பாட்டு	: நெடுநல்வாடை
அலகு III	சிலப்பதிகாரம்	: மங்கலவாழ்த்துப் பாடல்
அலகு IV	திருக்குறள்	: ஒழுக்கமுடைமை, கல்வி, நட்பாராய்தல்
அலகு V	பழமொழிநானூறு	: கல்வி அதிகாரம் (1 – 5 பாடல்கள்)
	இனியவை நாற்பது	: 1 – 5 பாடல்கள்
	நல்வழி	: 1 – 5 பாடல்கள்

பாடநூல்கள்:	நற்றிணை,	கழகவெளியீடு,	சென்னை.
	குறுந்தொகை,	கழகவெளியீடு,	சென்னை..
	கலித்தொகை,	கழகவெளியீடு,	சென்னை.
	புறநானூறு,	கழகவெளியீடு,	சென்னை.
	பதிற்றுப்பத்து,	கழகவெளியீடு,	சென்னை.
	பத்துப்பாட்டு,	கழகவெளியீடு,	சென்னை.
	சிலப்பதிகாரம் ,	கழகவெளியீடு,	சென்னை.
	பழமொழிநானூறு,	கழகவெளியீடு,	சென்னை.
	நானாற்பது,	கழகவெளியீடு,	சென்னை.
	நல்வழி,	மாணவர் பதிப்பகம்,	சென்னை.

DJT1B : தாள் - 2 இலக்கியம் II

பொருளடக்கம்

அலகு வரிசை	பாடம்	பக்க எண்கள்
அலகு I	நற்றிணை	3
	குறுந்தொகை	12
	கலித்தொகை	19
அலகு II	புறநானூறு	25
	பதிற்றுப்பத்து	33
	பத்துப்பாட்டு - நெடுநல்வாடை	39
அலகு III	சிலப்பதிகாரம்	63
அலகு IV	திருக்குறள்	71
அலகு V	பழமொழிநானூறு	82
	இனியவை நாற்பது	85
	நல்வழி	87

பக்கங்கள் - (1-90)

அலகு – I

நற்றிணை (1,13,32,59,65: ஐந்து பாடல்கள்)

சங்க இலக்கியமான எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று. இந்நூல் அகப்பொருள் துறைகளை விளக்குகின்றது. 9 அடி முதல் 12 அடிவரையுள்ள ஆசிரியப்பாக்களின் தொகுப்பாகும். இதில் 400 பாடல்கள் உள்ளன என்ற போதிலும் 399 பாடல்களே கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. 175, 187, 192 எனப் பாடப்பட்ட புலவர்களின் எண்ணிக்கையில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருப்பினும் பல புலவர்களின் பாடல்களால் தொகுக்கப்பட்ட தொகை நூலாகும். இவற்றைத் தொகுப்பித்த அரசன் பன்னாடு தந்த மாறன்வழுதி எனப்படுவார். தொகுத்தவர் பற்றிய குறிப்புக் கிடைக்கவில்லை. நற்றிணைப் பாடல்களின் வழிப் பண்டைய வழக்கங்கள், இயற்கை வனப்பு, எண்வகைச் சுவைகள் போன்றவற்றை அறியமுடிகின்றன. செய்யுளிலுள்ள சிறந்த சொற்றொடர்கள் புலவர்களின் பெயராகவும், பெயருக்கு அடைமொழியாகவும் அமைந்துள்ளன. பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் உரையே நற்றிணைக்கு முதல் உரையாகும். 1914ம் ஆண்டில் இந்நூலைப் பதிப்பித்தவரும் இவரே ஆவார். கபிலர் இயற்றிய பாடல்களுள் 5 பாடல்கள் பாடப்பகுதியாகவுள்ளன.

1. குறிஞ்சி

நின்ற சொல்லர்; நீடுதோறு இனியர்;
என்றும் என் தோள் பிரிவு அறியலரே;
தாமரைத் தண் தாது ஊதி, மீமிசைச்
சாந்தில் தொடுத்த தீம் தேன் போல,
புரைய மன்ற, புரையோர் கேண்மை;
நீர் இன்று அமையா உலகம் போலத்
தம் இன்று அமையா நம் நயந்தருளி
நறு நுதல் பசத்தல் அஞ்சித்
சிறுமை உறுபவோ? செய்யு அறியலரே!

கூற்று: பிரிவு உணர்த்திய தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது

கூற்று விளக்கம்: தலைவன் பிரியக் கருதியது அறிந்த தோழி தலைவியிடத்துக் கூறலும், தலைவி அவர் இல்லாமல் அமையாத என்னை வருந்தும்படி விட்டுப்பிரிகின்ற அன்னதொரு குணக்குறைபாடு இல்லாதவர் எனத் தலைவனைப் புகழ்ந்து கூறுவது.

உரை:

தோழி நம் காதலர் தவறாத வாய்மையுடையவர். நெடிதாகத் தோன்றும் இனிமையுடையவர். எப்பொழுதும் எந்தோள்களைப் பிரிதல் என்பதை அறியாதவர். அத்தகைய சிறந்தவருடைய நட்பு, தேனீ தாமரையின் குளிர்ந்த மகரந்தங்களையும் ஊதி, உயர்ந்து நிற்கும் சந்தன மரத்தின் தாதினையும் ஊதி, சந்தன மரத்தின் உச்சியில் கொண்டு சென்று வைத்த தேனைப் போல உறுதியாக உயர்ந்தது. தண்ணீர் இல்லாமல் இவ்வுலகம் அமையாது. அதுபோல அவர் இல்லாமல் நாம் இல்லை. நம்மீது மிகவும் விருப்பம் கொண்டவர் அவர். அவர் பிரிந்தால் நம் நெற்றியில் பசலை படரும். அவ்வாறு பசலை படர்வதற்கு அஞ்சித் தடுமாற்றம் அடைவாரோ? அடையமாட்டார்.

உரை விளக்கம்:

இனியும் அவர் பிரியக் கருத மாட்டார் என்பதைத் தோழி உணர்த்தினாள். தாமரைத்தாது-தலைவன் உள்ளம், சந்தனத்தாது தலைவியுள்ளம். சந்தனமரத்தில் இனிய தேனடை வைத்ததுபோலத் தலைவன் தலைவியிடம் அன்பு வைத்தான்.

பசலை என்பது கண்ணாடியில் ஊதப்பெற்ற ஆவியால் கண்ணாடி ஒளி மழுங்கித் தோன்றுவது போலப் பிரிவால் தலைவி பொலிவு இழந்திருக்க அவள் உடம்பில் தோன்றும் நிற வேறுபாடு. தலைவன் தலைவியின் பக்கத்தில் இருந்து நீங்கிப் பிரியும்போது படர்வது பசலை எனப் பிறவிடங்களிலும் கூறப்பெறும்.

2. குறிஞ்சி

எழாஅஆகலின், எழில் நலம் தொலைய

அழாஅ தீமோ, நொதுமலர் தலையே!-

ஏனல் காவலர் மா வீழ்த்துப் பறித்த

பகழி அன்ன சேயரி மழைக்கண்.

நல்ல பெருந் தோளோயே! கொல்லன்

எறி பொன் பிதிரின் சிறு பல தாஅய்

வேங்கை வீ உகும் ஓங்கு மலைக் கட்சி

மயில் அறிபு அறியாமன்னோ;
பயில் குரல் கவரும் பைம் புறக் கிளியே.

கூற்று

இயற்கைப் புணர்ச்சியின் பிறறை ஞான்று, தலைவியின் வேறுபாடு கண்ட தோழி தலைவி மறைத்தற்குச் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம்:

இயற்கைப் புணர்ச்சியின் மறுநாள் தலைவியின் கண் சிவப்பு முதலாய வேறுபாடு கண்டு இவ்வேறுபாடு எதனால் ஆயிற்று என்று வினாவிய தோழிக்கு மறைத்துக் கூறுதலானே அவள் “தினைக் கதிரைக் கிளிகள் கொய்து கொண்டு போகவும் அவற்றை ஓட்ட நீ எழுந்தாயுமில்லை. இனி அழாதேனும் இரு” எனக் கூறுவாள் போன்று இறைச்சியால் அவளது களவொழுக்கத்தைத் தான் அறிந்து கொண்டமையைப் பொருள் கொள்ளுமாறு தானும் மறைத்துக் கூறாநிற்பது.(கூறியது)

உரை:

தினைப் புனத்தைக் காவல் காக்கும் மழவர் தினைகவர வந்த விலங்குகளை எய்து வீழ்த்திப் பின் அவற்றின் உடலிலிருந்து பறித்தெடுத்த அம்பு போன்ற, செவ்வரி பரந்த குளிர்ந்த கண்ணையும் நல்ல பெருந்தோளையும் உடையாய்! கொல்லனின் உலைக் களத்தில் அடிக்கும் இரும்பின் பொறி சிதறுவதைப் போலச் சிறிய பல காயையுடைய வேங்கை மரத்தின் மலர்கள் உதிரும். அத்தகைய உயர்ந்த மலையில் உள்ள கூட்டில் இருக்கும் மயில்கள் அறிய மாட்டா என்று கருதிக்கொண்டு கிளிகள் தினைக் கதிர்களைக் கவர்ந்து செல்லும். அதனால் தினைக் கதிர்களும் அழிகின்றன. கிளிகளை ஓட்ட வேண்டிய நீயும் இவ்விடத்திலிருந்து எழவில்லை. அவ்வாறு எழாதிருப்பினும் போகட்டும். நீ உன் அழகிய நலம் எல்லாம் கெடும்படியாக அயலார் இருக்கும் இவ்விடத்தில் அழாமல் இருத்தலையாவது செய்வாயாக.

உரை விளக்கம்:

தினை கவர வரும் பன்றிபோலும் விலங்குகளை வீழ்த்திப் பின் அவற்றின் உடலிலிருந்து பறித்த அம்புகளைப் போன்ற கண் என்று கூறினாள். தலைவனை மயக்கி மீண்ட கண்களை உடையாள் என்பது புலப்பட “விலங்கை வீழ்த்துப் பறித்த அம்பு” என்றார். வேங்கை மரத்தின் மலர்கள் உதிர்தலுக்குக் கொல்லன் உலையில் இரும்பு அடிக்கும்போது சிதறும் பொறிகள் உவமையாயின. கிளிகள்

தினை கவர்தலை மயில்கள் அறியும். ஆனால் மயில்கள் அறிவதைக் கிளிகள் அறிய மாட்டா என்றனர்.

இறைச்சி:

வேங்கை மலர்கள் உதிர்ந்த கூட்டிலிருக்கும் மயில், தினைக் கதிர்களைக் கிளிகள் கொண்டு போவதனை அறிந்திருக்கும். ‘நாம் கொய்து கொண்டு போவதனை அம்மயில் அறியா’ என்று கிளிகள் கருதியதைப் போல “உன் களவொழுக்கத்தை நான் அறிந்து வைத்தும் நான் அறிய மாட்டேன் என்று நீ கருதி மறைத்தாய்” என்று தோழி இறைச்சிப் பொருள் நயப்பக் கூறினள்.

3. குறிஞ்சி

‘மாயோன் அன்ன மால் வரைக் கவாஅன்,
வாலியோன் அன்ன வயங்கு வெள் அருவி
அம் மலைகிழவோன் நம் நயந்து என்றும்
வருந்தினன்’ என்பது ஓர் வாய்ச் சொல் தோறாய்;
நீயும் கண்டு, நுமரொடும் எண்ணி,
அறிவு அறிந்து அளவல் வேண்டும்; மறுத்தற்கு
அரிய – வாழி, தோழி! – பெரியோர்
நாடி நட்பின் அல்லது,
நட்டு நாடார், தம் ஒட்டியோர் திறத்தே.

கூற்று: தலைவிக்குக் குறை நயப்புக் கூறியது.

கூற்று விளக்கம்:

பாங்கியிற் கூட்டத்துத் தலைமகனுக்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைவியை மென்மையாகச் சொல்லிக் குறையறிவுறுத்தினாள். அவள் அறியாள் போல இருப்பவே, வன்மையாகக் கூறிக் குறை நயப்பிக்கும் வகையில் ‘தலைவன் படுந்துயரை யான் கூற நீ தெரிந்து கொள்ளவில்லை, வேறு தோழியரோடு ஆராய்ந்து தக்கது செய்க’ என ஊடிக் கூறியது.

உரை:

தோழி, வாழ்வாயாக! “மாயோனைப் போன்ற பெரிய மலைப்பக்கம். அங்கு, அவனுக்கு முன்பிறந்த வெள்ளை நிறத்தவன் ஆன பலதேவனைப் போன்று

வெண்மையாய் விளங்கும் அருவிகள் வீழும் அத்தகு மலைக்குரிய தலைவன் நாள்தோறும் நம் புனத்தின் பக்கத்தே வந்து நம்மை விரும்பி வருந்தினான்” என்று கூறும் எனது உண்மையான உரையை நீ தெளிந்து கொண்டாய் இல்லை. என்னைக் கேட்பதை விடுத்து, நீயும் அவனை நோக்குவதுடன் உன்னிடத்து அன்பு கொண்ட தோழியரோடும் ஆராய்ந்து அறியத்தக்கது இதுவென அறிந்து பின்பு அளவளாவுக. அவன் கூற்று மறுத்தற்குரியதில்லை. அறிவுமிக்க சான்றோர் தம்மோடு நட்புக்கொள்ள விரும்பியவர்களின் குணங்களை முதலில் ஆராய்ந்து பார்த்துப் பின்பு நட்புக்கொள்வர். அ.தல்லாமல், நட்புக்கொண்ட பிறகு அவர்தம் குணங்களை ஆராயமாட்டார். நீ அவ்வாறு மலைகிழவோனிடத்து நட்புக் கொள்ளவில்லை. முதலில் நட்புச் செய்து இப்போது வெறுத்தல் தகாது என்பதை அறிக.

உரை விளக்கம்:

அவனும் தகுதியுடையவன் என்பதை “மலைகிழவோன்” எனவே உணர்த்தினான். நட்புக் குறித்து இப்போது ஆராய்வது பயன்தராது என்றும், இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கு முன்னரே ஆய்ந்து பின் நட்புக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றும் தலைவன் நல்லனே என்றும் தோழி புலப்படுத்தினான்.

4. முல்லை

உடும்பு கொலீஇ, வரி நுணல் அகழ்ந்து,
நெடுங் கோட்டுப் புற்றத்து ஈயல் கெண்டி,
எல்லு முயல் எறிந்த வேட்டுவன் சவல,
பல் வேறு பண்டத் தொடை மறந்து, இல்லத்து,
இரு மடைக் கள்ளின் இன் களி செருக்கும்
வன் புலக் காட்டு நாட்டதுவே – அன்பு கலந்து
நம்வயின் புரிந்த கொள்கையொடு, நெஞ்சத்து
உள்ளினள் உறைவோள் ஊரே முல்லை
நுண் முகை அவிழ்ந்த புறவின்
பொறை தலை மணந்தன்று உயவுமார் இனியே.

கூற்று: வினைமுற்றி மீள்வான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது

கூற்று விளக்கம்:

“தலைவி வாழும் ஊர் காட்டகத்தே உள்ளது. அங்குப் பொறுமையாய்க் காத்திருக்கும் அவள், என்னைக் குறித்த பருவத்தே காணாவிடின் துன்புறுவாள்” என வினைமுடித்து மீளும் தலைவன் வருந்திக் கூறுவது.

உரை:

அன்புமிகுந்து நம்மிடத்து மாறுபாடற்ற விரும்பிய கருத்துடன் என்றும் நெஞ்சில் நம்மை நினைந்து வாழும் தலைவி வாழும் ஊர் காட்டின் உள்ளமைந்த வன்புலத்ததாகிய காடு சூழ்ந்த நாட்டின் கண்ணது. அங்கு உடும்பைக் கொண்டும், வரித்த தவளையை அகழ்ந்து எடுத்தும், நெடிய கோடுகளைக் கொண்ட புற்றுகளை வெட்டி ஆண்டுறையும் ஈசல்களை மண்ணைத் தோண்டி எடுத்தும் பகலில் முயலை வேட்டையாடியும் வாழும் வேட்டுவன் இரவின் கண் தன் அழகிய தோளில் சுமந்து வந்த பல்வேறு வகைப்பட்ட பண்டங்களைப் பொதிந்த மூடையுடனே ஏனைய கருவிகளையும் வீட்டிலே போட்டுவிட்டு மறந்து மிகுதியாகப் பருகிய கள்ளின் மயக்கத்தில் செருக்குற்றுக் கிடப்பான். முல்லை மலரின் நுண்ணிய அரும்பு அக்காட்டிடத்தே உள்ள ஊரில் மலர்ந்திருக்கும். அத்தகைய ஊரில் இருந்தாலும் அவள் உள்ளம் இதுவரை பொறுமையாய் இருந்தது. இன்று நாம் செல்லாவிடின் அவள் உள்ளம் மிக வருந்தும்.

உரை விளக்கம்:

காட்டின்கண் வேட்டுவன் உடும்பு, தவளை, ஈசல், முயல் ஆகியவற்றைப் பற்றி வாழ்வான். அவற்றைப் பிடித்தலால் உண்டான களைப்பைப் கட்டுடியால் மறப்பான். இத்தகைய வாழ்க்கையுடைய காட்டு நாட்டகத்து முல்லை மலரக்கண்டு பருவம் உற்றது அறிந்து தலைவி வருந்துவள் என்பதாம். வேட்டுவன் கட்டுடியால் சூழலை மறப்பதுபோல் தலைவி மறக்க இயலாது என்பதாம்.

உள்ளுறை:

உடும்பு முதலியவற்றை வேடுவன் கொணர்ந்து, வீட்டின் கண்ணே வைத்த மனநிறைவால் கள்ளுண்டு செருக்கி மயங்கிக்கிடத்தல், தலைவன் பொருள் பெரிதும் ஈட்டி வந்து அந்நிறைவோடு தலைவியோடு இன்பம்தயுய்த்துக் காமக்களிப்பெய்துவான் என்பதை உள்ளுறுத்தி நின்றது.

5. குறிஞ்சி

அமுதம் உண்க, நல் அயல் இலாட்டி!-
கிடங்கில் அன்ன இட்டுக் கரைக் கான் யாற்றுக்
கலங்கும் பாசி நீர் அலைக் கலாவ,
ஒளிறு வெள் அருவி ஒண் துறை மடுத்து,
புலியொடு பொருத புண் கூர் யானை
நற் கோடு நயந்த அன்பு இல் கானவர்
விற் சுழிப்பட்ட நாமப் பூசல்
உருமிடைக் கடிஇடி கரையும்
பெரு மலை நாடனை “வருஉம்” என்றோளே.

கூற்று:

இது விரிச்சி பெற்றுப் புகன்ற தோழி தலைமகளுக்குச் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம்:

தலைவன் குறித்த பருவத்து வாராமையால் வருந்திய தலைவியைத் தோழி, “தலைவியே! நானும் கவலை கொண்டிருந்த போது, நம் அயலகத்துப் பெண் ஒருத்தி வேறொருத்தியிடம் பேசும்போது “அவன் இப்போதே வருவான்” என வாய்சொற் கூறினாள். அந்நன்மொழி கூறிய அவள் அமுதம் உண்பாளாக” என்றது.

உரை:

அங்கங்கே விட்டு விட்டுக் கரையைக் கரைத்துச் செல்லும் காட்டாற்றின் கண் கலங்கித் தோன்றும் பாசியை நீர் அலைக்கும். அப்பாசித்திரள் யாண்டும் கலக்க விளங்கிய வெள்ளிய அருவியினது ஒளிமிகுந்த துறையிடத்தே யானை புலியுடனே பாய்ந்து போர் செய்தலாற் புண்பட்டது. புண்கொண்ட யானையின் நல்ல தந்தத்தை விரும்பிய அன்பற்ற கானவர் வில்லிலிருந்து அம்பைச் செலுத்துவர். அந்த அம்பு படவே சுழன்று அச்சத்தையுண்டாக்கும் பிளிற்றலாகிய பேரொலியை யானை உண்டாக்கும். அவ்வொலி இடியில் உண்டாகும் பேரோசையாய் ஒலிக்கும் பெரிய மலைநாடன் குறித்த பருவத்தே வந்திலன். அவனைக் கருதியிருக்கும் அப்பொழுதில் நம் அயல் வீட்டுப் பெண் ஒருத்தி மற்றொருத்தியிடம் உரையாடும் போது, நமக்கு நன்னிமித்தம் தோன்றுமாறு “அவன் இப்பொழுதே வருவான்” என்று கூறினாள். அச்சொற்கள் கிடங்கில் என்னும் ஊர் போல இனிமை உடையனவாய்

அமைந்தன. அச்சொற்கள் நம் நிகழ்வோடு தொடர்பற்றவரால் கூறப்பட்ட நன்னிமித்தம் உடையன. எனவே மலைநாடன் இப்போதே வருகுவன் என நான் கருதுகின்றேன். நீ வருந்தாதிருப்பாய். இவ்வாறு நமக்கு நன்னிமித்தமான மொழிகளைக் கூறிய அயல் வீட்டுப்பெண் தேவர் உணவாகிய அமுதத்தைப் பெற்று உண்பாளாக.

உரை விளக்கம்:

மகளிர் தம் வாழ்க்கை நிலையறிய விரிச்சி கேட்பர். அவ்விரிச்சியில் பெற்ற மொழி நன்மொழியாகவே, அம்மொழி கூறினாள். “அமுதம் உண்க” என்றனர். நீண்டநாள் வாழ்வாளாக என்பதை “அமுதம் உண்க” என்பதாற் குறித்தாள்.

உள்ளுறை:

‘புலியுடன் போரிட்டதால் புண்மிக்க யானை மீது வேடர் அம்பெய்தினர்’ என்றது காமநோய் பெருகுதலால் வருந்திய தலைவியை ஏதிலாட்டியர் அவளுயிர்க்கு ஊறு விளையும் வண்ணம் அலர்மொழி கூறினர் என்பதை உள்ளுறுத்திற்று. ‘அம்புபட்ட யானை பூசலிடுவதால் அவ்வோசை மலையிற் சென்று மோதும்’ என்றது அலரைப் பொறுத்திராது தலைவி வருந்திட அவ்வருத்தம் தலைவனும் உணர்ந்தனன் என்பதை உணர்த்திற்று தலைவனும் தலைவியின் நிலை அறிந்தமையால் விரைந்து வருவன் என்பது குறிப்பு.

நற்றிணை வினாக்கள்

பகுதி – I

1. நற்றிணைப் பாடல்களின் அடி எல்லை _____
2. நற்றிணையைத் தொகுப்பித்தவர் _____
3. நற்றிணைக்கு முதல் உரை எழுதியவர் _____
4. காதலனின் உறவு எதைப்போன்றது _____
5. மாயோனுக்கு முன் பிறந்த வெள்ளை நிறத்தவன் யார்? _____

பகுதி – II

1. “நின்ற சொல்லர்.... எனத் தொடங்கும் நற்றிணைப் பாடற்கருத்தினை விளக்கு.
2. இயற்கைப் புணர்ச்சியின் மறுநாள் தலைவியின் நிலை கண்டு தோழி கூறியது யாது?
3. நாடி நட்பின் அல்லது நட்பின் ஆராய்தல் கூடாது எனத் தோழி தலைவியைக் கூறக் காரணம் யாது?
4. வினை முற்றி மீளும் தலைவன் தேர்பாகற்குக் கூறியது யாது?
5. விரிச்சி கேட்ட தோழி தலைவியிடம் யாது கூறினாள்?

பகுதி – III

1. நும் பாடற்பகுதியின் 5 பாடல்களிலுள்ள இறைச்சி, உள்ளுறையை விளக்குக?

அலகு – I குறுத்தொகை (1-5 பாடல்கள்)

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் அகப்பொருள் பற்றிய நூலாகும். கவிதையின் சிறப்புக் கருதி “நல்ல குறுத்தொகை” எனக் கூறப்படுகிறது. 400 பாடல்கள் ஆசிரியப்பாவினால் பாடப்பட்டுள்ளன. இப்பாடல்கள் நான்கடி முதல் எட்டடி வரை அமைந்துள்ளன. இதற்கு உரையெழுதிப் பதிப்பித்தவர் உ.வே.சாமிநாத அய்யர். உரையாசிரியர்களால் 236 பாடல்கள் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. பாடல்கள் குறுகிய அளவாக இருப்பதால் முதற்பொருள், கருப்பொருளைவிட உரிப்பொருளுக்கே சிறப்பிடம் தருகின்றன. பாடல்களைத் தொகுத்தவர் உப்பூரிக்குடிக்கிழார். தொகுப்பித்தவர் பூரிக்கோ என்பவர். எட்டுத்தொகை நூல்களுள் முதலில் தொகுக்கப்பட்ட நூலாகும்.

ஊர்ப்பெயர், தொழிற்பெயர், உவமையால் பெயர், வடமொழிப் பெயர் ஆகிய பெயர்கள் கொண்ட புலவர்கள் குறுத்தொகை பாடியுள்ளனர். பழந்தமிழரின் அகவாழ்க்கையையும் பல வரலாற்றுச் செய்திகளையும் அறிந்து கொள்ளப் பாடல்கள் துணைபுரிகின்றன. குறுத்தொகை பாடல்கள் வருணனை குறைந்தும் உணர்வு மிகுந்தும் அகத்திணையின் உயிரோட்டத்தைக் காட்டுகின்றன. கற்பதற்கும் எளிமையாயுள்ளன.

1. குறிஞ்சி

செங்களம் படக்கொன்று அவுணர்த் தேய்த்த

செங்கோல் அம்பின், செங்கோட்டு யானை,

கழல் தொடி, சேய் குன்றம்
குருதிப் பூவின் குலைக் காந்தட்டே.

- திப்புத்தோளார்

துறை: தோழி கையுறை மறுத்தது

துறை விளக்கம்: அ.தாவது தோழியின் வாயிலாய்த் தலைவியைக் கூடக் கருதிய தலைவன் செங்காந்தள் மலரைத் தோழிக்குக் காட்டி இதனைக் கையுறையாக ஏற்றுக் கொண்டுபோய்த் தலைவிக்குக் கொடுத்திருக்க என வேண்டிநிற்பத் தோழி, தலைவ! நீ தந்த இந்தச் செங்காந்தள் மலர் எங்கட்கு அரும்பொருள் அன்று: எமது மலையில் நிரம்பவுள்ளது. ஆகலின் இம்மலர் எமக்கு வேண்டாம் எனக் கையுறை மறுத்துக் கூறினாள்.

உரை:

போர்க்களம், குருதி பாய்தலால் செந்நிறமுடைய களமாயிற்று. அசுரர்களைக் கொண்டு, அவர்கள் குலத்தில் ஒருவரும் இல்லாமல் செய்து குருதியால் சிவந்த திரண்ட அம்பினையும், சிவந்த கொம்புகளைக் கொண்ட யானையையும், கழல் இட்ட வீர வளையலையும் உடையவன் முருகன். அவனுடைய இம்மலை, கொத்துக்களாப் பூத்து விளங்கும் சிவந்த மலர்களைக் கொண்ட காந்தளை உடையது.

உரை விளக்கம்:

கொல்லுதல், அம்பின் வினையாகவும், தேய்த்தல், யானையின் வினையாகவும் கொள்ளப்படும். அம்பு எய்தலும், யானையைக் கடாவுதலும் ஆகிய வீரம் தோன்றக் கையில் வீரவளையம் அணியப்பட்டது. போர்க்களம், அம்பு, யானையின் கோடு, காந்தள் ஆகிய யாவும் செந்நிறம் உடையவனவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. முருகனும் செந்நிறம் உடையவன் ஆதலின் சேய் எனப்பட்டான். வீரத்தொடியும் செந்நிறம் உடைய மாணிக்க மணிகளால் அமைந்தது எனவும், குன்றமும் செந்நிறம் உடையது எனவும் பொருள் கொள்ளுதல் பொருந்துவதாகும்.

செவ்வேளை வாழ்த்திய பாடலுக்குப் பின், குறுந்தொகையின் முதல் பாடலாக, அவன் வீரத்தையும், ஈரத்தையும் உணர்த்தும் இப்பாடல் இடம் பெற்றுள்ளது. முருகனின் குன்றம், அவனுடைய அடையாளப் பூவாகிய காந்தள் பூவினால் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

2. குறிஞ்சி

கொங்கு தேர் வாழ்க்கை அம்சிறைத் தும்பி!
காமம் செப்பாது, கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின், மயில்இயல்,
செறி எயிற்று, அரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உளவோ, நீ அறியும் பூவே?

- இறையனார்

துறை: நலம் பாராட்டல்

துறை விளக்கம்: இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்தவழி, தலைமகளை இயற்கைப் புணர்ச்சிகள் இடையீடுபட்டு நின்ற தலைமகன், நாணின் நீக்குதற் பொருட்டு, மெய்தொட்டுப் பயிறல் முதலாயின அவள் மாட்டு நிகழ்த்திக் கூடி, தனது அன்பு தோன்ற நலம் பாராட்டியது.

உரை:

பூக்களில் உள்ள மணத்தை ஆராய்ந்து உண்ணுகின்ற வாழ்க்கையினையும், அழகான சிறகுகளையும் உடைய வண்டே, எனக்கு இன்பம் தருவதைக் கூறாமல், நீ உண்மையென அறிந்த ஒன்றினை என் வினாவிற்கு விடையாகக் கூறுவாயாக. எழுமையும் என்னோடு பழகாதல் பொருந்திய நட்பினையும், மயிலின் இயல்பாகிய சாயலையும், நிரையாய்ச் செறிந்த பற்களையும் உடைய இவ்வரிவையின் கூந்தலைப்போல, நீ அறியும் மலர்களுள் நறுமணம் உள்ள மலர்களும் உளவோ? (இரா.அவ்வாறு இருப்பின் எனக்கு உரைப்பாயாக.)

உரை விளக்கம்:

நல்ல மணத்தை நாடிச் செல்லும் உயர்ந்த சாதி வண்டு, தும்பி என்ற சொல்லால் குறிக்கப்படுகின்றது. ஊன்தேர் வாழ்க்கைப் பறவையினங்களின் வேறுபட்டு விளங்கும் கொங்குதேர் வாழ்க்கைத் தும்பியைத் தலைவன் அழைத்து வினவுவதாக இப்பாடல் அமைகின்றது. சொல்லும் ஆற்றல் தும்பிகட்கு இல்லையாயினும், உவகை என்னும் உணர்வு மிக்கவழி தலைவன், இவ்வாறு சொல்லாடுவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. தலைவியின் கூந்தல் இயற்கை மணம் உடையது என இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப்பின், தன் அன்பு வெளிப்படுமாறு, தலைவியின் நலம் பாராட்டுவதாக இப்பாடல் அமைகின்றது.

3. குறிஞ்சி

நிலத்தினும் பெரிதே, வானினும் உயர்ந்தன்று

நீரினும் ஆர் அளவின்றே – சாரல்

கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக் கொண்டு

பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே.

- தேவகுலத்தார்

துறை: தலைமகன் சிறைப்புறமாக, அவன் வரைந்து கொள்வது வேண்டி, தோழி இயற்பழித்த வழி, தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது.

துறை விளக்கம்: தலைவன், தலைவியின் இல்லத்து அருகே சிறைப்புறமாக வந்து நின்றான். தோழி தலைவியை அவன் மணம் செய்து கொள்வதற்காக அவன் இயல்புகளை இகழ்ந்து கூறியவழி தலைவி, தலைவன் இயல்புகளைப் புகழ்ந்து கூறியது.

உரை: கரிய கொம்புகளில் பூத்து விளங்கும் குறிஞ்சிப் பூக்களைக் கொண்டு, மலைப் பகுதியில் பெரிய தேனை வண்டுகள் தொகுத்தற்கு இடனாகிய நாட்டையுடைய தலைவனொடு யான் கொண்ட நட்பு, சொல்லப்புகுங்கால் நிலத்தைவிட அகலத்தால் பெரிது: நினையப் புகுங்கால் வானத்தைவிட உயர்ச்சியால் மிக்கது: உள்புகுந்து எல்லை காணப் புகுங்கால் கடலைவிட ஆழத்தால் அளவிடற்கு அரிது.

உரை விளக்கம்:

தலைவனொடு தலைவி கொண்ட நட்பு, மொழி, மனம், மெய் என்ற மூன்றானும் அளந்து காணற்கு அரிது என்பதைப் பெரிது, உயர்ந்தன்று, ஆரளவின்று என்ற சொற்கள் உணர்த்தும் நிலம், வான், நீர் என்ற மூன்று பொருள்கள் ஈண்டு அளக்கலாகாமைக்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டன. நிலம், வான், நீர் ஆகியவை வெவ்வேறாகப் பெருகி விளங்குவன. தலைமக்கள் நட்பு, ஒரே இடத்தில் பெருகி விளங்குவது. இவை மூன்றும் இணைந்த வழியே பயன் பெறுதல் கூடும். நிலம், நீரின்றிப் பயன்படாது வான், மேல் நின்று அளவில் பயன்படாது. கடல் சூழ்ந்து நின்றாலும் பயன் தருவதில்லை. மேகங்கள், கடல் நீரை உண்டு, நிலத்தில் பொழிதலால் உயிர்கள் இன்புறுகின்றன. இம்மூன்றன் சேர்க்கை போல, தங்களுடைய நட்பும் இயைந்த நட்பு எனத் தலைவி கூறினள். நட்பின் அளவுப்

பெருக்கம் ஒன்றே கருதி இவை உவமிக்கப் பெறவில்லை. அவற்றின் சேர்க்கையும், பயன்பாடும் கருதியே இவை உவமிக்கப்பட்டன. நிலனும், வானும், நீரும் தக்க பருவத்தில் இயைந்து பயன்படுவது போல, நட்பும் வரைந்து கொள்ளும் நாளில் பயன்படும் எனத் தலவி கருதியதாகவும் கருத இடமுள்ளது.

4. நெய்தல்

நோம், என் நெஞ்சே, நோம் என் நெஞ்சே

இமை தீய்ப்பன்ன கண்ணீர் தாங்கி,

அமைதற்கு அமைந்த நம் காதலர்

அமைவு இலர் ஆகுதல் நோம்என் நெஞ்சே

- காமம் சேர் குளத்தார்

துறை: பிரிவிடை 'ஆற்றாள்' எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.

துறை விளக்கம்: தலைவன் பிரிவிற்கு ஆற்றாமல் தலைவி வருந்துவாள் எனத் தோழி எண்ணி வருந்தினள். அதனை அறிந்த தலைவி, தோழியிடம் தான் வருந்துவது தலைவன் செயலுக்காக அன்று என்றும், அவள் கூறிய சொல்லுக்காகவே என்றும் கூறினள்.

உரை: கண்ணுக்கு காவலாகிய இமைகளைத் தீய்க்கும் கருவியைப் போன்ற வெம்மையுடைய என் கண்ணீரைத் தம் கையால் தடுத்து நாம் உயிர் தாங்கி வாழ்வதற்காகப் பிரியாது தங்கிய நம்மிடம் காதலுடைய தலைவர் இப்பொழுது நம்மிடம் தங்குதல் இலர் என்று நின்னால் சொல்லப்படும் தன்மை நினைந்து என் நெஞ்சு முக்காலும் வருந்துவதாயிற்று.

உரை விளக்கம்:

பிரிவாற்றாமையால் வரும் கண்ணீராதலால் வெம்மையுடையதாகக் கூறப்பட்டது. தலைவன், இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கண் நின்னைப் பிரியேன் எனத் தலைவியிடம் கூற, அவள், அப்பொழுது பிரிவு என்ற ஒன்று உண்டு என நினைத்து, உள்வெதும்பி, இமை தீய்ப்பன்ன கண்ணீர் வடித்த அளவில், தலைவன் அதனைத் தன் கையால் துடைத்து ஆற்றாவித்தனன். அச்செயலைத் தலைவி ஈண்டு நினைத்தனள். அவர் வாராமைக்கு அன்று என்றும், அவர் கொடியர் என நின்னால் கூறப்படுவதற்கு என்றும் வகுத்த உரை, ஈண்டு நினைக்கத்தக்கது. தலைவன் தன் நெஞ்சத்து இருத்தலை அறிந்து தலைவி ஆற்றியிருந்தனள். ஆயினும் அவனை

‘அமைவிலர்’ எனத் தோழி குறிப்பிட்ட சுடுசொல் கேட்டு தலைவியின் நெஞ்சு தானே வருந்துவதாயிற்று.

5. நெய்தல்

அதுகொல், தோழி! காம நோயே?
வதிகுருகு உறங்கும் இன்நிழற் புன்னை,
உடைதிரைத் திவலை அரும்பும் தீமநீர்,
மெல்லம் புலம்பன் பிரிந்தென,
பல்இதழ், உண்கண் பாடு ஒல்லாவே

- நரி வெருஉத் தலையார்

துறை: பிரிவிடை ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது

துறை விளக்கம்: அ.:தாவது வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவனது பிரிவாற்றாமையாலே மிகவும் வருந்திய தலைவியின் நிலைகண்டு கவலையுற்ற தோழிக்குத் தலைவி அக்காமநோயின் கொடுமையால் செப்பியது.

உரை: மருதநிலத்திலிருந்து வந்து நெய்தல் நிலத்தில் துணையின்றித் தங்கும் குருகு, மீன் உண்டு தன் நிலத்தையும் மறந்து உறங்குதற்குக் காரணமாகிய புன்னை மரங்களில் கரையை உடைக்கின்ற அலையின் திவலைகள் பட்டமையால் அரும்புகள் மலரும். இத்தகைய இனிய நீரினையுடைய மென்புலமாகிய நெய்தல் நிலத்திற்கு உரியவன் பிறந்தான் என்று பல பூக்களைப் போன்ற மையுண்ட கண்கள் துயிலுதலைக் கொள்ளவில்லை. காமநோய் என்பது அத்தன்மையதோ.

உரை விளக்கம்: மருதமும், நெய்தலும் மென்புலமாதலின், ஈண்டு நெய்தல் கொள்ளப்பட்டது. கடல், நிலம், மென்பால் எனவும் கூறப்படும். தலைவன், தன் கண்களை விட்டுப் பிரியாமல் இருந்த போதிலும், பிரிந்தான் என எண்ணிக் கண்கள் துயில் பெறாவாயின. புறப்பொருள்களைக் காட்டவல்ல கண்கள், தம்மிடத்தில் உள்ள தலைவனைக் காணமாட்டாது வருந்தி, அவன் பிரிந்தான் எனத் துயில் கொள்ளவில்லை. காமநோய் என்பது இத்தகைய காணமாட்டாத் தன்மையை ஆக்க வல்லதோ எனத் தலைவி வினவுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

குறுந்தொகை – வினாக்கள்

பகுதி – I

1. குறுந்தொகைப் பாடல்களின் அடி எல்லை _____
2. எத்தனை பாடல்கள் குறுந்தொகையிலுள்ளன?
3. உரை எழுதிப் பதிப்பித்தவர் _____
4. தொகுத்தவர் _____
5. தொகுப்பித்தவர் _____
6. குறுந்தொகை _____ ப் பொருளுக்குச் சிறப்பிடம் தருகின்றன.
7. யாருடைய மலையில் காந்தள்மலர் பூத்துள்ளது?
8. கொங்குதேர் வாழ்க்கை எனும் பாடல் எத்துறை சார்ந்தது?
9. நிலம், நீர், வான் ஆகியவைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது எது?
10. குருகும் நாரையும் எந்நிலத்துப் பறவைகள்?

பகுதி – II

1. 'தோழி கையுறை மறுத்தது' என்னும் துறையின் விளக்கம் கூறி, அத்துறைக்கான பாடற்கருத்தினை விளக்குக?
2. "கொங்குதேர் வாழ்க்கை' எனத்தொடங்கும் இறையனார் பாடலின் பாடற்கருத்தை எழுதுக.
3. 'நிலத்தினும் பெரிதே' எனத்தொடங்கும் பாடலில் நிலம், நீர், வான் விட காதலன் நட்பு உயர்வாகக் கூறப்பட்டுள்ளது ஏன்?
4. பிரிவிடை ஆற்றாள் எனக் கவலைப்பட்ட தோழிக்குத் தலைவி கூறியது யாது?

பகுதி – III

1. நும் பாடப்பகுதியில் அமைந்துள்ள குறுந்தொகை பாடற்கருத்துக்களைக் கட்டுரைக்க.

அலகு - I கலித்தொகை (இருபாடல்கள்: 74,112)

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் யாப்பு வகையால் பெயரமைந்தவை பரிபாடல், கலித்தொகை ஆகியன. கலிப்பா வகைகளுள் ஒத்தாழிசை யாப்பு வகையில் அமைந்தது கலித்தொகை பாடல்கள். எட்டுத்தொகை நூல்களுள் பாடல்களில் சிதைவும், குறைவுமின்றி நிறைவுடன் இன்றளவும் திகழ்வன கலித்தொகையும் அகநானூறும் ஆகும். அவற்றுள் கலித்தொகை, கடவுள் வாழ்த்தினைச் சேர்த்து 150 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளன. பாடல்கள் 11 அடி முதல் 80 அடி வரை அமைந்துள்ளன.

கடவுள் வாழ்த்து - 1, பாடியவர் நல்லந்துவனார், பாலைக்கலி - 35, பாடியவர் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோன், குறிஞ்சிக்கலி - 29, பாடியவர் கபிலர். மருதக்கலி - 35 பாடியவர் மருதன் இளநாகனார். முல்லைக்கலி - 17, பாடியவர் சோழன் நல்லுருத்திரன், நெய்தல் - 33 பாடியவர் நல்லந்துவனார் என ஒவ்வொரு திணையையும் ஒவ்வொரு புலவர் பாடியுள்ளனர்.

கலித்தொகையில் இடம்பெற்றுள்ள ஒவ்வொரு பாடலும் சிறுநாடகமாக அமைகின்ற அளவிற்குச் சிறப்பு வாய்ந்தது. மூவேந்தர்களில் பாண்டிய மன்னனைப் பற்றி மட்டுமே குறிப்பிடுகின்றது. மதுரை, வைகை பற்றியும் பாடல்கள் உள்ளன. கைக்கிளை, பெருந்திணை பற்றிய பாடல்கள் கலித்தொகையில் மட்டுமே காணமுடிகின்றன.

பாடல் - 1 (74)

பொய்கைப் பூப் புதிது உண்ட வரிவண்டு கழிப்பூத்த
நெய்தல் தாது அமர்ந்து ஆடி, பாசடைச் சேப்பினுள்
செய்து இயற்றியது போல வயல் பூத்த தாமரை,
மைதபு, கிளர் கொட்டை மாண்பதிப் படர்தருஉம்,
கொய் குழை அகைகாஞ்சித் துறை அணி நல் ஊர்!

‘அன்பு இலன், அறன் இலன், எனப்படான்’ என ஏத்தி,
நின்புகழ் பலபாடும் பாணனும் ஏழுற்றான்.

நஞ்சு உயிர் செகுத்தலும் அறிந்து உண்டாங்கு, அளி இன்மை
கண்டும், நின்மொழி தேறும் பெண்டிரும் ஏழுற்றார்.

முன்பகல் தலைக்கூடி, நன்பகல் அவள் நீத்து,

பின்பகல் பிறர்த்தேரும் நெஞ்சமும் ஏழுற்றாய்,

என ஆங்கு,

கிண்கிணி மணித்தாரோடு ஒலித்து ஆர்ப்ப, ஒண் தொடிப்

பேர் அமர்க் கண்ணாக்கும் படு வலை இது என,

ஊரவர் உடன் நகத் திரிதரும்

தேர் ஏழுற்றன்று, நின்னினும் பெரிதே

கூற்று: பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைவனோடு ஊடிய காமக்கிழத்தியை, அவன்
“இவ்வகையன கூற, நீ ஏழுற்றாயோ? என்றாற்கு அவள் கூறியது.

கூற்று விளக்கம்: பரத்தையிடமிருந்து திரும்பிய தலைவனோடு ஊடினள்
காமக்கிழத்தி, தலைவன் இவ்வகையன கூற, நீ ஏழுற்றாயோ என்றான். அதற்குக்
காமக்கிழத்தி கூறியது.

உரை: (1-5) பொய்கைப்பூ..... நல் ஊர

பொய்கையிடத்துப் பூத்த பூவின் புதிய தேனையுண்டது
வரிகளை உடைய வண்டு பின்னர்க் கழியிடத்துப் பூத்த நெய்தல்
பூவின் தாதினை மனம் பொருந்தி நுகர்ந்தது. பின்னர் வயலிடத்துப்
பசிய இலையினை உடைய சேப்பங் கிழங்கைக் கைசெய்து
பண்ணினது போலப் பூத்த கருகிய இதழ்கள் நீங்கிய தாமரைப்
பூவினது கொட்டையாகிய மாட்சிமை உடைய பதியிடத்தே தங்கியது.
மீண்டு வரும் மகளிர் கொய்யும் தழை தளிர்க்கின்ற காஞ்சி
மரத்தினை உடைய துறையணிந்த நல்ல ஊரனே.

(6-7) அன்பு இலன்..... ஏழுற்றான்.

அன்பில்லாதவன் என்றும் அறன் இல்லாதவன் என்றும் அவன்
சொல்லப்பட்டான் என்று நின்னைப் புகழ்ந்து, நின் புகழ் பல்வற்றையும்
பாடித்திரிகின்ற பாணனும் பித்தேறினன் ஆனான்.

(8-9) நஞ்சு உயிர்..... ஏழுற்றார்

நஞ்சு, தன்னை உண்டோருடைய உயிரைப் போக்கும் என்று அறிந்து
வைத்தும் அதனை உண்டாற்போல, நீ இரக்கமற்றவன், நின்மனக் கருத்து,
அருளின்றி வருந்துதல் எனக்கு கண்டு வைத்தும் நின் பொய்ம் மொழியை
மெய்யாகத் தெளியும் பரத்தையரும் பித்தேறினர்.

(10-11) முன்பகல்..... ஏழுற்றாய்,

முற்பகலிலே ஒருத்தியுடன் கூடியிருந்தும், நண்பகலிலே அவளை விட்டுப் பிறரிடம் சென்று விட்டு பிற்பகலிலே வேறொருத்தியைத் தேடுகின்ற உன் நெஞ்சத்தாலே, நீயும் பித்தேறினாய்.

(13-16) கிண்கிணி ..... பெரிதே

கிண்கிணி, மணிகள் கோத்த தாருடனே ஒலித்து எழுந்து ஆரவாரிக்க, ஒளிரும் தொடியும், பெரிதும் அமர்த்த கண்களும் உடைய பரத்தையரைப் பிடிக்கும் வலை இது என்று சொல்லி, ஊரில் உள்ளோர் சேரச் சிரிக்கும்படி திரிதரும் நின்தேரும் அதன் பாகனும், நின்னைக் காட்டிலும் பெரிதாகப் பித்துக் கொண்டு திரிவர். நிறையுள்ள என் நெஞ்சு என்றும் ஆற்றி இருக்குமே தவிரப் பித்துப்பிடித்து அலைந்திலேன் என்று கூறி ஊடினள்.

உரை விளக்கம்:

தலைவன் பரத்தையர் பலரை நுகர்ந்தும் அமையாதவன் என்பது காமக் கிழத்தி முன்பகல் 'நண்பகல்' பின்பகல்களில் வெவ்வேறான வருடனே புணர்ந்ததைச் சுட்டுதலினால் பெறப்படுகின்றது. இதனால் நீ பித்தேறியதன்றி பாகனும் பித்தேறினன். தேரும் பித்தேறியது என்று நகைச் சுவைப்படக் கூறினள்.

பாடல் - 2 (112)

தலைவி

யார் இவன், என்னை விலக்குவான்? நீர்உளர்
பூந்தாமரைப் போது தந்த விரவுத் தார்க்
கல்லாப் பொதுவனை; நீ மாறு; நின்னொடு
சொல்லல் ஓம்பு என்றார், எமர்.

தலைவன்

எல்லா! கடாய கண்ணால், கலைஇய நோய் செய்யும்
நடாஅக் கரும்பு அமன்ற தோளாரைக் காணின்
விடாஅல்; ஓம்பு என்றார், எமர்.

தலைவி

கடாஅயார், நல்லாரைக் காணின், விலக்கி, நயந்து அவர்
பல்இதழ் உண்கண்ணும் தோளும் புகழ்பாட,
நல்லது கற்பித்தார் மன்ற; நுமர் பெரிதும்

வல்லர், எமர் கண் செயல்.

தலைவன்

ஓஓ! வழங்காப் பொழுது, நீ கன்று மேய்ப்பாய் போல்,
வழங்கல் அறிவார் உரையாரேல் எம்மை
இகழ்ந்தாரே அன்றோ, எமர்?

தலைவி

ஓக்கும், அறிவல் யான் - எல்லா! - விடு
'விடேன், யான்; என், நீ குறித்தது? இருங்கூந்தல்!
நின்னை, "என்முன் நின்று
சொல்லல் ஓம்பு" என்றமை அன்றி, "அவனை நீ
புல்லல் ஓம்பு" என்றது உடையரோ? மெல்ல
முயங்கு; நின்முள் எயிறு உண்கும்' - எவன்கொலோ?
மாயப் பொதுவன் உரைத்த உரை எல்லாம்
வாய் ஆவது ஆயின், தலைப்பட்டாம்; பொய் ஆயின்,
சாயல்இன் மார்பில் கமழ்தார் குழைத்த நின்
ஆய்இதழ் உண்கண் பசப்ப, தடமென் தோள்
சாயினும், ஏள் உடைத்து.

கூற்று: வினைவல பாங்கின் தலைவியை ஆற்றிடைக் கண்டு, வினைவல பாங்கின் தலைவன் விலக்கி, நகையாடி, இருவரும் சிலமொழி கூறிய வழி, அவள் கூட்டத்திற்கு உடன்பட்டது. இது கைக்கிளை.

கூற்று விளக்கம்: வினை மேற்றாய தலைவன், வினைமேற்றாய தலைவியை வழியிடைக் கண்டு, வழிவிலக்கி நகைச்சுவைப்படப் பேசினன். இருவரும் உரையாடிய பின்னர்த் தலைவி கூட்டத்திற்கு உடம்பட்டனள். இது கைக்கிளை.

உரை: (1-4) யார் இவன்..... என்றார், எமர்.

என்னை வழிமறிக்கின்றவனாகிய இவன் யாவன்? (என முன்னிலைப் புறமொழியாகப் புலந்து கூறினள்) நீரிலே அசைகின்ற தாமரைப் பூவைப் பல மலர்களும் சேர்த்துக் கட்டப்பெற்ற தாரினை அணிந்துள்ளாய். நினது சாதித்தன்மை கல்லாத பொதுவனே! எம்முடைய சுற்றத்தார் நின்னொடு சொல்லாடுதல் கூடாது என்றனர். ஆதலின் நீ இந்த இடத்தை விட்டு நீங்குக என்றால் தலைவி.

(5-7) எல்லா..... ஏமர்

அதுகேட்ட அவன், ஏ! வேட்கை உடைய கண்ணால் உள்ளம் நிலைகுலையச் செய்து, காம் நோயை உண்டாக்கும். நடாத கரும்பு போன்ற தொய்யில் எழுதிய தோளினை உடைய மகளிரைக் கண்டால் அவரைக் கைநழுவ விடாதே, அவரால் ஏற்பட்ட நோயை அவரைக் கொண்டே போக்கிக் கொள், என்று எம்முடைய சுற்றத்தார் கூறியுள்ளார் என்றான்.

(8-11) கடாஅயார்..... எமர் கண் செயல்

அதுகேட்ட அவள், அங்ஙனம் கூறினார்களோ? நல்ல மகளிரைக் கண்டாயாயிற் போகாமல் தடுத்து, நயந்து, அவருடைய பூப்போன்ற கண்களையும் தோள்களையும் புகழ்ந்து பாடுக என்று நல்லதொரு தொழிலை நின் சுற்றத்தார் கற்பித்துள்ளனர். எம்முடைய சுற்றத்தாரிடத்து, வரைதற்குச் செய்யும் செயலிலே நுமர் பெரிதும் வல்லராய் உள்ளனர் என்றாள்.

(12-14) ஒஓ! வழங்காப்..... எமர்

அதுகேட்டு அவன், ஒஓ என வியந்தான். வெயிலின் கடுமையால் யாரும் வராத உச்சிப்பொழுதிலே, நீ கன்று மேய்ப்பவனைப் போல வெளிவந்து, பிறர்க்கு நோய் செய்தலை அறிந்திருப்பவர்கள், இவள் இப்படித் திரிகின்றாள் என்று உரையாதிருப்பின், எம் சுற்றத்தார் எம்மை இகழ்ந்து கைவிட்டவர் ஆகாரோ? என்றான்.

(15-25) ஒக்கும்..... ஏள் உடைத்து.

அதுகேட்டு அவள், நீ கூறியது ஒக்கும். ஏடா! எல்லாம் பொய் என்று யான் அறிவேன். இக்கூற்றைக் கைவிடு, வழியை விட்டு விலகு என்றாள்.

அதுகேட்டு அவன், யான் நினைவிடேன். கரிய கூந்தலாய்! நீ பொய் என்று கூறியது யாங்ஙனம்? யான் பொய் கூறவில்லை. நின் சுற்றத்தார் நினை எனமுன் நின்று சொல்லாடாது நீங்குக என்று நினக்குக் கூறினார்களேயன்றி, தழுவக் கூடாது என்றும் சொன்னார்களோ? என்னை மெல்லத் தழுவுக, நின் முள் எயிற்றில் ஊறும் அமுதத்தை உண்பேன் என்றான்.

அதுகேட்டு அவள் இவன் கூறியது எத்தன்மையது என்று நெஞ்சொடு உசாவிய பின்னர்.

பொய்வல்ல பொதுவன் கூறிய எல்லாம் உண்மையான வார்த்தைகள் எனின் அவனோடு வாழ்க்கைப்பட்டேம் ஆகின்றேன். அன்றி அவை பொய்யாக

இருக்குமாயின், மெல்லின் இனிய மாப்பிற் கமழ்கின்ற, மாலையை வருந்தின நின்னுடைய அழகிய இதழ் போன்ற மையுண்ட கண்கள் பசலை நிறங் கொள்ளட்டும். அகன்ற மெல்லிய தோள் மெலிந்தாலும் அழகு பெற்றுத் தோன்றுகின்றது காண் எனக் கூட்டத்திற்கு உடன்பட்டுக் கூறினள்.

உரை விளக்கம்:

தலைவன் - தலைவி இருவரிடையே நிகழும் உரையாடல் நுண்மையும் அழகும் உடையது. கற்பனையாக அமைந்த உரையாடல் என்றே கொள்ள வேண்டும். தலைவியின் பெற்றோர் 'அவனுடன் சொல்லாடாதே' என்று கூறியுள்ளனர். தலைவனின் பெற்றோர் 'அவளை விடாதே, ஓம்புக' என்று கூறியுள்ளனர். இங்ஙனம் இருவர்தம் பெற்றோர் கூறியிருக்க மாட்டார். சொல் அளவில் ஏறுக்குமாறாக இருப்பின் உள்ளத்தளவில் ஒருவரை ஒருவர் விரும்பினர்.

இருவரிடையேயும் புணர்ச்சி உவகை பிறந்தது என்பது 'தலைப்பட்டாம்', 'ஏள் உடைத்து' என்று சொல்லாட்சிகளால் புலனாகின்றது. தலைவி தன்னெஞ்சிற்குக் கூறுவாள் போல, அவன் கேட்பக் கூறியபாங்கு, தலைவி ஆற்றாமை காரணமாக உடன்பட்டதைக் காட்டுகின்றது.

கலித்தொகை வினாக்கள்

பகுதி - I

1. எட்டுத்தொகை நூல்களுள் பாவகையில் அமைந்த நூல்கள் எவை?
2. கலித்தொகை எப்பாவகையைச் சார்ந்தவை?
3. கலித்தொகை எத்தனை பாடல்களைக் கொண்டுள்ளன?
4. கலித்தொகைப் பாடல்களில் அடி எல்லை வரையறை
5. கலித்தொகைப்பாடலில் தலைவன் யாரைப் பார்த்து ஏழுற்றாயோ? என வினவினான்?
6. காமக்கிழத்தி கூறும் பித்தேறியவர்கள் யார்?
7. வினைவல பாங்கின் தலைவன் தலைவியர் கூற்றில் அமைந்த பாடல் எத்திணையைச் சார்ந்தது?

பகுதி – III

1. பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைவனோடு ஊடிய காமக்கிழத்தி கூறியது யாது?
2. வினைவல பாங்கின் தலைவன் தலைவியர் கூற்றினை விவரி.

அலகு - II

புறநானூறு (91 - 95 : 5 பாடல்கள்)

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் புறப்பொருள் பற்றியன பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு ஆகும். புறத்திணைப் பாகுபாடு புலப்பட உள்ள நூல் புறநானூறு. உழிஞைத் திணைக்குரிய பாடல்கள் மட்டும் புறநானூற்றில் பாடப்படவில்லை. புறம், புறப்பாட்டு என்பன இதன் வேறு பெயர்களாகும். 4 அடி முதல் 40 அடிகள் வரை உள்ள 400 பாடல்கள் உள்ளன. சுமார் 157 புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். இதில் 14 பாடல்களைப் பாடிய புலவர்கள் பற்றி அறியப்படவில்லை.

ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் திணை, துறை, பாடப்பட்டு முதலான குறிப்புகள் உள்ளன. இந்நூலின் பாக்கள் 18 சேரமன்னர்கள், 18 சோழர் மன்னர்கள், 15 பாண்டிய மன்னர்கள் ஆகியோரைப் பற்றிய வீரச் செயல்களையும் வெற்றிச் சிறப்புக்களையும் கூறுவதோடு குறுநில மன்னர்களின் வீரத்தையும் கொடையையும் கூறுகின்றன.

ஒளவையார், பாரிமகளிர், வெண்ணிக்குயத்தியார், ஓக்கூர் மாசாத்தியார், காவற்பெண்டு, ஆதிமந்தியார், பெருங்கோப்பெண்டு உள்ளிட்ட 15 பெண்பாற் புலவர்கள் புறநானூற்றில் பாடியுள்ளனர். ஆண்பாற் புலவர்கள் உட்பட மிகுதியான பாடல்களை (33 பாடல்களை) ஒளவையாரே பாடியுள்ளார்.

இவற்றில் 91 முதல் 95 வரையுள்ள 5 பாடல்கள் நமக்குப் பாடப்பகுதியாக உள்ளன.

1. அதியமாணை ஒளவையார் நெல்லிப்பழம் பெற்றுப் பாடியது

வலம் படு வாய்வாள் ஏந்தி, ஒன்னார்
களம் படக்கடந்த கழல் தொடித் தடக் கை,
ஆர் கலி நறவின், அதியர் கோமான்!
போர் அடு திருவின் பொலந் தார் அஞ்சி!
பால் புரை பிறை நுதற் பொலிந்த சென்னி
நீலமணி மிடற்று ஒருவன் போல
மன்னுக பெரும! நீயே, தொல் நிலைப்
பெரு மலை விடரகத்து அரு மிசைக் கொண்ட
சிறியிலை நெல்லித் தீங்கனி குறியாது,
ஆதல் நின் அகத்து அடக்கி,
சாதல் நீங்க, எமக்கு ஈந்தனையே!

திணை: பாடாண்திணை

துறை: வாழ்த்தியல்

துறை விளக்கம்: ‘நீலமணி மிடற்று ஒருவன் போல மன்னுக’ என வாழ்த்தியமையால் வாழ்த்தியல் எனும் துறையில் அமைந்தது.

உரை: (1-3) வெற்றியைப் பொருந்திய தப்பாத வாளை ஏந்திப் பகைவர் போர்களத்தில் அழியுமாறு வென்றவனும் கழலுமாறு அமைந்த வீரவளை பொருந்திய பெரிய கைகளையுடையவனும் மிக்க ஆரவாரம் செய்யும் மதுவினையுடையவனுமான அதியர் கோமானே!

(7-11) நீ தொன்மையான பெரிய மலையின் பிளவிடத்தில் அரிதான உச்சியில் சிறிய இலையையுடைய நெல்லியின் இனிய கனியைக் கொண்டாய், அதனைப் பெறுவதற்கு அரியது என்று கருதாமல் அக்கனியின் அரும்பயனாக அமைந்த தன்மையை எனக்குக் கூறாமல் நின் மனத்து அடக்கினாய், அவ்வரிய கனியை இறப்பு என்னை விட்டு அகலுமாறு எனக்கு அளித்தாய்.

(4-7) பகைவரைப் போரில் வெல்லும் வீரமாகிய செல்வமும் பொன்னாற் செய்த மாலையும் உடைய அஞ்சியே! பெரும்! நீ பால் போன்று பிறையணிந்த நெற்றியுடன் பொலவுற்ற திருமுடியையும் நீல மணி போலும் கரிய கழுத்தினையும் உடைய ஒருவனாகிய சிவபெருமான் போல நிலை பெறுவாயாக.

உரை விளக்கம் :

கிடைத்தற்கரிய, வாழ்நாள் நீட்டிக்கும் அரிய நெல்லிக்கனியைத் தானுண்ணாமல் ஒளவைக்குத் தந்தபோது அவர் உவந்து பாடியது. ‘வலம்படு ... அஞ்சி’ என்பது அதியமானின் வன்மையைக் குறித்தது. அத்தகு வன்மையன் பகைவர்க்கே, தமக்கு அருளுள்ளமுடையவனாய் அரு நெல்லி ஈந்தனன் என வியந்தார். சிவபெருமானின் தோற்றமாக ‘நீல மணி மிடற்று ஒருவன்’ என்றார். கடிய விடமுண்டு, பிறருக்கு அருள் செய்கின்ற நிலையினை அதியமானுக்கு உவமை கூறினார்.

2. அதியமானின் இயல்பை ஒளவையார் பாடியது

யாமொடும் கொள்ளா பொழுதொடும் புணரா
பொருள் அறிவாரா ஆயினும் தந்தையர்க்கு
அருள் வந்தனவால் புதல்வர்தம் மழலை
என் வாய்ச் சொல்லும் அன்ன – ஒன்னார்

கடி மதில் அரண் பல கடந்த
நெடுமான் அஞ்சி! நீ அருளன்மாறே.

திணை: பாடாண்திணை

துறை: இயன்மொழி

துறை விளக்கம்: அதியமான் ஓளவையின் பாடலை ஏற்றுப் போற்றினான். அவனுடைய அருளாகிய இயல்பினைக் கூறியமையால் இயன்மொழி ஆயிற்று.

உரை:

யாமோசை தருவது போல இசையின்பம் தரா, காலத்துடன் பொருந்தி வாரா, பொருளும் அறிய இயலா, ஆயினும் தந்தையர்க்குத் தம் புதல்வர் மழலையிடம் அருளிருக்கும். ஆகவே இன்புடன் ஏற்பார். என்னுடைய வாயிலிருந்து வெளிப்படும் சொற்களும் அத்தன்மையினவே, பகைவர்தம் காவலையுடைய மதிலமைந்த அரண் பலவற்றை வென்ற நெடுமான் அஞ்சியே, நீ என் சொற்களையும் அவ்வாறு அருள் செய்கின்றாய்.

உரை விளக்கம்:

தம் புதல்வர் மழலையை அருளுடன் கேட்கும் தந்தையரைப் போலத் தன் சொற்களுக்கு அருளுடன் அதியமான் செவி மடுக்கின்றான் என்றுணர்த்தினார். கடிமதில் அரண் கடக்கும் வன்மையாளன் தம்மிடம் எளிமையுடன் அருள் செய்கின்றான் என்பது குறிப்பு.

3. பொருது புண்பட்டு நின்றோனை ஓளவையார் பாடியது

திண் பிணி முரசம் இழுமென முழங்கச்

சென்று, அமர் கடத்தல் யாவது? – வந்தோர்

தார் தாங்குதாலும் ஆற்றார், வெடிபட்டு,

ஓடல் மரீஇய பீடு இல் மன்னர்

நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇ

காதல் மறந்து அவர் தீது மருங்கு அறுமார்

அறம்புரி கொள்கை நான்மறை முதல்வர்

திறம் புரி பசும் புல் பரப்பினர் கிடப்பி,

‘மறம் கந்தாக நல் அமர் வீழ்ந்த

நீள் கழல் மறவர் செல்வழிச் செல்க!’ என

வாள் போழ்ந்து அடக்கலும் உய்ந்தனர் மாதோ
வரி னிமிறு ஆர்க்கும் வாய் புகு கடாஅத்து
அண்ணல் யானை அடு களத்து ஒழிய,
அருஞ் சமம் ததைய நூறி, நீ,
பெருந் தகை! விழுப் புண் பட்ட மாறே.

திணை: வாகை

துறை: அரசவாகை

துறை விளக்கம்: ‘பெருந்தகையே; நீ விழுப்புண் பெற்ற வீரமுடையன்’ எனப் பாராட்டி அவனியல்பு கூறியமையால் அரசவாகை ஆயிற்று.

உரை:

(2-15) நினை எதிர்த்து வந்தோர், நின் தூசிப் படையைத் தாங்கிப் போரிடவும் இயலாது சிதறி ஓடினர். அவ்வாறு ஓடுதலைப் பொருந்திய பெருமையில்லாத மன்னர்கள் நோயால் இறந்தனர். அவருடைய உடம்பைத் தழுவி வண்ணம் அவரிடம் கொண்ட பற்றினை மறந்து, போரில் வாளால் காயம் படாத குற்றம் நீங்குதற்குக் கருதிய, அறத்தை விரும்பிய கோட்பாட்டுடன் நான்கு வேதத்தையும் உடைய அந்தணர் நல்ல கூறுபட்ட தருப்பைப் புல்லினைப் பரப்பி கிடத்துவர். ‘தமது வீரமே பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு நல்ல போரிலே வீழ்ந்த நெடிய கழலணிந்த வீரர் செல்லும் உலகிற்குக் செல்லுக’ என்று கூறி அவ்வந்தணர் வாளால் மார்பைப் பிளந்து அடக்கம் செய்யவும் மன்னர் உய்வை அடைந்தனர். வரியையுடைய தேனீ ஆரவாரிக்கும்படி, வாயில் புகும் வண்ணம் பெருகிய மதத்தினையுடைய தலைமை பொருந்திய யானை, அது போர்க்களத்தே வீழுமாறு பொறுத்தற்கரிய போரிலே சிதற வெட்டினாய்; பெரிய தகைமை பொருந்திய நீயும் அதனால் விழுப்புண் பெற்றனை.

(1 – 2) ஆகவே திண்மையாகப் பிணிக்கப்பட்ட முரசு இழுமென ஒலிக்கப் போர் மேற்சென்று வெற்றி பெறுதல் என்பது இனி ஏது?. எனவே போரிடுவதற்குப் பகைவர் இன்மையால் வெற்றி ஏது? எனப் பாடியுள்ளார்.

உரை விளக்கம்:

அதியமான் பேராற்றலால் வீரத்துடன் களத்தில் பொருது, புறங்கொடாது விழுப்புண் தாங்கினன்; பகைவர் அவனுடைய ஆற்றலுக்கு ஆற்றாது தோற்றோடினர். எனவே அவர்கள் விழுப்புண் பெறார் ஆயினர். இது அதியமானின் பெருமையையும்

ஏனையோர் சிறுமையையும் ஒருங்குணர்த்தும். விழுப்புண் பெறாமையாலும் போர்க்களத்து வீரத்துடன் உயிரைக் கொடாமையாலும் சிறுமையடைந்த பகை மன்னர் நோயால் உயிரிழந்தனர்; இது அவருடைய சிறுமையை மிகுதியாக்கிறது.

4. அதியமானின் இனிய, இன்னாய் பண்புகள்

ஊர்க் குறுமாக்கள் வெண் கோடு கழாஅலின்,
நீர்த் துறை படியும் பெருங் களிறு போல
இனியை, பெரும! எமக்கே; மற்று அதன்
துன் அருங் கடாஅம் போல
இன்னாய் பெரும! நின் ஒன்னாதோர்க்கே

திணை: வாகை,

துறை: அரசவாகை

துறை விளக்கம்: அதியமானின் இருபண்புகள், 'இனியை எமக்கு'; 'இன்னாய் ஒன்னாதார்க்கு' எனக் கூறியமையால் அரசவாகையாயிற்று.

உரை:

ஊரிலுள்ள சிறுவர்கள் தனது வெண்மையான தந்தத்தைக் கழுவுவதால் நீரையுடைய துறையில் எளிமையுடன் பெரிய களிறு படிந்து கிடக்கும்; பெருமானே! அவ்வாறே எங்களுக்கும் எளிமையுடையவனாய் இனியவனாக நீ விளங்குகின்றாய். மாறாக, அது நெருங்குதற்கு அரிதாக மதம் கொண்டால் மிகவும் இன்னாததாகும்; அவ்வாறே நீ நின் பகைவர்க்கு இன்னாதவனாக விளங்குகின்றாய்.

உரை விளக்கம்:

யானையின் எளிமையும் வன்மையும் அதியமானின் பண்பிற்கு உவமையாயின. யானை எளிமையாய் இருத்தல் அதியமானின் அருளுள்ளத்தையும் மதம் கொள்ளுதல் போர்க்களத்தே பகையரசரால் அணுக இயலாத பேராண்மையையும் உணர்த்தின.

5. தொண்டைமானிடம் தூதுசென்று பாடியது

இவ்வே, பீலி அணிந்து, மாலை சூட்டி,
கண் திரள் நோன் காழ் திருத்தி, நெய் அணிந்து,
கடியுடைய வியல் நகரவ்வே, அவ்வே
பகைவர்க் குத்தி, கோடு, நுதி, சிதைந்து
கொல் துறைக் குற்றிலமாதோ – என்றும்
உண்டாயின் பதம் கொடுத்து,
இல்லாயின் உடன் உண்ணும்,
இல்லோர் ஒக்கல் தலைவன்
அண்ணல் எம் கோமான், வைந் நுதி வேலே.

திணை: பாடாண் திணை

துறை: வாள் மங்கலம்

துறை விளக்கம் மன்னவனின் வாள் முதலான படைக்கருவிகளின் சிறப்பைக் கூறுதல் 'வாள் மங்கலம்' ஆகும். இங்கு அதியமானின் படைக்கருவிகள் பாராட்டப்பட்டன. எனவே வாள் மங்கலாமாயிற்று.

உரை: இவை தாம் மயிலின் தோகையால் அழகு செய்யப்பெற்றும் மாலை சூட்டப்பெற்றும் திரண்ட வலிய காம்பினிடத்து அழகுபடத் திருத்தியும் நெய் பூசப்பட்டும் காவலையுடைய அகன்ற மாளிகையிடத்தில் உள்ளன.

செல்வமுடையராய் இருக்கும்போது உணவு கொடுத்தும், இல்லாதபோது இருப்பதைப் பகிர்ந்து உடன் உண்ணும் வறியோர், அவ்வறியோர் சுற்றத்திற்குத் தலைவனும், தலைமை சான்றவனுமாகிய எம் வேந்தன். அவனுடைய கூரிய நுனியையுடைய வேல் முதலான அவைதாம் பகைவரைக் குத்துதலால் பிடியும் நுனியும் சிதைந்து கொல்லனது குறுகிய பணிக் களரியில் எந்நாளும் கிடப்பனவாயின.

உரை விளக்கம்: தொண்டைமான் படைக்கலங்கள் அழகுற விளங்கின என்னும் புகழ்ச்சி அவன் போர்க்களம் கண்டு போரிடாத தன்மையால் படைக்கலங்கள் பொலிவு மாறாமலிருந்தன என்பதுணர்த்திற்று. எனவே தொண்டைமான் போரில் ஈடுபடாதவன் என இகழ்ச்சி உணர்த்தப்பட்டது. அதியமான் படைக்கலங்கள் பொலிவிழந்து கொல்லன் பட்டறையுள் கிடந்தன எனும் இகழ்ச்சி அவள் போர் பல கண்டு வென்றவன். எனவே படைக்கலங்கள் நுனி சிதைந்து திருத்தப் படுவதற்கு

வந்தன என்பதுணர்திற்று.
புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டது.

எனவே

அதியமானுடைய

பேராற்றல்

புறநானூறு வினாக்கள்

பகுதி – I

1. எட்டுத்தொகை நூல்களுள் புறப்பொருள் பற்றிய நூல்கள் -----
2. புறநானூற்றுப் பாடல்கள் எத்தனை புலவர்களால் பாடப்பெற்றுள்ளன?
3. புறநானூற்றில் ----- புறத்திணைக்குரிய பாடல்கள் இல்லை.
4. ஔவையார் அதியமானை ----- கடவுளைப் போல நிலை பெறுவாயாக என வாழ்த்தினார்.
5. ஔவையார் வாய்ச்சொல் யாருடைய சொல்லிற்கு ஒப்பாகக் கூறியுள்ளார்.
6. அதியமானின் இருபண்புகளாக ஔவையார் கூறுவன யாவை?
7. இல்லோர் ஒக்கல் தலைவன் யார்?

பகுதி – II

1. அதியமானிடமிருந்து நெல்லிக்கனி பெற்ற ஔவையார் அவரை எவ்வாறு வாழ்த்திப் பாடியுள்ளார்?
2. ஔவையார் அதியமானைப்பற்றி இயன்மொழி வாழ்த்தில் பாடிய பாடற்கருத்தைக் கூறுக?
3. அதியமானின் இனிய, இன்னாப் பண்புகளாக ஔவையார் பாடியது யாது?
4. ஔவையார் தொண்டைமானிடம் சென்று பாடிய பாடற்கருத்தை விளக்குக?
5. பொருது புண்பட்டு நிறை அதியமானின் வீரத்தையும் புறங்காட்டிய மன்னர்களின் சிறுமையையும் எவ்வாறு பாடியுள்ளார்?

பகுதி – III

1. பாடாண் திணையில் வாழ்த்தியல், இயன்மொழி, வாள்மங்கலம் ஆகிய துறையில் ஔவையார் பாடிய பாடற்கருத்துகளை விவரி?
2. அரசவாகைத் துறையிலமைந்த பாடல்களின் கருத்துக்களை விளக்குக.

அலகு – II பதிற்றுப்பத்து (இரண்டாம்பத்து: 1,2)

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் புறப்பொருள் நூலாகும். சேரமன்னர்களின் சிறப்பைப் பாடுவதால் ‘சேரவரலாற்று நூல்’ என அழைக்கப்படுகிறது. பத்துப் புலவர்கள் பத்து சேரமன்னர்களைப் பற்றிப் பாடி, பத்துப் பத்துப் பாடல்கள் என நூறு பாடல்களைக் கொண்ட நூல் என்பதால் பதிற்றுப்பத்து எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது. முதல் பத்தும் இறுதிப் பத்தும் கிடைக்கப்பெறவில்லை. 80 பாடல்களே கிடைத்துள்ளன. பாடல்கள் 5 முதல் 57 அடி வரையுள்ளது. ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் சிறப்பான சொற்றொடர் தலைப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. தொகுத்தவர், தொகுப்பித்தவர் பற்றிய குறிப்பு இல்லை.

ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் துறை, வண்ணம், தூக்கு, பாடலின் பெயர் பற்றிய குறிப்பு இடம் பெற்றுள்ளது. ஒவ்வொரு பத்தி இறுதியிலும் அதனைப் பாடிய புலவர், பாட்டுடைத் தலைவன், அவன் வழங்கிய கொடை, பத்துப்பாடல்களின் பெயர்கள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுகின்ற பதிகம் இடம் பெற்றுள்ளது.

இரண்டாம் பத்திலுள்ள முதல் இரு பாடல்கள் பாடப்பகுதியாக உள்ளன. இரண்டாம் பத்து, இமய வரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட்டுர்க்கண்ணனார் பாடியது.

1. புண்ணுமிழ் குருதி

வரை மருள் புணரி வான்பிசி ருடைய
வளிபாய்ந் தட்ட துளங்கிருங் கமஞ்சூல்
நளியிரும் பரப்பின் மாக்கடன் முன்னி
அணங்குடை யவுண ரேமம் புணர்க்குஞ்
5 சூருடை முழுமுத றடிந்த பேரிசைக்
கடுஞ்சின விறல்வேள் களிறூர்ந் தாங்குச்
செவ்வாய் எ.:கம் விலங்குநர் அறுப்ப
வருநிறந் திறந்த புண்ணுமிழ் குறுதியின்
மணிநிற இருங்கழி நீர்நிறம் பெயர்ந்து
10 மனாலக் கலவை போல அரண் கொண்டு
முரண்மிகு சிறப்பின் உயர்ந்த ஊக்கலை
பலர்மொசிந்து ஒம்பிய வலர்பூங் கடம்பின்
கடியுடை முழுமுதல் துமிய ஏள்ய

- வென்று எறிமுழங்குபனை செய்த வெல்போர்
- 15 நாரரி நறவினார மார்பில்
போர் அடுதானைச் சேரலாத
மார்புமலி பைந்தார் ஓடையொடு விளங்கும்
வலனுயர் மருப்பிற் பழிதீர் யானைப்
பொலணி யெருத்த மேல்கொண்டு பொலிந்த
- 20 பலர்புகழ் செல்வம் இனிதுகண் டிகுமே
கவிர்ததை சிலம்பிற் றுஞ்சங் கவரி
பரந்திலங் கருவியொடு நரந்தங் கனவும்
ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை யிமயம்
தென்னங் குமரியொடு ஆயிடை
மன்மீக் கூறுநர் மறந்தபக் கடந்தே”,

துறை : செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு
வண்மை : ஒழுக வண்ணம்
தூக்கு : செந்தூக்கு
பெயர் : புண்ணுமிழ் குருதி

உரை: 1 – 6 வரைமருள் ..... களிறூர்ந் தாங்கு

மலைபோல் எழும் அலைகள் வெள்ளிய சிறு துளிகளாக உடையுமாறு காற்றுப் பாய்ந்து அலைக்கப்பட்டு ஒலியெழுப்பும் நிறைந்த நீருடைய பெரிய இடப்பரப்பைக் கொண்ட கடலுக்குள் சென்று, பிறருக்குத் துன்பத்தைத் தரும் இயல்புடைய அவுணர்கள் அரணாக நின்று பாதுகாத்தப் போதிலும், சூரவன்மாவினுடைய மாமரத்தை வேருடன் வெட்டிய, மிகுந்த புகழும் கடுஞ்சினமும் உடைய செவ்வேள், பிணிமுகம் என்னும் பெயருடைய யானையின் மேலிருந்து ஊர்ந்து பொலிவு பெற்றார். அதுபோல.....

7 – 16 செவ்வாய் ..... சேரலாத

கூர்மையான நுனியுடைய வாள்படையை எதிர்த்து நிற்கும் பகைவர்களை வெட்டி வீழ்த்தும்போது அவர்களுடைய மார்பு பிளத்தலால் உண்டாகிய புண்ணிலிருந்து உதிரம் ஒழுகி, நீலமணிபோன்ற நீரும் நிறம் மாறி, குங்குமக் குழம்பினைப் போலக் காட்சியளித்தது. உயர்ந்த மனஎழுச்சியுடன் வலிமையோடு பகைவர்களின் அரண்களை அழித்து, பகைவர்களால் காக்கப்பட்ட, பூக்கள்

நிரம்பிய கடம்ப மரத்தினை அடியோடு அழித்தனர். அம்மரத்தினால் போரின் வெற்றியை ஒலிக்கும் முரசினைச் செய்தனர். போரில் வெற்றியையும், வடிக்கப்பட்ட கள்ளினையும் மாலையணிந்த மார்பினையும் அஞ்சாது நின்று அறப்போர் செய்யும் தானையையும் உடைய சேரலாதனே!

17 – 25 மார்புவலி ..... கடந்தே

முருக்க மரங்கள் செறிந்த மலையிடத்தே இரவில் உறங்கும் கவரிமாண்கள், பகலில் மேய்ந்த, நரந்தம் புற்களையும், அருவிகளையும் கனவில் கண்டு மகிழும். இதனால் சேரலாதன் ஆட்சியில் விலங்குகள் கூட நிம்மதியாக உறங்குகின்றன என்பது விளங்குகின்றன. வடக்கே பெரிய புகழையுடைய இமயம், தெற்கே உள்ள குமரி இவற்றுக்கு இடைப்பட்ட நாடுகளில் சேரலாதன் புகழ் பரவிக்கிடக்கின்றன. செருக்குற்று விளங்கும் பகைமன்னர்களின் வலிமை கெடும்படியாகப் போரில் வென்று, மார்பில் வெற்றிமாலை அணிந்தவன். வெற்றியால் உயர்ந்த தந்தத்தையுடைய குற்றமில்லாத யானையின் மாலையணிந்த பிடரியின் மேலேறிப் பொலிவு செய்பவனே! நின்னுடைய புகழ், செல்வச் சிறப்பினை யாம் இனிது காண்கிறோம், நீ வாழ்வாயாக!

சூரவன்மாவை வென்று யானைமேல் ஏறிப் பொலிவு பெற்ற செவ்வேளைப்போல, பகைவர்களை அழித்துப் புகழ்பெற்ற சேரலாதன் யானை மேல் ஏறிப்பொலிவு பெற்றான் எனச் செவ்வேளுக்கு இணையாகச் சேரலாதன் போற்றப்பட்டுள்ளான்.

2. மறம் வீங்கு பல்புகழ்

வயவர் வீழ வாளரின் மயக்கி
இடங்கவர் கடும்பின் அரசுதலை பனிப்பக்
கடம்பு முதல் தடிந்த கடுஞ்சின வேந்தே
தார்அணி எருத்தின் வாரல் வள்உகிர்
அரிமான் வழங்கும் சாரல் பிறமான்
தோடுகொள் இனநிரை நெஞ்சு அதிர்ந்தாங்கு
முரசுமுழங்கு நெடுநகர் அரசு துயிலீயாது
மாதிரம் பனிக்கு மறம்வீங்கு பல்புகழ்
கேட்டதற்கு இனிதுநின் செல்வம் கேட்டொறும்
காண்டல் விருப்பொடு கமழுங்குளவி

வாடாப் பைம் மயிரிழைய ஆடு நடை
அண்ணன் மழகளிறு அரிஞிமிறு ஓப்பும்
கன்றுபுனர் பிடிய குன்றுபல நீந்தி
வந்து அவண் இறுத்த இரும்பேர் ஓக்கல்
தொல்பசி யுழந்த பழங்கண் வீழ
எ.குபோழ்ந்து அறுத்த வால்நிணக் கொழுங்குறை
மையூன் பெய்த வெண்ணெல் வெண்சோறு
நனையாமை கள்ளின் தேறலோடு மாந்தி
நீர்ப்படு பருந்தின் ஈர்ஞ்சிறகு அன்ன
நிலத்தின் சிதாஅர் களைந்த பின்றை
நூலாக் கலிங்கம் வாலரைக் கொளீஇ
வணரிருங் கதுப்பின் வாங்கு அமை மென்தோள்
வசையின் மகளிர் வயங்கு இழை அணிய
அமர்புமெய் யார்த்த சுற்றமொடு
நுகர்தற்கு இனிதுநின் பெருங்கலி மகிழ்வே!

துறை : செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு
வண்மை : ஒழுகு வண்ணம்
தூக்கு : செந்தூக்கு
பெயர் : மறம் வீங்கு பல்புகழ்
உரை: 1 – 3 வாயர் ..... வேந்தே

வீரர்கள் தோற்று நிலத்தில் விழுமாறு வாட்போர் செய்து, அவர்தம் நாட்டைக் கவர்ந்து கொள்ளும் சுற்றத்தாரையுடையவன். பகை அரசர்கள் தலைநடுங்கி வணங்குகின்றனர். அவர்தம் காவல்மரமாகிய கடம்பமரத்தினை அடியோடு வெட்டி அழிக்கும் கடும்கின வேந்தே!.

4 – 9 தாரணி ..... இனிது

பிடரிமயிர் பொருந்திய கழுத்தினையும் நீண்ட கூரிய நகங்களையும் உடைய சிங்கவேறு உலாவும் மலைச் சரிவிலே, இனக்கூட்டமாக இருக்கும் பிறவிலங்குகளின் நெஞ்சு நடுக்குற்று ஒடுங்கியுறைவது போல, முரசுகள் அரண்மனைக்குள்ளே முழங்கும் போது நாற்றிசையிலும் வாழும் அரசர் நெஞ்சு

துணுக்குற்றுக் கண்ணுறங்காமல் நடுங்கச் செய்யும். நின் வீரத்தால் உன் புகழ் விரிந்திருப்பது கேட்பதற்கு இனிதாயுள்ளது.

9 – 14 நின் செல்வம் ..... ஒக்கல்

நின் செல்வத்தைக் கேள்விப்படுந்தோறும் அதைக்காண வேண்டும் என்று விருப்புக்கொண்டு, உதிராத பசிய மயிரினையும் இளமைத் தன்மையுடன் அசைந்த நடையினையும் உடைய களிற்றை (ஆண்யானை), வண்டினங்கள் மொய்க்கும்போது களிறு மீது கொண்ட காதலால் பிடியானது (பெண்யானை) மணங்கமழும் மல்லிகையைப் பிடுங்கி வண்டுகளை ஓட்டுகின்றன. இத்தகைய குன்றுகள் பல கடந்துவந்து என் சுற்றத்தார் பலர் இங்குத் தங்குகின்றனர்.

15 – 25 தொல்பசி ..... மகிழ்வே

அச்சுற்றத்தாரின் நெடுநாட்களின் பசிவருத்தம் கெடும்படியாக, அரிவாளால் பிளந்து அறுக்கப்பட்ட ஊனினைது கொழுவிய இறைச்சியும், ஆட்டிறைச்சி சேர்த்துச் சமைத்த வெண்ணெல்லின் வெண்சோறும் மலரரும்பிலிருந்து பெய்து பக்குவம் செய்யப்பட்ட தெளிவான கள்ளும் கொடுத்து உண்டு, மழையில் நனைந்த பருந்தினுடைய ஈரமான சிறகை யொப்பக் கிழிந்த மண்படிந்து மாசேறிய கந்தையான ஆடையை நீக்கி, பட்டாலியன்ற ஆடையைத் தந்து, பக்குவமாக இடையில் உடுத்திக்கொண்டு, கூந்தலையும் மூங்கில் போன்ற தோல்களையும் உடைய பெண்களுக்கு அணிகலன்கள் கொடுத்து அணிந்து கொண்டு நின்னை மிகவிரும்பி, மெய்நிழல் போல உன்னைச் சூழவிருக்கும் சுற்றத்தாருடன் வீற்றிருக்கும் மகிழ்வானது நுகர்தற்கு இனியதாக உள்ளது.

சேரலாதன் வீரத்தினால் வந்த புகழை கேட்டவர்களுள் பகைவருக்குப் பனிப்பும் உற்றோருக்குக் களிப்பும் பயக்கக்கூடியது. அதனால் நின்பெருங்கலி மகிழ்வு நுகர்தற்கு இனிது.

பதிற்றுப்பத்து – வினாக்கள்

பகுதி – I

1. சேரவரலாற்று நூல் எது?
2. பதிற்றுப்பத்தில் எத்தனை சேரமன்னர்களைப்பற்றி பாடப்பட்டுள்ளது.
3. பாடல்நள் எத்தனை அடிகளை உடையது?
4. ஒவ்வொரு பத்துப்பாடல்களுக்கும் எவ்வாறு தலைப்பிடப்பட்டுள்ளது?
5. இரண்டாம் பத்து எந்தச் சேரமன்னனைப்பற்றிப் பாடப்பட்டுள்ளது?

6. இரண்டாம் பத்துப் பாடியவர் யார்?
7. செவ்வேள் யாருக்கு ஒப்புமைப்படுத்தப் பட்டுள்ளார்.
8. பகைவனின் கடம்பமரம் எதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது?
9. அரசமுரசு ஒலியை கேட்ட பகை மன்னர்களின் நடுக்கம் எதற்கு ஒப்பானது?
10. இமய வரம்பனுக்குப் புகழ் எதனால் விரிந்தது?

பகுதி – II

1. புண்ணுமிழ் குருதி எனும் பதிற்றுப்பத்துபாடலின் கருத்தினைக் கூறுக?
2. சேரலாதனுக்கு வீரத்தினால் வந்த புகழைக் கண்ட சுற்றத்தாரின் நிலையினை விவரி?

அலகு – II

நெடுநல்வாடை

(முழுவதும்)

பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் அகப்புறம் சார்ந்த நூலாகும். வேலின் நுனியில் வேப்பம் பூ மாலை சூட்டியதைப் பாடியுள்ளதால் பாண்டிய வீரர்களைப் பாடியுள்ளது என்பது வெளிப்பட்டுவிட்டது. அப்போதைய மன்னன் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் என்பது புலப்படுவதால் இந்நூலைப் புறம் என்றும் கூறுவர். தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் பிரிவற்றாமை கூறப்பட்டுள்ளதால் அகம் என்றும் கூறுவர். எனவே அகத்திணையின் கூறுகளும் புறத்திணையின் கூறுகளும் அமைந்த அகப்புற நூலாகும்.

இந்நூலைப் பாடியவர் நக்கீரர். 188 அடிகளைக் கொண்டு ஆசிரியப்பாவினால் பாடப்பட்டுள்ளது. தலைவனைப் பிரிந்த தலைவிக்கு நெடுவாடையாகவும் போருக்குச் சென்ற தலைவனுக்கு நல்வாடையாகவும் தோன்றுவதால் நெடுநல்வாடை என்னும் பெயர்பெற்றது.

நெடுநல்வாடை மூன்று பகுதிகளாக அமைந்துள்ளது. முதற்பகுதி வாடைக்காற்றின் விளைவுகளையும் இரண்டாம்பகுதி தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் துன்பநிலையையும் மூன்றாம்பகுதி பாசறையிலுள்ள தலைவன் பற்றிய செய்திகளையும் பேசுகின்றன.

நெடுநல்வாடை

கோவலர் வாடையால் துன்புறுதல்

வையகம் பனிப்ப, வலன் ஏர்பு வளைஇ,
பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிந்தென,
ஆர்கலி முனைஇய கொடுங்கோல் கோவலர்,
ஏறுடை இனநிரை வேறுபுலம் பரப்பி,
புலம்பெயர் புலம்பொடு கலங்கி, கோடல்
நீடு இதழ்க் கண்ணி நீர் அலைக் கலாவ,
மெய்க்கொள் பெரும்பனி நலிய, பலருடன்
கைக்கொள் கொள்ளியர் கவுள்புடையுஉ நடுங்க

கூதிர்க்கால நிலை

மா மேயல் மறப்ப, மந்தி கூர
பறவை படிவன வீழ, கறவை
கன்று கோள் ஒழியக் கடிய வீசி,
குன்று குளிர்ப்பன்ன கூதிர்ப் பானாள்

ஊரினது செழிப்பு

புன் கொடி முசுண்டைப் பொதிப்புற வான் பூ,
பொன் போல் பீரமொடு, புதல் புதல் மலர,
பைங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி,

இருங்களி பரந்த ஈரவெண்மணல்
செவ்வரி நாரையோடு, எவ்வாயும் கவர
கயல் அறல் எதிர, கடும் புனல் சாஅய்
பெயல் உலந்து எழுந்த பொங்கல் வெண்மழை
அகல் இரு விசம்பில் துவலை கற்ப;

அங்கண் அகல்வயல் ஆர்பெயல் கலிந்த
வண்தோட்டு நெல்லின் வருகதிர் வணங்க;
முழு முதல் கமுகின் மணிஉறழ் எருத்தின்
கொழுமடல் அவிழ்ந்த குழுஉக்கொள் பெருங்குலை

நுண் நீர் தெவிள வீங்கி, புடை திரண்டு
தெண் நீர்ப் பசங்காய், சோறு கொள முற்ற;
நளிகொள் சிமைய விரவுமலர், வியன் காக்க
குளிர் கொள் சினைய குருஉத்துளி தூங்க

முழுவலி மாக்கள் தெருக்களில் சுற்றித் திரிதல்

மாடம் ஓங்கிய மல்லல் முதூர்
ஆறு கிடந்தன்ன அகல் நெடுந் தெருவில்,

படலைக் கண்ணி, பரு ஏர் எறும் திணிதோள்,
முடலை யாக்கை, முழுவலி மாக்கள்
வண்டு மூசு தேறல் மாந்தி, மகிழ் சிறந்து,
துவலைத் தண் துளி பேணார், பகல் இறந்து
இரு கோட்டு அறுவையர், வேண்டுவயின் திரிதர

மாலைக் காலத்தில் பெண்கள்

தெய்வத்தை வணங்குதல்

வெள்ளி வள்ளி வீங்கு இறைப் பணைத் தோள்,
மெத்தென் சாயல், முத்து உறழ் முறுவல்,
பூங்குழைக்கு அமர்ந்த ஏந்து எழில் மழைக்கண்,
மடவரல் மகளிர் பிடகைப் பெய்த
செவ்வி அரும்பின் பைங்கால் பித்திகத்து.
அவ்இதழ் அவிழ் பதம் கமழ, பொழுது அறிந்து,
இரும்பு செய் விளக்கின் ஈர்ந்திரி கொளீஇ,
நெல்லும் மலரும் தூஉய், கை தொழுது,

கூதிர்க் காலம் நிலைபெற்றமையால்

நேர்ந்த விளைவுகள்

மனை உறை புறவின் செங்காற் சேவல்
இன்புறு பெடையோடு மன்று தேர்ந்து உண்ணாது
இரவும் பகலும் மயங்கி, கையற்று,
மதலைப் பள்ளி மாறுவன இருப்ப,

கடியுடை வியல் நகர்ச் சிறுகுறுந் தொழுவர்,
கொள் உறழ் நறுங்கல், பல கூட்டு மறுக,
வடவர் தந்த வான் கேழ் வட்டம்
தென்புல மருங்கில் சாந்தொடு துறப்ப,
கூந்தல், மகளிர் கோதை புனையார்
பல் இருங் கூந்தல் சில்மலர் பெய்ம்மார்,
தண் நறுந் தகர முளரி நெருப்பு அமைத்து,

இருங்காழ் அகிலொடு வெள் அயிர் புகைப்ப,
கைவல் கம்மியன் கவின் பெறப் புனைந்த
செங்கேழ் வட்டம் சுருக்கி, கொடுத்தறி
சிலம்பி வால் நூல் வலந்தன தூங்க,
வான் உற நிவந்த மேல் நிலை மருங்கின்,

வேனில் பள்ளித் தென்வளி தருஉம்
நேர் வாய்க் கட்டளை திரியாது, திண் நிலைப்
போர் வாய்க் கதவம் தாழொடு துறப்ப,
கல்லென் துவலை தூவலின், யாவரும்
தொகுவாய்க் கன்னல் தண்ணீர் உண்ணார்,

பகுவாய்த் தடவில் செந்நெருப்பு ஆர,
ஆடல் மகளிர் பாடல்கொளப் புணர்மார்,
தண்மையின் திரிந்த இன்குரல் தீம் தொடை,
கொம்மை வருமுலை வெம்மையில் தடைஇ,
கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பண்ணுமுறை நிறுப்ப,

காதலர்ப் பிரிந்தோர் புலம்ப, பெயல் கனைந்து
கூதிர் நின்றன்றால்

அரசியின் அரண்மனை மனை வகுத்த முறை

போதே மாதிரம்

விரிகதிர் பரப்பிய வியல்வாய் மண்டிலம்
இருகோல் குறிநிலை வழக்காது குடக்கு ஏர்பு,
ஒரு திறம் சாரா அரைநாள் அமையத்து,

நூல் அறி புலவர் நுண்ணிதின் கயிறு இட்டு,
தேளம் கொண்டு, தெய்வம் நோக்கி,
பெரும்பெயர் மன்னர்க்கு ஒப்ப மனைவகுத்து

கோபுர வாயில்

ஒருங்கு உடன் வளைஇ ஓங்குநிலை வரைப்பின்
பரு இரும்பு பிணித்து, செவ்வரக்கு உரீஇ

துணைமாண் கதவம் பொருத்தி, இணை மாண்டு,
நாளொடு பெயரிய கோள் அமை விழு மரத்து
போது அவிழ் குவளைப் புதுப்பிடி கால் அமைத்து,
தாமொடு குயின்ற, போர்அமை புணர்ப்பின்,
கைவல் கம்மியன் முடுக்கலின், புரைதீர்ந்து,
ஐயவி அப்பிய நெய்அணி நெடுநிலை,
வென்று எழு கொடியொடு வேழம் சென்று புக,
குன்று குயின்றன்ன ஓங்குநிலை வாயில்,

முற்றமும் முன் வாயிலும்

திருநிலை பெற்ற தீதுதீர் சிறப்பின்
தருமணல் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றத்து

நெடுமயிர் எகினத் தூநிற ஏற்றை,
குறுங்கால் அன்னமோடு உகளும் முன்கடை,

அரண்மனையில் எழும் ஓசைகள்

பணைநிலை முனைஇய பல்உளைப் புரவி
புல் உணாத் தெவிட்டும் புலம்புவிடு குரலொடு,

நிலவுப் பயன் கொள்ளும் நெடுவெண் முற்றத்து,
கிம்புரிப் பசுவாய் அம்பணம் நிறைய,
கலிந்து வீழ் அருவிப் பாடுவிறந்து, அயல
ஒலி நெடும் பீலிஓல்க, மெல் இயல்
கலி மயில் அகவும் வயிர் மருள் இன்இசை,
நளி மலைச் சிலம்பின் சிலம்பும் கோயில்

அந்தப்புரத்தின் அமைப்பு

யவணர் இயற்றிய வினை மாண் பாவை
கை ஏந்து ஐ அகல் நிறைய நெய் சொரிந்து
பருஉத்திரி கொளீஇப் பருஉத்தலை நிமிர் எரி,
அறுஅறு காலை தோறு, அமைவரப் பண்ணி,
பல்வேறு பள்ளிதொறும் பாய்இருள் நீங்க,

பீடு கெழு சிறப்பின் பெருந்தகை அல்லது,
ஆடவர் குறுகா அருங்கடி வரைப்பின்
வுரை கண்டன்ன தோன்றல, வரை சேர்பு,
வில் கிடந்தன்ன கொடிய, பல்வயின்
வெள்ளி அன்ன விளங்கும் கதை உரீஇ

மணி கண்டன்ன மாத்திரள் திண்காழ்
செம்பு இயன்றன்ன செய்வு உறு நெடுஞ்சுவர்
உருவப் பல்பு ஒரு கொடி வளைஇ
கருவொடு பெயரிய காண்புஇன் நல்இல்

அரசிபடுத்திருக்கும் வட்டக் கட்டில்

தச நான்கு எய்திய பணைமருள் நோன்தாள்,
இகல் மீக்கூறும், ஏந்து எழில் வரிநுதல்,
பொருது ஒழி, நாகம் ஒழி எயிறு அருகு எறிந்து
சீரும் செம்மையும் ஒப்ப, வல்லோன்
கூர் உளிக் குயின்ற, ஈர்இலை இடை இடுபு,
தூங்கு இயல் மகளிர் வீங்குமுலை கடுப்ப

புடைதிரண்டிருந்த குடத்த, இடை திரண்டு,
உள்ளி நோன் முதல் பொருத்தி, அடி அமைத்து,
பேர் அளவு எய்திய பெரும பெயர்ப் பாண்டில்

கட்டிலின் மேல் அமைந்த படுக்கை

மடைமாண் நுண்இழை பொலிய, தொடைமாண்டு
முத்துடைச் சாலேகம் நாற்றி, குத்துறுத்து,
புலிப் பொறிக் கொண்ட பூங்கேழ்த் தட்டத்துத்
தகடு கண் புதையக் கொளீஇ, துகள் தீர்ந்து,

ஊட்டுறு பல்மயிர் விரைஇ, வயமான்
வேட்டம் பொறித்து, வியன் கட் கானத்து
முல்லைப் பல்போது உறழ்ப் பூ நிரைத்து,
மெல்லிதின் விரிந்த சேக்கை

படுக்கையின் மேல் அரசி மலரணையில் வீற்றிருத்தல்

மேம்பட,

துணை புணர் அன்னத் தூ நிறத் தூவி
இணை அணை மேம்படப்பாய் அணை இட்டு,
காடி கொண்ட கழுவுறு கலிங்கத்துத்
தோடு அமை தூமடி விரிந்த சேக்கை,
ஆரம் தாங்கிய அலர் முலை ஆகத்துப்
பின் அமை நெடுவீழ் தாழ, துணை துறந்து,
நல்நுதல் உலறிய சில்மெல் ஒதி,
நெடுநீர் வாரகுழை களைந்தென, குறுங்கண்
வாயுறை அழுத்திய, வறிது வீழ் காதின்,

பொலந்தொடி தின்ற மயிர் வார் முன்கை,
வலம்புரி வளையொடு கடிகைநூல் யாத்து,
வாளைப்பகுவாய் கடுப்ப வணக்குறுத்து
செவ்விரல் கொளீஇய செங்கேழ் விளக்கத்து,
பூந்துகில் மரீஇய ஏந்துகோட்டு அல்குல்

அம்மாச ஊர்ந்த அவிர்நூற் கலிங்கமொடு
புணையா ஓவியம் கடுப்ப, புனைவு இல்

சேடியரும் செவிலியரும் தலைவியைத் தேற்றுதல்
தளிர் ஏர் மேனி, தாய சுணங்கின்,
அம் பணைத் தடைஇய மென் தோள், முகிழ் முலை,
வம்பு விசித்து யாத்த, வாங்கு சாய் நுகப்பின்,

மெல் இயல் மகளிர் நல் அடி வருட
நரை விராவுற்ற நறுமென் கூந்தல்
செம்முகச் செவிலியர் கைம்மிகக் குழீஇ,

குறியவும் நெடியவும் உரைபல பயிற்றி,
இன்னே வருகுவர் இன் துணையோர், என
உகத்தவை மொழியவும் ஒல்லாள் மிகக் கலுழ்ந்து

தலைவியின் வருத்த மிகுதி

நுண் சேறு வழித்த நோன்றிலைத் திரள் கால்,
ஊறா வறு முலை கொளீஇய, கால் திருத்தி,
புதுவது இயன்ற மெமுகு செய் படமிசை
திண் நிலை மருப்பின் ஆடு தலையாக,

விண் ஊர்பு இழிதரும் வீங்கு செலல் மண்டிலத்து
முரண் மிகு சிறப்பின் செல்வனோடு நிலைஇய,
உரோகிணி நினைவனள் நோக்கி, நெடிது உயிரா,
மா இதழ் ஏந்திய மலிந்து வீழ் அரிப்பனி,
செவ்விரல் கடைக்கண் சேர்த்தி, சில தெறியா,

புலம்பொடு வதியும் நலம்கிளிர் அரிவைக்கு
இன்னா அரும்படர் தீர், விறல் தந்து
இன்னே முடிக தில் அம்ம

பாசறையில் அரசன் நிலை

மின் அவிர்

ஓடையொடு பொலிந்த வினை நவில் யானை
நீள் திரள் தடக்கை நில மிசைப் புரள

களிறு களம் படுத்த பெருஞ்செய் ஆடவர்,
ஒளிறு வாள் விழுப்புண் காணிய, புறம் போந்து,
வடந்தைத் தண் வளி எறிதொறும் நுடங்கி,
தெற்கு ஏர்பு இறைஞ்சிய தலைய, நன் பல
பாண்டில் விளக்கில், பருஉச் சுடர் அழல,

வேம்பு தலை யாத்த நோன்காழ் எ.:கமொடு,
முன்னோன் முறைமுறை காட்ட, பின்னர்
மணி புறத்து இட்ட மாத்தாட் பிட்யொடு,
பருமம் களையாப் பாய்பரிக் கலிமா,
இருஞ் சேற்றுத் தெருவின் எறிதுளி விதிர்ப்ப,

புடைவீழ் அம்துகில் இடவயின் தழீஇ,
வாள் தோட் கோத்த வன்கண் காளை,
சுவல் மிசை அமைத்த கையன், முகன் அமர்ந்து,
நூல் கால் யாத்த மாலை வெண்குடை
தவ்வென்று அசைஇ, தா துளி மறைப்ப,

நள்ளென் யாமத்தும் பள்ளி கொள்ளான்,
சிலரொடு திரிதரும் வேந்தன்
பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழிலே

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை மதுரைக்
கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் பாடியது

நெடுநல்வாடை கோவலர் வாயைல் துன்புறுதல்
“வையகம் பனிப்ப ..... புடையுட நடுங்க” 1 – 8

உரை:

பருவம் பொய்க்காமல் உரிய காலத்தில் மழையைத் தரும் மேகங்கள், தாங்கள் கிடந்த மலைப்பகுதியை வலமாகச் சூழ்ந்து மேலெழுந்தன. உலகமெல்லாம் குளிரும்படி அவை, கார்காலத்தில் புதுமழையைத் தந்தன.

இடையர்கள் தங்கள் பசு, ஆடு, எருமை முதலிய விலங்குகளை வருத்தும் கோலினை எப்பொழுதும் கைகளில் வைத்திருப்பர். தங்கள் மேய்ச்சல் தொழிலுக்கு இடையூறாக இருப்பதால், மழை நீரால் தோன்றும் பெருவெள்ளத்தை அவர்கள் வெறுத்தனர். அவ்வெள்ளத்திலிருந்து தங்கள் விலங்குகளைக் காக்க விரும்பிய அவர்கள், மேட்டு நிலப்பகுதியாகிய முல்லை நிலத்தில் அவற்றை மேய விட்டனர். தாங்கள் பழகிய நிலப்பகுதியை விட்டு வேற்று நிலங்களுக்கு வந்த தனிமைத் துயரம், அவர்களை வருத்தியது.

அவர்கள், காந்தளின் நீண்ட இதழ்களால் கட்டிய மாலைகளைத் தங்கள் தலையில் சூடிக் கொண்டனர். அம்மலர் மாலைகளில் மழைநீர்ப்பட்டு உடம்பில் தெறிப்பதால், உடம்பில் குளிர்ச்சி ஏற்பட்டது. அக்குளிர்ச்சிலிருந்து தங்களைக் காத்துக்கொள்ள, கைகளை நெருப்பருகில் காட்டிச் சூடேற்றி, அதன் வெம்மையைத் தங்கள் கன்னங்களில் வைத்துக் கொண்டனர். அவர்களின் பற்கள், பறையடிப்பது போல் அடித்துக் கொண்டன. அவர்கள் குளிரால் நடுங்கினர்.

கூதிர்க் கால நிலை

“மாமேயல் ..... பானாள்” 9 – 12

உரை:

விலங்குகள் மேய்ச்சல் தொழிலை மறந்தன. குரங்குகள், குளிர்ச்சியால் உடல்குறுகிக் கிடந்தன. மரங்களில் தங்கியிருக்கும் பறவைகள், வாடைக்காற்று மிகுதியாக வீசுவதால், நிலத்தில் விழுந்தன. தாய்ப் பசுக்கள், பால் உண்ணும் தங்கள் கன்றுகளை உண்ணவிடாமல் உதைத்துத் தள்ளின. மலைகளைக் குளிர்ச்சியடையச் செய்வதுபோல் கூதிர்க்காலம் காணப்பட்டது.

ஊரினது செழிப்பு

“புன்கொடி ..... துளி தூங்க” 13 – 28

உரை:

மென்மையான கொடிகளைக் கொண்ட முசுண்டையின் பூத்துத் திரண்ட வெண்ணிறப் பூக்களும், பொன் போன்ற நிறமுடைய பீர்க்கம் பூக்களும் பூத்துக் காணப்பட்டன.

பசுமை நிறமுடைய கால்களையும், மென்மையான சிறகுகளையும் உடைய கொக்கின் கூட்டங்களும், சிவந்த கால்களையுடைய நாரைகளும், கரிய வண்டல்மண்ணோடு கூடிய சேறுபடிந்த ஈர நிலத்தின் மேற்பரப்பில் வெண்மணலில் எங்கும் நின்று கொண்டிருந்தன. மழையால் வருத்தமுற்ற அவை, மழை சிறிது விட்ட அளவில், இரை தேட எழுந்தன. வெள்ள நீர், வேகமாக ஓடும்போது, அதனுடன் அடித்துச் செல்லப்பட்டு, அந்நீர் அற்று ஒழுகும்போது அதில் எதிர்த்து வரும் கயல் மீன்களைக் கொக்குகளும், நாரைகளும் உணவாகக் கவர்ந்து தின்றன.

மழை குறைந்த பின் நீர் குறைந்த வெண்மேகங்கள், பொங்கிக் கிளர்ந்து விண்ணில் எழுந்தன. கூதிர்க்காலத்தில் சிறு சிறு துவலைகளாகத் தூவக் கற்றுக்கொள்வதற்காக, அவை மேல்நோக்கி எழுந்தன.

வயல்கள் அகன்ற இடமுடையவை. ஆழகான தோற்றம் உடையவை. அவற்றில் நீர் நிரம்பியிருந்தமையால் நெல்லின் தோகைகள் வளமாகக் காணப்பட்டன. நெற் பயிர்களிலிருந்து கதிர்கள் வெளிப்பட்டு மேல் எழுந்தன. அவற்றில் நெல் மணிகள் முற்றியமையால் நெற்கதிர்கள் தலை சாய்ந்தன.

பாக்கு மரங்கள், பருத்த அடிப்பகுதியைக் கொண்டவை. அவற்றின் கழுத்துப் பகுதி, நீலமணி போன்ற நிறத்துடன் காணப்படும். அப்பகுதியின் வளமான மடல்களிலிருந்து, பாளைகள் வெளிப்படும். அப்பாளைகளின் திரண்ட தாறுகளில், பாக்குக் காய்கள் தோன்றும். அவை, தெளிந்த நீரைத் தம்மிடம் கொண்டவை. அவற்றின் உள்ளே இருக்கும் நுண்ணிய நீர், வற்றுவதால் காய்கள் பழுத்துத் திரண்டு காணப்படும். பாக்குக் காய்கள், இனிமையுடைய பழங்களாய் முதிர்ந்து விளங்கும்.

அகன்ற சோலைகளில் உள்ள மரங்களின் உச்சியில் கூதிர் தோன்றுவதற்கு முன்பெல்லாம் பல்வேறு மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கும். ஆனால், கூதிர்காலத்தில்

அம்மரங்களில் மலர்கள் இல்லை. மாறாகப் பலநிறமுடைய மழைத் துளிகளே, தங்கியிருந்தன. அவைகளும், வாடைக்காற்றினால் கீழே சிந்தி விழுந்த வண்ணம் இருந்தன.

முழுவலி மாக்கள் தெருக்களில் சுற்றித் திரிதல்

“மாடம் ஓங்கிய..... திரிதர” 29 – 35

உரை:

உயர்ந்த மாடங்களைக் கொண்ட வளம் நிறைந்த பழைய ஊர் ஒன்று இருந்தது. அதன் தெருக்கள், ஆறு கிடந்ததைப் போன்ற அழகுடன் அகன்றும், நீண்டும் காணப்பட்டன.

மிலேச்சர்கள் தழை விரவிக் கட்டிய மாலையைத் தலையில் அணிந்திருந்தனர். அவர்கள் பருத்த, அழகான வலிமை வாய்ந்த இறுகிய தோள்களையும் முறுக்கு ஏறிய உடம்பினையும் உடையவர்கள். உடல் வலிமை அனைத்தும் நிரம்பப் பெற்றவர்கள். அவர்கள் வண்டுகள் மொய்த்துக் கிடக்கும் கள்ளினை அதிகமாக உண்டமையால் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். சிறு துவலைகளாக வீசும் குளிர்ந்த மழைத் துளிகளை அவர்கள் பொருட்படுத்தவில்லை. தங்கள் தோளில் ஆடையை முன்னும் பின்னும் தொங்கவிட்டவாறு அணிந்திருந்தனர். அவ்வூரின் தெருக்களில் அம்மிலேச்சர்கள் தாம் விரும்பிய வண்ணம் விரும்பிய இடங்களில் பகற்பொழுது மட்டுமன்றிப் பிற காலங்களிலும் சுற்றித் திரிந்தனர்.

மாலைக் காலத்தில் பெண்கள் தெய்வத்தை வணங்குதல்

வெள்ளி வெள்ளி..... மாலை அயர 36 – 44

பொருள்:

மகளிர், வெண்ணிறச் சங்கினால் செய்யப்பட்ட வளையல்கள் செறிந்த முன்கையுடையவர்கள். மெத்தென்ற மூங்கில் போன்ற தோள்களையுடையவர்கள். மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறிகளாலும் உணரப்படும் மென்மைத் தன்மையாகிய சாயலையுடையவர்கள். முத்துப் போன்ற பல்லினையுடையவர்கள். பொலிவுடைய மகரக்குழை அணிந்த காதின் அழகிற்குப் பொருத்தமாக விளங்கும் குளிர்ந்த நோக்கம் கொண்ட அழகிய கண்களையுடையவர்கள். பெண்களுக்கு இயல்பாகிய மடமைக் குணத்தைக் கொண்டவர்கள். இம்மகளிர் பசுமையான காம்புகளைக் கொண்ட செம்முல்லையின்

அரும்புகளை, அழகிய பூந்தட்டுகளில் இட்டு வைத்திருப்பார். அவை மலர்ந்து மணம் வீசுவதைக் கொண்டு மாலைக் காலம் வந்தமையை அறிவர். இவ்வந்திப் பொழுதில், இரும்பினால் செய்யப்பட்ட விளக்கில், நெய் தோய்ந்த திரியைக் கொளுத்தி, நெல்லையும், மலரையும் தூவிக் கை கூப்பி இல்லுறை தெய்வத்தை வழிபடுவர். வளம் நிறைந்த ஆவண வீதிகளில் மாலைக்காலம் இவ்வாறு கொண்டாடப்பட்டது.

சூதிர்க்காலம் நிலைபெற்றமையால் நேர்ந்த விளைவுகள்

“மனை உறை புறவின் ..... நின்றன்றால்” 45 – 72

பொருள்:

வீடுகளில் தங்கியுள்ள, சிவந்த கால்களையுடைய ஆண்புறாக்கள், தாம் இன்புறுவதற்குக் காரணமாகிய தங்கள் பெடையுடன் இரை தேடி உண்பதற்காக ஊர் மன்றங்களுக்குச் செல்லாமல் இரவு என்றும் பகல் என்றும் அறியாமல் மயங்குவதால் தூண்களுக்கு மேல் அமைந்துள்ள கொடுங்கைகளைத் தாங்கும் பலகைகளில் தங்கள் கால்களின் வலியைக் குறைத்துக் கொள்வதற்காகக் காலை மாற்றி மாற்றி ஊன்றி அமர்ந்திருந்தன.

காவலையுடைய அகன்ற வீடுகளில் சிறிய குற்றேவல் இளைஞர் பணிபுரிவர். அவர்கள், கருங்கொள்ளின் நிறத்தைக் கொண்ட சாந்து அரைக்கும் அம்மியில், கத்தூரி முதலிய மணப் பொருள்களைச் சேர்த்துச் சாந்து அரைப்பார்.

வடநாட்டில் உள்ளவர், கொண்டு வந்து தந்த வெண்ணிறமுடைய சந்தனக் கல்லூம், தென் நாட்டில் விளையும் சந்தனக்கட்டைகளும் பயன்படுத்தப்படாமல் கிடந்தன.

குளிர்ச்சியின் மிகுதியால், மகளிர் தங்கள் கூந்தலில் மலர் மாலையிட்டு முடிக்கவில்லை. பலவாக ஒப்பனை செய்யப்படும் தங்கள் கூந்தலில், சில மலர்களை இட்டு முடிக்க விரும்பினர். கூந்தலுக்குப் நறும்புகை ஊட்டுவதற்காகக் குளிர்ச்சியைத் தரும் மயிர்ச் சந்தனம் என்னும் விறகில் தீ மூட்டினர். அதில், கரிய வயிரம் பாய்ந்த அகில் கட்டைகளையும், வெண்ணிறமுடைய கண்ட சருக்கரையினையும் சேர்த்து இட்டுப் புகை உண்டாக்கினர்.

பொருள்களில் உருவங்களைப் பதிக்கும் கலை நுட்பம் வாய்ந்தவன், தன் கைகளால் அழகாக உருவாக்கிய சிவந்த நிறத்தைக் கொண்ட ஆலவட்டம், பயன்படுத்தப்படாமல் உறையில் இடப்பட்டுக் கிடந்தது. அது, வளைந்த

முளைக்கோலில் தொங்கிற்று. அதன் மீது சிலந்தியின் வெண்மையான நூல் பின்னிக் கிடந்தது.

விண்ணுலகத்தைத் தீண்டும்படி உருவாக்கப்பட்டுள்ள எழுநிலை மாடங்களில் மேல் மாடத்தில் இளவேனிற்பருவத்து உறங்குவதற்காகப் படுக்கைகள் இருக்கும். மாடங்களில் உள்ளோர், தென்றல் காற்றை வழங்கும் சாளரங்கள் ஓரமாகக் குளிரின் மிகுதியால் உலவச் செல்வதில்லை. மாடத்தின் இப்பகுதியில் அமைந்துள்ள கதவுகள், நெருக்கமாகக் காற்றுப் புக வழியின்றி உருவாக்கப்பட்டவை. அவை, கூதிர்க் காலத்தில் மூடப்பட்டுத் தாழிடப்படும்.

வாடைக்காற்று, இப்பருவத்தில் 'கல்' என்ற ஓசையுடன் எங்கும் மழைத் துளிகளைத் தூவிற்று. இளையரும், முதியரும், குவிந்த வாயினையுடைய நீருண் கலத்தில் இருக்கும் தண்ணீரை, நீர் வேட்கையின்மையால், பருக விரும்புவதில்லை. அவர்கள். உடல் குளிர்ச்சியைப் போக்கப் பிளந்த வாயினையுடைய நெருப்புக் குண்டத்திலிருந்து (கணப்புச் சட்டி) வெளிப்படும் தீயின் வெம்மையை நுகர்ந்தனர்.

ஆடல் தொழிலில் திறமை வாய்ந்த மகளிர், தாங்கள் பாடும் பாடலுக்குப் பொருத்தமாக யாழின் நரம்புகளை மீட்ட முற்பட்டனர். குளிர்ச்சியால் தம் தன்மை வேறுபட்ட யாழின் நரம்புகளைச் சூடேற்ற விரும்பித் தங்கள் பருத்த முலையின் மீது யாழினைத் தடவி வெப்பமூட்டினர். கருமையான தண்டினைக் கொண்ட சீறியாழின் இசை, தாங்கள் பாடும் பண்ணிசைக்கு ஏற்றவாறு அமையும் வண்ணம் நிலைநிறுத்தினர்.

கணவரைப் பிரிந்த மனைவியர், கார்காலம் முடிந்து கூதிர்க் காலத்தும் தம் காதலர் வாராமையால் தனிமைத் துயருடன் வருந்தினர்.

பொய்யாமல் உரிய காலத்தில் பெய்யும் கால மழையின் மிகுதியால் கூதிர்க் காலம் நீங்காமல் நிலை பெற்று விளங்கிற்று.

அரசியின் அரண்மனை மனைவகுத்த முறை

“போதே மாதிரம் விரிகதிர்..... மனை வகுத்து” 72 – 78

பொருள்:

எல்லாத் திசைகளிலும், தன்னுடைய விரிந்த கதிரகளைப் பரப்பும் அகன்ற இடத்தையுடைய கதிரவன், மேற்குத்திசை நோக்கிச் செல்வதற்காக விண்ணில் எழுந்தது.

வடக்கிலும், தெற்கிலுமாகிய இரண்டு இடங்களில், இரு கோல்கள் நடப்பட்டு, அவற்றின் இடையே இடப்பட்ட குச்சிகளின் கிழக்கு மேற்காகத் தாரையாக ஓடும் ஞாயிற்றின் கதிர்பட்டு உண்டாகும் நிழல், ஒரு பக்கத்தைச் சாராமல், நேர் ஒழுங்காக வீழும் அமையம் குறித்துக் கொள்ளப்படும். அந்நாளில், அவ்வமையத்தில் அரசனுடைய அரண்மனை அமைப்பதற்காகத் 'திருமுளைச் சார்த்து' என்னும் சடங்கு செய்யப்பெறும்.

சிற்ப நூலை அறிந்த தச்சர்கள், நுட்பமாக நூல் பிடித்துப் பார்த்துக் கட்டங்கள் அமைக்கப்பெறும். அவர்கள், அரண்மனையின் ஒவ்வொரு பகுதியும், அமைய வேண்டிய திசைகளைக் கருத்தில் கொண்டு அத்திசைகளில் காவலாக நிற்கும் தெய்வங்களால் எக்குறையும் நேராவண்ணம், அவற்றிற்கு வழிபாடுகளை நிகழ்த்துவர். பெரும் புகழுடைய மன்னவர்களின் தகுதிக்கும், தேவைக்கும் ஏற்ப மனைகளும், மண்டபங்களும் வாயில்களும் பாகுபடுத்தப்பட்டு அமைக்கப் பெறும்.

கோபுர வாயில்

“ஒருங்கு உடன் ..... ஒங்கு நிலை வாயில்” 79 – 88

பொருள்:

கட்டடங்கள் எல்லாவற்றையும் தம்முள் கொண்டதாக ஒரு சேர வளைத்து உயர்ந்த நிலைகளைக் கொண்ட மதிலின் கோபுரவாயில் உருவாக்கப்பட்டது.

மதிலின் வாயிலில் அமைக்கப்பட்டுள்ள கதவுகள், ஆணிகளும், பட்டங்களும் பருத்த இரும்புகளால் பிணிக்கப் பெற்றவை. அவை சாதிலிங்கச் குழம்பினால் செவ்வண்ணம் பூசப் பெற்றன. தாழ்ப்பாளூடன் சேர்த்து அமைக்கப்பட்ட இவ்விரு கதவுகளும், தம்முள் சிக்கென இணைத்து பொருந்துகின்றன. இருபத்தேழு விண்மீன்களில், உத்தரம் என்ற விண்மீனின் பெயரைக் கொண்ட கற்பலகை, வாயிலின் இருகதவுகள் அமைந்துள்ள நிலைக்கு மேல் செருகப்பட்டிருக்கும். இப்பலகையில், குவளையின் புதிய மலர்களை உயர்த்தித் தங்கள் துதிக்கைகளால் ஏந்திய பிடிகளின் உருவங்களும், அவற்றின் நடுவில் திருமகள் உருவமும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

கைத்தொழில் வல்ல தச்சனால், இடைவெளி தோன்றாமல், பல மரங்களைச் சேர்த்து முடுக்கி, மதிலின் வாயில் உருவாக்கப்படும். அவ்வாயில் நிலை, நெய் பூசப்பட்டு, வெண் சிறு கடுகினால் தூவப்பெற்று அழகுடையதாகும். அரசனின் வெற்றியைக் குறிக்கும் வண்ணம், யானைகள் அரண்மனைக்குள் நுழைவதற்கு

ஏற்றவாறு கோபுர வாயில் அகலமாகவும், உயரமாகவும் அமைந்திருக்கும். இவ்வாயில் மலையின் நடுவில் வெளியிடம் உண்டாகுமாறு திறந்தது போன்று தோற்றத்தையுடையதாகும்.

முற்றமும் முன்வாயிலும்

“திரு நிலை ..... முன் கடை” 89 – 92

பொருள்:

திருமகள் நிலையாகத் தங்கும், குற்றமில்லாத சிறப்புடையதாக அரண்மனை முற்றம் விளங்கும். ஆற்று நீரினால் கொண்டு தரப்பட்ட புது மணலால் பரப்பப் பெற்றதாக அம்முற்றம் காட்சியளிக்கும். நெடிய மயிரினையுடைய, தூய நிறம் கொண்ட கவரி மான்களும், குறுகிய கால்களைக் கொண்ட அன்னப் பறவைகளும் அரண்மனை வாயில் முற்றத்தில் தாவி விளையாடும்.

அரண்மனையில் எழும் ஓசைகள்

“பண்ணநிலை ..... சிலம்பும் கோயில்” 93 – 100

பொருள்:

கத்திரிகையால் மட்டம் செய்யப் பெற்ற பிடரி மயிரினைக் கொண்ட குதிரைகள், தாம் கட்டப்பட்டுள்ள கட்டுத்தறிகளில் நிற்பதை வெறுக்கின்றன. அவை புல்லாகிய உணவைத் தின்று, குதட்டும் போது ஏற்படும் ஓலி, கேட்போருக்குத் தனிமைத் துயரை மிகுவிப்பதாய் இருக்கும்.

நிலாவின் பயனை நுகர்வதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள, வெண்ணிறமுடைய நிலா முற்றத்தில் பெய்த மழை நீர் மாடங்களிலிருந்து, கீழே இறங்கி விழுவதற்காக மகர மீனின் வாய்போலப் பிளந்த வாயினை உடையனவாய், மழை நீர்க் குழாய்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அவற்றில், நீர் நிறைந்து கீழே விழும் ஓசை, அருவி ஓசையைப் போல விளங்கும்.

அரண்மனையைச் சார்ந்த இடங்களில், தழைத்த நீண்ட பீலி அசைய, மெல்லிய இயல்பும், செருக்கும் உடைய மயில்கள் அகவும் ஓசை தோன்றும், மயில்கள் தம் இனத்தை அழைக்கும் அவ்வொலி, ஊது கொம்பின் ஒலி போல் இனிமையாக இருக்கும். செறிந்த மலைப் பகுதிகளில் தோன்றும் ஓசைகளைப் போல, அரண்மனையில் பல்வேறு ஒலிகள் தோன்றும்.

அந்தப்புரத்தின் அமைப்பு

“யவனர் ..... காண்புஇன் நல் இல்” 101 – 114

பொருள்:

யவன நாட்டினர், தங்கள் தொழில் திறம் விளங்குமாறு உருவாக்கிய பாவைகளின் கைகளில் ஏந்தியுள்ள வியக்கத்தக்க தோற்றமுடைய அகல் நிறையுமாறு, நெய் ஊற்றி, அவ்விளக்குகளில் பருத்த திரிகள் இட்டுத் திரிகளின் செந்நிறச் சுடர் மேல் நோக்கி நிமிர்ந்து எரியும். அவ்விளக்குகளில் நெய் வற்றுங் காலத்தும், விளக்குகளின் ஒளி மழுங்கும் காலத்தும், நெய்யை ஊற்றிச் சுடர்கள் தூண்டிவிடப்படும். இச்செயலால், அரண்மனையின் வேறுபட்ட பல இடங்களில் பரவியுள்ள இருள் நீங்கும். பெருமையும் தலைமைப் பண்பும் உடைய பாண்டிய மன்னனைத் தவிர, பிற குற்றேவல் செய்யும் ஆண்மக்கள் ஒருவரும் அணுக இயலாக காவலைக் கொண்ட பல பகுதிகளையுடையதாக, அரசமாதேவியின் அந்தப்புரம் அமைந்திருக்கும்.

அந்தப்புரப் பகுதிகள் மலைகளைக் காண்பது போன்று உயர்ந்த தோற்றம் உடையவை. மலைகளைச் சார்ந்து வானவில் கிடப்பது போலப் பல நிறக் கொடிகள், அம்மாடங்களில் தொங்கி அசையும். அந்தப்புரத்தின் பல இடங்கள், வெள்ளியைப் போன்ற சாந்தினால் பூசப்பட்டவை. அவை, நீல மணியைக் காண்பது போன்ற கரிய, திரண்ட, வலிமை வாய்ந்த தூண்களைக் கொண்டவை. செம்பினால் உருவாக்கப்பட்டது போன்ற, தொழில் திறம் விளங்கும்படி அமைக்கப்பட்ட நீண்ட சுவர்களையுடையவை. அவற்றில் பலநிறப் பூக்களோடு கூடிய வல்லிக்கொடி அழகு பெறச் சுற்றிலும் ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டிருக்கும். காண்பதற்கு இனிமையாக விளங்கும் நன்மை வாய்ந்த அவ்வந்தப்புரம், கருத்தங்கும் இல்லம் எனப் போற்றப் பெறுவதாகும். (கரு அறை – கருப்பகிரகம்)

அரசி படுத்திருக்கும் வட்டக் கட்டில்

‘தச நான்கு ..... பாண்டில்’ 115 – 123

பொருள்:

நாற்பது ஆண்டுகள் நிரம்பப் பெற்றதும், முரசு போன்ற வலிமை வாய்ந்த திரண்ட கால்களைக் கொண்டதும், போரில் தன்னுடைய ஆற்றலை மிகுத்துக் காட்டும் வலிமையுடையதும், சிறந்த அழகும், புள்ளிகளைக் கொண்ட நெற்றியும் உடையதும், போரில் இறந்துபட்டதும் ஆகிய யானையின் தானே வீழ்ந்த

தந்தங்களை எடுத்து, அவற்றின் திரட்சியும் செம்மையும் விளங்குமாறு, இருபுறத்தையும், தச்சன் தன்னுடைய கூர்மை வாய்ந்த சிற்றுளியால் நுட்பமாகச் செதுக்கி வட்டக்கட்டில் உருவாக்கப்பட்டது. அக்கட்டில், பெரிய இலை வடிவம் இடையே விளங்குமாறு இயற்றப்பட்டது.

சூல் முற்றித் தளர்ந்த இயல்புடைய மகளிரின், பால் முற்றித் திரண்ட முலையைப் போல பக்கம் உருண்டிருக்கும் குடத்தை உடையதாகக் கட்டிலின் கால் அமைந்திருக்கும்.

குடத்திற்கும், கட்டிலுக்கும் நடுவே உள்ள இடம், உள்ளியின் வேர்ப்பகுதி போல, நீண்டு விளங்கக் கட்டிலின் கால்கள் வலியவாய் இயற்றப்பட்டன. அக்கட்டில், அகன்ற அளவுடன் உருவாக்கப்பட்டதாகும். பெரும் புகழ் உடையதாக இவ்வட்டக் கட்டில் விளங்குவதாகும்.

கட்டிலின் மேல் அமைந்த படுக்கை

“மடை மாண் ..... விரிந்த சேக்கை” 124 – 135

பொருள்:

முத்துக்களைத் தன்னிடத்தே கொண்ட நூல், அழகு விளங்கும் வண்ணம், அக்கட்டிலின் நாற்புறமும் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். பன்னிறம் ஊட்டப்பட்ட மயிர்க் கற்றைகளை படுக்கையின் நடுவிடத்தே பரப்பி, அவற்றின் மேல் சிங்கம் முதலிய விலங்குகளை வேட்டையாடுவது போன்ற காட்சிகள் பொறிக்கப்பட்ட தகடுகள் பதிக்கப்பட்டிருந்தன. சாளரங்களாக விளங்கும் அத்தகடுகள், ஆணிகளால் தைக்கப்பட்டிருந்தன.

இடமகன்ற காட்டுப் பகுதியில் பூத்த முல்லைப் பூக்களும், அவற்றில் வேறுபாடு புலப்படும்படி ஏனைய பல பூக்களும் கட்டிலின் மேல் நிரப்பப்பட்டிருந்தன. கட்டிலின் மேல், இரண்டாய் அமைந்த படுக்கைகள் இணைத்து இடப்பட்டிருந்தன. மென்மையான துணியால் அவை போர்த்தப்பட்டிருந்தன. அப்படுக்கைகளின் மேல் தன்னுடைய துணையைப் புணர்ந்த அன்னச் சேவலின் தூய நிறமுடைய நுண்ணிய முடிகள் பரப்பப்பட்டிருந்தன. அப்படுக்கைகளின் மீது அணைகள் இடப்பட்டன. கஞ்சியில் தோய்த்த மெல்லிய தூய மடிப்புடைய ஆடை, அப்படுக்கைகளின் மீது விரிக்கப்பட்டிருந்தது.

அரசி மலரணையில் இருத்தல்

‘ஆரம் தாங்கிய ..... புனையா ஓவியம் கடுப்ப’ 136 – 147

பொருள்:

முன்பு, அரசமாதேவியின் முத்துக்கள் பதித்துச் செய்யப்பட்ட, கச்சுத் தாங்கிய பருத்த முலையைக் கொண்ட மார்பில் குத்தும் தண்மையைக் கொண்ட நீண்ட தாலி நாண் ஒன்று மட்டும் தொங்கிக் கிடந்தது.

நலம் விளங்கும் நெற்றிப் பகுதி, ஒப்பனை செய்யப்படவில்லை. கூந்தல், சிலவாகப் பிரிந்தும், மென்மையாகவும், வறண்டும் காணப்பட்டது.

மிக்க ஒளியை வெளிப்படுத்தும் மகரக் குழை, காதுகளில் அணியப் பெறாமையால், அக்காதுகள் சிறுது தாழ்ந்து காணப்பட்டன. அவற்றின் சிறிய துளைகளில் தாளுருவிகள் மட்டும் அழுத்தப்பட்டிருந்தன.

முன்பு பொன்னால் செய்த வளையல்களை அணிந்தமையால் ஏற்பட்ட தழும்பினையுடைய மயிர் ஒழுங்கினைக் கொண்ட முன்கைகளில் இப்பொழுது, வலம்புரிச் சங்கினை அறுத்துச் செய்யப்பட்ட வளையல் அணிந்து, காப்புநாண் கட்டியிருந்தனர்.

வாளை மீனின் பிளந்த வாயைப் போன்று விளங்கும் வளைவினையுடைய பெரிய மோதிரம் அணிந்து சிவந்த விரலில், செந்நிறமுடைய நெளி என்னும் மெல்லிய மோதிரம் அணிந்திருந்தனர்.

முன்பு பூ வேலைப்பாடுகளைக் கொண்ட துகிலை, உயர்ந்த வளைவினையுடைய அல்குலில் அணிந்திருந்தனர். இப்பொழுது, நூலால் ஆகிய அழகிய ஆடை, மாசுபடிந்து உடலில் கிடந்தது.

வண்ணங்களைக் கொண்டு ஒப்பனை செய்யாமல், வடிவத்தை மட்டும் கோடிட்டுக் காட்டும் சித்திரத்தைப் போல, அரசமாதேவி கட்டிலில் அமர்ந்திருந்தனர்.

சேடியரும், செவிலியரும் தலைவியைத் தேற்றுதல்

“புனைவு இல் தளிர் ஏர் மேனி ..... மிகக் கலுழ்ந்து” 147 – 156

பொருள்:

அரசமாதேவியின் கால்கள், கழுவப்படாமலும், செம்பஞ்சுக் குழம்பு பூசப் பெறாமலும், பூண்கள் அணியப் பெறாமலும் இருந்தன.

புனையா ஓவியமாய்ச் சேக்கையில் கிடந்த அரசமாதேவியின் நன்மை வழங்கும் கால்களைத் தோழியர், உறக்கம் வருவதற்காக வருடினர்.

அத்தோழியர், மாந்தளிர் போன்ற அழகிய நிறம் உடையவர். மார்பில் பரவிய சுணங்கு உடையவர். அழகிய மூங்கில் போன்ற திரண்ட மென்மையான தோள்களையுடையவர். கச்சையினால் இறுகப் பிணித்துக் கட்டப்பட்ட, தாமரை மொட்டு போன்ற முலையைபுடையவர். வளைந்து நெளியும் இடையினை உடையவர். மென்மையான இயல்புடையவர்.

நரை கலந்த, மணம் வீசும், மெல்லிய மயிரினையும், சிவந்த முகத்தையும் உடைய செவிலித்தாயர், அரசமாதேவியின் பிரிவற்றாமை மிகுவது அறிந்து, அதனைத் தணிப்பதற்காக ஒருங்கு கூடினர். அவர்கள், பொருளோடு பொருந்தாத பொய்ம் மொழியும், மெய்ம் மொழியும் பொதிந்த உரைகள் பலவற்றைப் பலகாலும் கூறினர்.

செவிலித்தாயர், அரசமாதேவியை நோக்கி, “நினக்குத் துணையாக அமைந்தவர் இப்பொழுதே வருகுவர்” என அவள் மனத்திற்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் இனிய சொற்களைக் கேட்டும் மன அமைதி கொள்ளாமல் மிகவும் கலங்கினாள்.

தலைவியின் வருத்த மிகுதி

“நுண் சேறு ..... முடிக தில் அம்ம” 157 – 168

பொருள்:

குடங்களைக் கடைந்து செருகப்பட்டனவும் சாதிலிங்கம் பூசிய வலிய நிலைகளையுடையனவும் ஆகிய மேற்கட்டியின் திரண்ட கால்கள், கட்டில் கால்களின் அருகில் நிற்குமாறு அமைத்து, அவற்றுடன் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டிருந்தன.

மெழுகு பூசப்பட்ட மேற்கட்டியின் மேல் புதியதாகவுள்ள ஓவியத்தில் கதிரவன், ஆகாயத்தின்கண், வலிமை வாய்ந்த கொம்புகளைக் கொண்ட, ஆட்டின் பெயருடைய, மேட ராசி முதலாக ஏனை இராசிகளிலும் சென்று இயங்கும் விரைந்து செல்லும் இயக்கத்தைக் கொண்டும் அவனுடன் மாறுபட்ட இயக்கமுடையதும், தலைமையுடையதும், ஆகிய திங்கட் செல்வனை உரோகிணி என்னும் நாள் மீன் எஞ்ஞான்றும் விட்டு நீங்காத இயல்பினைக் கொண்டும் காணப்படுகிறது.

அரசமாதேவி, உரோகிணியைப் போலத் தானும் தன் கணவனைப் பிரியாமல் வாழும் பேறு பெறவில்லையே என நினைத்து, மெழுகு செய் படத்தில் தீட்டப்பெற்ற அக்காட்சியைக் கண்டு பெருமூச்செறிந்தாள்.

அரசமாதேவி, நீலப் பூவும் விரும்பும் தன் கண்களில் நிரம்பிய கண்ணீர், கண்ணின் கடைப்பகுதியில் வருதல் அறிந்து, தன்னுடைய சிவந்த விரலைச் சேர்த்து, அக்கண்ணீரைக் கீழே தெறித்தனள்.

அரசனைப் பிரிந்து, தனிமைத்துயருடன் கிடப்பதோடு, அவனிடம் ஒரு காலைக்கு ஒரு கால் பெருகும் அன்புடையவளாகவும் தலைவி விளங்கினாள்.

தலைவிக்குத் தீதாய் இருக்கும், ஆற்றுவதற்கரிய அவனைப் பற்றிய நினைவு, தீர்வதற்கு, வேந்தன் பாசறையில் தங்கிச் செய்யும் போர்த் தொழில், அவனுக்கு வெற்றியைத் தந்து, இப்பொழுதே நிறைவு பெற வேண்டும் எனச் செவிலித்தாய், கொற்றவையை இறைஞ்சி வழிபட்டனள். இதுவே தன்னுடைய விருப்பமாகும் எனவும் கொற்றவையிடம் வழிபட்டு வேண்டிக்கொண்டனள்.

பாசறையில் அரசன் நிலை

“மின் அவிர் ஓடையொடு ..... பாசறைத் தொழிலே” 168 – 188

பொருள்:

யானைகள், ஒளிவிளங்கும் முகபடாம் அணிந்து பொலிவுடன் திகழ்ந்தன. அவை போர்த் தொழிலில் மேம்பட்டவை. நீண்டும், திரண்டும் உள்ள அவற்றின் துதிக்கைகள் அற்று, நிலத்தில் வீழ்ந்து புரளும்படி கொன்ற, செயற்கரிய செயலை வீரர்கள் செய்தனர். யானைகளைக் கொன்ற வீரர்கள், ஒளி வீசும் வாளால் வெட்டப்பட்டு, விழுப்புண் உற்றனர். அப் புண்களைக் கண்ட அரசன், அவ்வீரர்களின் துயரத்தை நீக்குவதற்காகப் பாசறையில் தான் தங்கியிருந்த இடத்திலிருந்து புறத்தே போந்தனள். வேந்தன், பாசறைக் கண் வெளியே திரியும் போது, வட திசையிலிருந்து குளிர்ந்த வாடைக்காற்று வீசிற்று.

கால்களை இணைத்து, அதன் மேல் வைக்கப்பட்டிருந்த விளக்கில், எரியும் சுடரின் பருத்த தீக்கொழுந்துகள், வாடைக்காற்று வீசுந்தோறும் அசைந்தன. அவை, தெற்கு நோக்கி வளைந்து, சாய்ந்த தலைப்பகுதியை உடையனவாய் எரிந்தன.

வேப்பம்பூ மாலையைத் தலைப்பகுதியில் கட்டிய, வலிய காம்பினைக் கொண்ட வேலினை ஏந்தியவாறு, படைத்தலைவன், புண்பட்ட வீரர்களை அரசனுக்கு முறையாகச் காட்டிச் சென்றனள். மணிகளைத் தன்னிடத்தேயுடைய பெரிய

தாளினைக் கொண்ட சூசை (கடிவாளம்) உடையதும், சேணம் நீக்கப் பெறாததும், பாய்ந்து செல்லும் செலவுடைய செருக்குக்கொண்ட குதிரைகள், கரிய சேறு பரவிய பாசறைத் தெருக்களில் தம்மீது வீசும் நீர்த் துளிகளை உதறின.

அரசன், தன் இடத்தோளிலிருந்து நழுவிக்கீழே விழும் அழகிய ஆடையைத் தன் இடப்பக்கத்தில் அணைத்துக் கொண்டனன். வாளினைத் தன் தோளில் சார்த்தியுள்ள, தறுகண்மையுடைய வாள் வீரன் தோளில், தன்னுடைய வலக்கையை இட்டவாறு அரசன், புண்பட்ட வீரர்களின் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி தோன்றும்படி முகமலர்ந்து நோக்கினன். அரசனின் வெண்கொற்றக் குடை, நூலால் கட்டப்பட்ட முத்து மாலைகளைக் கொண்டதாகும்.

‘தவ்’ என்னும் ஓசை தோன்றும்படி, யாண்டும் பரவி வீசும் மழைத் துளிகளை, அவ்வெண்குடை, அரசன் மேல் விழாமல் மறைத்தது. ‘நள்’ என்னும் ஓசையையுடைய நடுயாமத்தும், உறங்கச் செல்லாமல், சில வீரர்களுடன், அரசன் பாசறையில் புண்பட்டோரின் வருத்ததைப் போக்குவதற்காகத் திரிந்த வண்ணம் இருந்தனன்.

சேரன், சோழன், திதியன், எழினி, எருமையூரன், இருங்கோ வேண்மான், பொருநன் என்ற எழுவருடன் மாறுபட்டுப் பாசறைக்கண் தங்கி, அரசன் செய்யும் போர்த்தொழில் அவனுக்கு வெற்றியைத் தந்து இப்பொழுதே முற்றுப் பெறுவதாக, என்று செவிலித்தாய், கொற்றவையை வழிபட்டு வேண்டினள்.

வேந்தன் பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழில், விறல தந்து இன்னே முடிக. இஃது என் விருப்பம், எனச் செவிலித்தாய் கொற்றவையைப் பரவியதாக வினை முடிவு செய்யப்பட்டது.

மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார், நக்கீரனார் பாடிய நெடுநல்வாடைய என்னும் இந்நூல், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன், மண் நசை வேட்கை காரணமாகச் சென்று போர் செய்தமையைக் கூறுவதால், வஞ்சித் திணையைச் சார்ந்ததாகும்.

நெடுநல்வாடை வினாக்கள்

பகுதி – I

1. நெடுநல்வாடையைப் பாடியவர்-----
2. நெடுநல்வாடை அகமா? புறமா?
3. யாருக்கு நெடு வாடையாயிற்று?

4. யாருக்கு நல் வாயையாயிற்று?
5. அகத்திணைகளுள் நெடுநல்வாடை உணர்த்தும் திணை யாது?
6. புறத்திணைகளுள் நெடுநல்வாடை உணர்த்தும் திணை யாது?
7. எவ்வரியினால் நெடுநல்வாடை அகமாகக் கொள்ள முடியவில்லை?
8. நெடுநல்வாடை குறிப்பிடும் பாசறை எது?
9. மாலைக்காலத்தில் தெய்வத்தை எங்ஙனம் வணங்கினர்?
10. தென்வளி என நெடுநல்வாடை குறிப்பிடுவது எதை?
11. வடந்தைத் தண்வளி என்பது எதைக் குறிக்கிறது?

பகுதி – II

1. நெடுநல்வாடை பெயர்க்காரணம் கூறுக?
2. அரண்மனை வாயில் மண்டபங்கள் அமைந்துள்ள பாங்கினைக் கூறுக?
3. அரசியின் இருக்கை, படுக்கைக் கட்டில் எவ்வாறு புனையப்பட்டுள்ளன.
4. தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் நிலை எத்தகையது?

பகுதி – III

1. கூதிர் காலத்து நிகழ்ச்சிகளாக நெடுநல்வாடை கூறுவனவற்றை விளக்குக?
2. பாசறையில் பாண்டியன் செயல்பற்றி எழுதுக?
3. நக்கீரருடைய புலமைச் சிறப்பை நெடுநல்வாடை மூலம் விளக்குக?

அலகு III

சிலப்பதிகாரம் - மங்கல வாழ்த்துப் பாடல்

சிலப்பதிகாரம் தமிழுள்ள ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் தலையாயது. முத்தமிழ்க் காப்பியம், உரையிடப்பட்ட பாட்டுடைச்செய்யுள், நாடகக் காப்பியம், முதற்காப்பியம், குடிமக்கள் காப்பியம், வரலாற்றுக்காப்பியம், ஒருமைப் பாட்டுக்காப்பியம் என்று பல்வேறு சிறப்புப் பெயர்களால் பாராட்டப்படுகிறது. கண்ணகியின் காற்சிலம்பு காரணமாக வளர்ந்த கதையானதால் சிலப்பதிகாரம் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது. தமிழில் நமக்குக் கிடைத்த முதற்காப்பிய நூல் இதுவாகும். புகார் காண்டம், மதுரைக் காண்டம், வஞ்சிக் காண்டம் என மூன்று காண்டங்களையும் மங்கல வாழ்த்துப் பாடல் முதலாக வரந்தருகாதை ஈறாக முப்பது காதைகளையும் கொண்டு விளங்குகிறது.

1. அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்று ஆவதாஉம்
2. உரைசால் பத்தினிக்கு உயர்ந்தோர் ஏத்தலும்
3. ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டும் என்பதாஉம்

என்னும் மூன்று உண்மைகளைக் கொண்டு திகழ்கின்றது.

இந்நூலை இயற்றியவர் சேர இளவரசராக இருந்து, சோதிடன் கூற்றைப் பொய்யாக்கச் சமண துறவியாகிய இளங்கோவடிகள் ஆவார்.

சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தின் புகார்காண்டம், முதற் காதையான 'மங்கல வாழ்த்துப் பாடல்' இங்குப் பாடப் பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

திங்களைப் போற்றுதும் திங்களைப் போற்றுதும்

கொங்கலர்தார்ச் சென்னி குளிர்வெண் குடைபோன்றிவ்

வங்கண் உலகளித்த லான்.

ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும்

காவிரி நாடன் திகிரிபோற் பொற்கோட்டு

மேரு வலந்திரித லான்

மாமழை போற்றுதும் மாமழை போற்றுதும்

நாமநீர் வேலி யுலகிற்கு அவன் அளிபோல்

மேல்நின்று தான்சுரத்த லான்

பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்
வீங்குநீர் வேலி யுலகிற் கவன்குலத்தோடு
ஓங்கிப் பரந்தொழுக லான்

ஆங்கு,

பொதியி லாயினும் இமய மாயினும்
பதியெழு வறியாப் பழங்குடி கெழீஇய
பொதுவறு சிறப்பின் புகாரே யாயினும்
நடுக்கின்றி நிலைஇய என்ப தல்லதை
ஒடுக்கங் கூறார் உயர்ந்தோர் உண்மையின்
முடித்த கேள்வி முழுதுணர்ந் தோரே
அதனால்,

நாகநீள் நகரொடு நாகநா டதனொடு
போகமநீள் புகழ்மன்னும் புகார்நக ரதுதன்னில்
மாகவான் நிகர்வண்கை மாநாய்கன் குலக்கொம்பர்
ஈகைவான் கொடியன்னாள் ஈராறாண் டகவையாள்
அவளுந்தான்,

போதிலார் திருவினாள் புகழுடைய வடிவென்றும்
தீதிலா வடமீனின் திறமிவள் திறமென்றும்
மாதரார் தொழுதேத்த வயங்கிய பெருங்குணத்துக்
காதலாள் பெயர்மன்னுங் கண்ணகியென் பால்மன்னோ,
ஆங்கு,

பெருநில முழுதாளும் பெருமகன் தலைவைத்த
ஒருதனிக் குடிகளோ டுயர்ந்தோங்கு செல்வத்தான்
வருநிதி பிறர்க்கார்த்து மாசாத்து வானென்பான்
இருநிதிக் கிழவன்மகன் ஈரெட்டாண் டகவையான்
அவனுந்தான்,

மண்தேய்த்த புகழினான் மதிமுக மடவார்தம்

பண்தேய்த்த மொழியினா ராயத்துப் பாராட்டிக்
கண்டேத்துஞ் செவ்வேளென் றிசைபோக்கிக் காதலாற்

கொண்டேத்துங் கிழமையான் கோவலனென் பான் மன்னோ
அவரை,

இருபெருங் குரவரும் ஒருபெரு நாளால்
மணவணி காண மகிழ்ந்தனர் மகிழ்ந்துழி
யானை எருத்தத் தணியிழையார் மேலிரீஇ
மாநகர்க் கீந்தார் மணம்.

அவ்வழி,

முரசியம்பின முருடதிர்ந்தன முறையெழுந்தன பணிலம் வெண்குடை
அரசெழுந்ததொர் படியெழுந்தன அகலுள்மங்கல அணி யெழுந்தது

மலைதாழ் சென்னிவயிரமணித் தூணகத்து
நீல விதானத்து நித்திலம்பூம் பந்தர்க்கீழ்
வான்ஊர் மதியம் சகடணைய வானத்துச்
சாலி யொருமீன் தகையானைக் கோவலன்
மாமுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிடத்
தீவலம் செய்வது காண்பார்கண் நோன்பென்னை
விரையினர் மலரினர் விளங்கு மேனியர்
உரையினர் பாட்டினர் ஓசிந்த நோக்கினர்
சாந்தினர் புகையினர் தயங்கு கோதையர்
ஏந்திள முலையினர் இடித்த சுண்ணத்தர்
விளக்கினர் கலத்தினர் விரிந்த பாலிகை
முளைக்குட நிரையினர் முகிழ்த்த மூரலர்
போதொடு விரிகூந்தற் பொலன்நறுங் கொடியன்னார்
காதலற் பிரியாமல் கவவுக்கை ஞெகிழாமல்
தீதறு கெனஏத்திச் சின்மலர் கொடுதாவி
அங்கண் உலகின் அருந்ததி அன்னாளை
மங்கல நல்லமளி யேற்றினார், தங்கிய
இப்பால் இமயத் திருத்திய வாள்வேங்கை
உப்பாலைப் பொற்கோட் டுழையதா எப்பாலும்
செருமிகு சினவேற் செம்பியன்

ஒருதனி ஆழி உருட்டுவோ னெனவே.

மங்கல வாழ்த்துப் பாடலின் கதைச் சுருக்கம்

திருமண வாழ்த்து என்பது இதன் பொருள். புகார் காண்டம் ஆதலாலும், பலர்கூடி ஆடிப்பாடும் இசைப்பாடலாக இக்குழுப் பாடலமைந்திருப்பதாலும் இது சோழமன்னன் வாழ்த்துடன் தொடங்கி, அவ்வாழ்த்துடனேயே நிறைவு பெறுகிறது. மேலும் திங்கள், ஞாயிறு, மழை புகார் என்றிவற்றை வாழ்த்துவது போலவும் இது நிகழ்வதால், இதனை இயற்கை வாழ்த்தாகவும், கடவுள் வாழ்த்தாகவும் சான்றோர் பாராட்டுவர். சிலப்பதிகாரம் நாடகக் காப்பியமே என்பதற்கு ஏற்ப, கண்ணகி கோவலன் திருமணமும் திருமண வாழ்த்துமாகிய, கதையின் இடைப் பகுதி ஒன்றிலிருந்து காப்பியம் தொடங்குகிறது. ஏனெனில் தலைமை மாந்தர்தம் பிறப்புத் தொடங்கிக் கதை கூறிச்செல்வதே பிற காப்பிய மரபுகளாக் காண்கிறோம். மேலும் குழுவினர் தம் ஆடல் பாடலாக இந்நூல் தொடங்குவதும், இதனை ஒரு நாடகம் எனக் கருத இடம் தருகிறது. ஏனெனில் நாடகங்கள் குழுவினர்தம் குழுப்பாடலோடு தொடங்குவது மரபாகும்.

உரை:

1 – 3 வரிகள்

தேன்பிலிற்றும் மாலையணிந்த சோழனின் குளிர்ச்சி பொருந்திய வெண்கொற்றக் குடைபோன்று அழகிய இவ்வுலகிற்கு அளிசெய்தலான் நாம் திங்களைப் போற்றுவோம். திங்களைப் போற்றுவோம்.

4 – 6 வரிகள்

காவிரி நாடனுடைய ஆட்சிச் சக்கரம்போல், பொற்கோட்டினையுடைய இமயமலையை வலமாக வருதலால் நாம் ஞாயிற்றைப் போற்றுவோம், ஞாயிற்றைப் போற்றுவோம்.

7 – 9 வரிகள்

அச்சம் தரும் கடலாற் சூழப்பட்ட உலகிற்குச் சோழமன்னன் அளிசெய்யுமாறு போல, மாறாது மேலாய் நின்று பெயலால் வளம் சுரத்தலால் நாம் பெரிய மழையைப் போற்றுவோம். பெரிய மழையைப் போற்றுவோம்!.

9 – 12 வரிகள்

மிக்க கடலை வேலியாகவுடைய உலகில், அவன் குலத்தோடு உயர்ந்து வளர்ந்து விளங்குதலால், நாம் பூம்புகாரைப் போற்றுவோம். பூம்புகாரைப் போற்றுவோம்.

13 – 19 வரிகள்

அங்கு, சோழவள நாட்டிலுள்ள அப்புக்கார் நகரம் மிகவும் சிறப்பு உடையதாகும். பொதியமலை, இமயமலை, (தன்னிடம் வாழும் குடிமக்கள் பெயர்ந்து போகாவாறு வளம் நிறைந்து, தொல் குடியினர் பொருந்தி வாழும் தனிச்சிறப்புடைய) புகார் ஆகிய இவற்றில் உயர்ந்தோர் இருந்து வாழ்தலின் இவற்றைச் சலிப்பின்றியே நிலைபெறுக என வாழ்த்துவதல்லது கேள்வியறிவு முற்றிய முழுதுணர்ந்த சான்றோர் இவற்றிற்கு ஒடுக்கம் உண்டென்று கூறார்.

20 – 24 வரிகள்

அத்தகையதாகலான, நாகநீள் நகரமாகிய துறக்கவுலகுடனும் நாகநாட்டுடனும் (பவணம் எனப்படும் நாகலோகம்) சமமாகப் போகமும் நீண்ட புகழும் நிலைபெற்ற அப்புக்கார் நகரின்கண் மழைபோல் வழங்கும் கையையுடைய மாநாய்கன் குலத்தில் தோன்றிய கொம்பு போலவும் சிறந்த பொற்கொடி போலவும் பன்னிரண்டாண்டு வயதினளாய் அவ்வணிகன் மகளொருத்தி திகழ்ந்தாள்.

25 – 29 வரிகள்

அவள், தாமரைப்போதில் இருக்கும் திருமகளுடைய புகழுடைய வடிவு இவள் வடிவை ஒக்குமென்றும், பழுதற்ற அருந்ததியுடைய கற்பு இவள் கற்பை ஒக்குமென்றும், மாதரார் அனைவராலும் தொழுதேத்தப்படுபவள், விளங்கிய பெருங்குணங்களைக் காதலிப்பவள், அவள் பெயர் கண்ணகி என்பதாகும்.

30 – 34 வரிகள்

அப்புக்கார் நகரிடத்து, பெருநிலவுலகம் ஆளும் பெருமகனாம் கரிகாலனை முதற் குடியாக வைத்து எண்ணுதலையுடைய ஒப்பற்ற குடி உயர்ந்தோங்கும் செல்வத்தையுடையவன், தன்னுடைய வருமானத்தைப் பிறர்களித்து நுகரச் செய்யும் மாசாத்துவான் என்பான். அப்பெருஞ்செல்வனுடைய மகன், பதினாறாண்டு வயதினளாய்த் திகழ்ந்தான்.

35 – 39 வரிகள்

அவன், மண்ணுலகைச் சிறிதாக்கிய பெரும்புகழையுடையவன், மதிமுக மகளிர் தம் பண்ணைத் தேய்த்த மொழி பயிலும் ஆயத்தில் பாராட்டிக் கண்டு ஏத்தித் தொழும் செவ்வேள் என்று காதற்குறிப்புடன் கொண்டேத்துமாறு தன் புகழைப் பரப்பியவன். கோவலன் என்னும் பெயரையுடையவன்.

41 – 44 வரிகள்

அவர்களுயைத் தாய் தந்தையர்களாகிய இருமுது குரவர்களும் ஒரு பெரும் நல்ல நாளில் திருமணம் செய்ய நிச்சயித்து, மணம் மகிழ்ந்தனர். யானையின் மத்தகத்தின் மீது அணியிழையார் சிலரை அமர்த்தி அவர்வழி மாநகர் மக்களுக்கு இவர் திருமணத்தை அறிவித்து அழைப்பு விடுத்தனர்.

45 – 47 வரிகள்

அவ்விடத்து முரசுகள் ஒலித்தன. மத்தளங்கள் ஆரவாரித்தன. சங்குகள் முறையே ஒலித்தன. வெண்கொற்றக் குடையுடன் அரச ஊர்வலம் போவது போல, ஊரினுள் மாங்கல்ய சூத்திரமாகிய மங்கலவணி ஊர்வலமாக எடுத்து வரப்பட்டது.

48 – 53 வரிகள்

மாவிலைத் தோரணங்கள் தொங்கவிடப்பட்ட உச்சியினை உடையதும் வயிரமும், மணியும் பதித்த தூண்களையுடையதும் ஆகிய மண்டபத்தில் நீலப்பட்டு மேற்கட்டியாகக் கட்டப்பட்டு, முத்துப் பதித்தபந்தரில் திருமணச்சடங்கு நிகழ்வுற்றது. வான் வழிச் செல்லும் மதியும் உரோகிணியைக் கூடும் நல்ல நாளிலே, வானத்து அருந்ததியாகிய விண்மீனின் தகைமை பொருந்திய கண்ணகியைக் கோவலன் மணம் செய்து கொண்டான். மாமுது பார்ப்பானாகிய புரோகிதன், வேதநூல் விதிப்படி வழிகாட்டத் தீயைவலம் வந்து திருமணமக்களாய்க் காட்சியளிக்கும் கண்ணகியையும் கோவலனையும் காண்கின்றவர் கண்கள் முற்பிறவியிற் செய்த தவம் எத்தகையது என வியக்கும்படி இருந்தது.

54 – 60 வரிகள்

மணப் பொருள்களைக் கையில் ஏந்தியவர்களாய், மலரினராய் விளங்கும் மேனியராய், உரையினராய், பாட்டினராய், ஒசிந்த பார்வையினராய் மகளிர் பலர் வாழ்த்தினர். சந்தனம் ஏந்தியவராய், மணப்புக்கை தாங்கியவராய், விளங்கும் மாலை அணிந்தவராய், ஏந்தும் இளமார்பினராய் அவர்கள் அசைந்தாடினர். இடித்த சுண்ணப்பொடிகளை ஏந்தியவராய், விளக்கினராய், பல கலங்களுடையவராய், முளைப்பாலிகையினராய், முளைக்குட வரிசையுடையராய், முகிழ்த்த புன்னகையினராய், பூச்சூடி விரித்த கூந்தலினராய், பொற்கொடியனைய மகளிர் கூடி ஆடி வாழ்த்திசைத்தனர்.

61 – 64 வரிகள்

“இவளும் காதலனைத் தன் கண்ணினும் நெஞ்சினும் பிரியாமல் புணர்வாளாக!. இவள் காதலனும் இவளைத் தழுவிய கை நெகிழாமல் புணர்வானாக! இவர்கள் தீது அற வாழ்க” என அவர்கள், ஏத்திப் பாராட்டிச் சில மலர்களைத் தூவி வாழ்த்தினர்.

“காதலற் பிரியாமல் கவவுக்கை ஞெகிழாமல்
தீது அறுக என ஏத்திச் சின்மலர் கொடுதூவி
அங்கண் உலகின் அருந்ததி அன்னாளை
மங்கல நல்லமளி ஏற்றினார்” (61 – 64)

65 – 68 வரிகள்

பின்னர் அங்கண் உலகின் அருந்ததி போல்வாளாகிய கண்ணகியை மங்கல அமளியில் ஏற்றினர். “இமயத்தின் இப்பால் வென்று பொறித்த வேங்கைச் சின்னமானது பொற்கோட்டு இமயத்தின் மேலேயே விளங்குவதாக. எப்பாலும் போர்மேம்பட்ட வேலையுடைய கரிகாலன் தன் திகிரியை உருட்டுவோனாக! என்ற அரச வாழ்த்துடன் அவர்கள் ஆடல் பாடல்கள் முடிவுற்றன.

சிலப்பதிகாரம் - வினாக்கள்

பகுதி – I

1. சிலப்பதிகாரத்தின் ஆசிரியர் -----
2. சிலப்பதிகாரம் எத்தனை காண்டங்களையுடையது?
3. சிலப்பதிகாரம் உணர்த்தும் மூன்று உண்மைகள் யாவை?
4. இயற்கை வாழ்த்தால் தொடக்கம் பெற்ற காப்பியம் எது?
5. மங்கல வாழ்த்துப் பாடலில் இளங்கோவடிகள் முதலில் போற்றும் இயற்கைப் பொருள் எது?
6. மங்கல வாழ்த்துப் பாடலில் போற்றப்படும் அரசன் யார்?
7. மங்கல வாழ்த்துப் பாடலில் போற்றப்படும் ஊர் எது?
8. கண்ணகியின் தந்தையின் பெயர் என்ன?
9. கோவலனின் தந்தையின் பெயர் என்ன?
10. மணம் முடிக்கும்போது கண்ணகியின் வயது?

11. மணமாகும்போது கோவலனின் வயது?
12. மடவார் தமக்குள் கோவலனை எவ்வாறு சொல்லிப் பாராட்டினர்?
13. கண்ணகி – கோவலன் திருமணச் செய்தியை மகளிர் பூம்புகாருக்கு எவ்வாறு தெரிவித்தனர்?
14. கண்ணகிக்கும், கோவலனுக்கும் எந்த நாளில் திருமணம் நிகழ்ந்தது?
15. சோழனது புலிக்கொடி எதற்கு அப்பாலும் பறக்க வேண்டும்?

பகுதி – II

1. மங்கல வாழ்த்துப் பாடலில் இயற்கையும் புகாரும் எவ்வாறு வாழ்த்தப்படுகின்றன?
2. கண்ணகியையும், கோவலனையும் இளங்கோவடிகள் எவ்வாறு அறிமுகம் செய்கின்றார்?
3. கண்ணகி – கோவலன் திருமண நிகழ்ச்சியை விளக்குக

பகுதி – III

1. மங்கல வாழ்த்துப் பாடல் தரும் செய்திகளைத் தொகுத்துரைக்க

அலகு-IV திருக்குறள்

(ஒழுக்கம் உடைமை, கல்வி, நட்பு ஆராய்தல்)

குறள் வெண்பாவால் இரண்டு அடிகளில் முதல் அடியில் 4 சீர்களும் 2ஆம் அடியில் 3 சீர்களும் அமைத்துப்பாடுவது குறள் எனப்பெய்ப்பெறும். ஒன்றே முக்கால் அடியில் ஏழு சீர்களைக் கொண்டு உலகத்தையே அளந்தது திருக்குறள். அறம், பொருள், இன்பம் என்ற மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளதால் முப்பால் என அழைத்தனர். பொய்யாமொழி, வாயுறைவாழ்த்து, உத்தரவேதம், தமிழ் மறை என்ற பெயர்களும் இந்நூலுக்கு உண்டு.

திருக்குறளை இயற்றியவர் திருவள்ளுவர். சமுதாயத்தைப் பற்றி நன்கு சிந்தித்தவர். மனிதச் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்காகத் திருக்குறளை எழுதியவர் நாயனார், தேவர், முதற்பாவலர், தெய்வப்புலவர், செந்நாப்போதார், பெருநாவலர் போன்ற சிறப்புப்பெயர்களால் அவரைக் குறிப்பிட்டனர்.

திருக்குறள் வையத்துள் வாழ்வதற்கு வகுக்கப்பட்ட நெறிகள் அனைத்தையும் அறத்துப்பால் (38) பொருட்பால் (70) இன்பத்துப்பால் (25) என்ற மூன்று பெரும்பிரிவுகளில் பகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளது.

திருக்குறள் பலமொழிகளில் வெளிநாட்டவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. சமயம், இனம், மொழி, கடந்து பொதுநோக்குடன் படைக்கப்பட்டுள்ளதால் 'உலகப்பொதுமறை' எனப் போற்றப்படுகிறது.

ஒரு நூலின் பெருமையைப் புலவர்கள் பலர் பாடியது திருக்குறளுக்கு மட்டும் தான். 'திருவள்ளுவமாலை' என்ற நூலில் கபிலர், பரணர் உட்பட 57 புலவர்கள் திருக்குறளின் பெருமையைப் பாடியுள்ளனர்.

“அணுவைத் துளைத்தேள் கடலைப் புகட்டிக்

குறுகத் தறிந்த குறள்” - என்று ஓளவையார் பாடிய பாடல் இதன் பெருமையை உணர்த்துகிறது. எல்லாப் பொருளும் இதன்பால் உள, இதன்பால் இல்லாத எப்பொருளும் இல்லையாதலால், எனவே உலகம் இருக்கும்வரை, மனிதம், இனம் இருக்கும்வரை பயன்படும் நூலாகத் திகழ்கிறது.

1. ஒழுக்கம் உடைமை

(மக்களுக்குரிய ஒழுக்கத்தில் நின்று வாழவேண்டிய முறைகளைக் கூறுதல்)

1. ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப் படும்.

ஒழுக்கம் எல்லோருக்கும் பெருஞ் சிறப்பினைத் தருதலால் அவ்வொழுக்கம் உயிரினையும் விட மேம்பட்டதாகப் பாதுகாக்கப்படும்.

ஒழுக்கம் - ஒழுக்கமானது, விழுப்பம் தரலான் - பெருஞ்சிறப்பினைத் தருதலால், ஒழுக்கம் - அவ்வொழுக்கமானது, உயிரினும் - உயிரினையும் விட, ஒம்பப்படும் - சிறந்ததாகப் போற்றிக் காக்கப்படும்.

2. பரிந்துஓம்பிக் காக்க ஒழுக்கம் தெரிந்துஓம்பித் தேரினும் அ.:தே துணை

ஒழுக்கத்தினை அழிவு வராமல் போற்றி வருந்தியும் கூடத் காத்தல் வேண்டும். பலவற்றையும் ஆராய்ந்து தேர்ந்து தெரிந்து கொண்டாலும், துணையாக இருப்பது அந்த ஒழுக்கம் ஒன்றேயாகும்.

ஒழுக்கம் - ஒழுக்கத்தினை, ஓம்பி - போற்றிக்காத்து, பரிந்து - துன்புற்றும் கூட, காக்க - காப்பாற்ற வேண்டும், தெரிந்து - பலவற்றையும் தெரிந்து ஆராய்ந்து, ஓம்பி - மனத்தினை ஒரு வழியில் நிறுத்தி, தேரினும் - தேர்ந்து தெரிந்து கொண்டாலும், துணை அ.:தே - துணையாக நிற்பது அந்த ஒழுக்கமேயாகும்.

3. ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

ஒழுக்கமுள்ளவனாக இருத்தல் என்பது நற்குடியில் பிறந்துள்ளவன் என்பதற்கு அடையாளமாகும். அவ்வொழுக்கத்திலிருந்து தவறுதல் தாழ்ந்த இழிதொழில் பிறவியானவன் என்பதாகிவிடும்.

ஒழுக்கம் - ஒழுக்கத்தினை, உடைமை - உடையவனாக இருத்தல், குடிமை - நற்குலத்தினையுடையவன் என்பதாகும், இழுக்கம் - அவ்வொழுக்கத்தினின்று

தவறி விடுதல், இழிந்த - இழிவான, பிறப்பாய்விடும் - பிறவியானவன் என்பதாக்கி விடும்.

4. மறப்பினும் ஒத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான் பிறப்புஒழுக்கம் குன்றக் கெடும்.

கற்ற வேதத்தினை மறந்து விட்டான் என்றாலும் திரும்பவும் ஒதிக் கொள்ளலாகும். பார்ப்பான் மக்கட்பிறப்புக்குரிய ஒழுக்கத்திலிருந்து குறைந்து விடுவானேயானால் கெட்டு விடுவான்.

ஒத்து - மறை நூலினை (வேதத்தினை), மறப்பினும் - மறந்துவிட்டான் என்றாலும், கொளல் - திரும்பவும் ஒதிக் கொள்ளுதல், ஆகும் - முடியும், பார்ப்பான்- அதனைப் படிப்பவன், பிறப்பு ஒழுக்கம் - மக்கட் பிறப்புக்குரிய ஒழுக்கத்தில், குன்றக் கெடும் - குறைபட்டு விடுவானேயானால் கெட்டுவிடுவான்.

5. அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம்போன்று இல்லை ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு

பொறாமை உள்ளவனிடத்தில் செல்வப் பெருக்கம் இல்லாததுபோல, ஒழுக்கம் இல்லாதவனிடத்தில் உயர்ச்சி என்பது இல்லாததாகிவிடும்.

அழுக்காறு - பொறாமை, உடையான்கண் - உள்ளவனிடத்தில், ஆக்கம் போன்று - செல்வம் (இல்லாதது) போல, ஒழுக்கம் - ஒழுக்கமானது, இலான்கண் - இல்லாதவனிடத்தில், உயர்வு இல்லை - சிறப்பு என்பது இல்லாததாகிவிடும்.

6. ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து

ஒழுக்கம் கெட்டுவிடுவதால் இழிகுலமாகும் என்பதாக வருகின்ற குற்றத்தினைத் தெரிந்த மனவலிமை கொண்ட பெரியோர்கள் ஒழுக்கத்திலிருந்து குறைந்துவிட மாட்டார்கள்.

உரவோர் - மனபலம் உடையவர்கள், இழுக்கத்தின் - ஒழுக்கம் கெட்டு விடுவதால், ஏதம் - குற்றம், படுபாக்கு அறிந்து - உண்டாகிவிடுவதாகும் என்பதனை அறிந்து, ஒழுக்கத்தின் - ஒழுக்கத்திலிருந்து, ஒல்கார் - நீங்கிவிடமாட்டார்கள்.

7. ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின் எய்துவர் எய்தாப் பழி

எல்லோரும் ஒழுக்கத்தினால் மேம்பாட்டினை அடைவார்கள். ஒழுக்கத்திலிருந்து தவறுவதனால் அடைந்துவிடக்கூடாத பழியினை அடையப் பெறுவர்.

ஒழுக்கத்தின் - ஒழுக்கத்தினாலே, மேன்மை - சிறப்பினை, எய்துவர் - அடைபவராவார்கள், இழுக்கத்தின் - ஒழுக்கத்திலிருந்து தவறுவதால், எய்தா - அடைந்துவிடக் கூடாத, பழி - பழியினை, எய்துவர் - அடைந்து விடுவார்கள்.

8. நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம் என்றும் இடும்பை தரும்.

நல்லொழுக்கம் என்பது நன்மையான அறத்திற்கு விதை போன்ற காரணமாகும். தீய ஒழுக்கமானது எப்போதும் துன்பத்தினைத் தருவதாகும்.

நல் - நல்ல, ஒழுக்கம் - ஒழுக்கமானது, நன்றிக்கு - அறமான நன்மைக்கு, வித்தாகும் - விதை போன்று முதற் காரணமாகும், தீ - தீய, ஒழுக்கம் - ஒழுக்கமானது, என்றும் - இடும்பை தரும் - எப்போதும் துன்பத்தினைக் கொடுக்கும்.

9. ஒழுக்கம் உடையவர்க்கு ஒல்லாவே தீய வழுக்கியும் வாயால் சொல்லல்.

நல்லொழுக்கமுள்ள பெரியவர்களுக்கு மறந்துங்கூட தீமைதரும் சொற்களைச் சொல்லுவதென்பது முடியாததாகும்.

வழுக்கியும் - மறந்தேனுங்கூட, தீய - தீமைதரும் சொற்களை, வாயால் - தமது வாயினால், சொல்லல் - சொல்லுதல் என்பது, ஒழுக்கம் - நல்லொழுக்கம், உடையவர்க்கு - உள்ள பெரியவர்களுக்கு, ஒல்லாவே - முடியாத ஒன்றாகும்.

10. உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும் கல்லார் அறிவிலா தார்.

உலக மக்களோடு பொருந்துமாறு நடந்து கொள்ள வேண்டியதைக் கல்லாதவர்கள் பல நூல்களைக் கற்றிருந்தாலும் அறிவில்லாதவர்களே யாவார்கள்.

உலகத்தோடு - உலக மக்களோடு, ஒட்ட - ஒன்றுபட்டு, ஒழுகல் - நடந்து கொள்ள வேண்டியதை, கல்லார் - கற்றுக் கொள்ளாதவர்கள், பலகற்றும் - பல

நூல்களைக் கற்றிருந்தாலும், அறிவு - அறிவு, இலார் - இல்லாதவர்களே யாவார்கள்.

2. கல்வி

(கற்க வேண்டியவைகளும், சிறப்பும், பயனும்.)

1. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக.

ஒருவன் கற்றதற்குரிய நூல்களைப் பழுதறக் கற்றல் வேண்டும். அப்படிக் கற்ற பிறகு அக்கல்விக்கேற்ப தக்கபடி ஒழுகுதல் வேண்டும்.

கற்பவை - படிப்பதற்குரிய நூல்களை, கசடு - பழுது, அற - இல்லாமல், கற்க - கற்றல் வேண்டும், கற்ற - அப்படிக் கற்ற, பின் - பிறகு, அதற்கு - அக்கல்விக்கு, தக - தக்கபடி, நிற்க - நின்று ஒழுகுதல் வேண்டும்.

2. எண்என்ப ஏனை எழுத்துஎன்ப இவ்விரண்டும் கண்என்ப வாழும் உயிர்க்கு.

எண் என்று சொல்லப்படுவதும், எழுத்து என்று சொல்லப்படுவதும் ஆகிய இரண்டினையும் அறிந்தோர், சிறப்புடைய மக்களுயிரகட்குக் கண் என்று சொல்லுவார்கள்.

எண் - எண், என்ப - என்று சொல்லப்படுபவைகளையும், ஏனை - மற்றை, இவ்விரண்டும் - ஆக இந்த இரண்டினையும், வாழும் - வாழ்தற்குரிய, உயிர்க்கு - மக்களுக்கு, கண் என்ப - கண்களாகும் என்று அறிந்தோர் கூறுவர்.

3. கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்துஇரண்டு புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.

கண்ணுடையவர்கள் என்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுபவர்கள் கற்றவர்களே ஆவார்கள். கல்லாதவர்கள் முகத்தில் இரண்டு புண்ணுடையவர்கள் ஆவார்கள்.

கண் - கண்கள், உடையர் - உடையவர்கள், என்பவர் - என்று சிறப்பாகச் சொல்லப்படுபவர்கள், கற்றோர் - கற்றவர்களே, ஆவார்கள். கல்லாதவர் - கற்காதவர்கள், முகத்து - முகத்தில், இரண்டு - இரண்டு, புண் - புண்களை, உடையர் - உடையவர்களாவார்கள்.

4. உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே புலவர் தொழில்.

யாவரும் மகிழுமாறு அவர்களுடன் சேர்ந்து பழகி, 'இனி அவரை எப்போதும் காண்போம் என நினைத்துப் பிரிகின்ற தன்மையுடையதே கற்றவர்களின் தொழிலாகும்.

உவப்ப - பிறர் மகிழுமாறு, தலைக்கூடி - அவருடன் கலந்து, உள்ள - இனி எப்போது அவரைக் காண்போம் என்று நினைக்கும்படியாக, பிரிதல் - பிரிவதாகிய, அனைத்து - அத்தன்மையினை - உடையதே, புலவர் - கற்றறிந்தவர்களது, தொழில் - செயலாகும்.

5. உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார் கடையரே கல்லா தவர்

செல்வர்கள் முன்னே வறியவர்கள் நிற்பல் போல தம்முடைய ஆசிரியர் முன்னே நின்று கல்வி கற்றவர்களே உயர்ந்தோராவர். அவ்வாறு கற்பதற்கு நாணமுற்றுக் கல்லாதவர்கள் இழிந்தோரேயாவர்.

உடையார் - செல்வந்தர், முன் - முன்னே, இல்லார்போல்- பொருளில்லாத வறிஞர்போல, ஏக்கற்றும்-தாழ்ந்து நின்று, கற்றார் - கற்றவர்களே சிறந்தோராவார், கல்லாதார் - அவ்வாறு கல்லாதவர்கள், கடையரே - தாழ்ந்தவரேயாவார்.

6. தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு.

மணலின்கண் இருக்கும் கேணியானது தோண்டிய அளவுதான் நீரினைச் சுரக்கும். மக்களுக்குக் கற்ற அளவுதான் அறிவு சுரக்கும்.

மணற்கேணி - மணலின்கண்ணேயுள்ள கேணியானது, தொட்டனைத்து - தோண்டிய அளவுதான், ஊறும் - நீரானது சுரக்கும், (அதுபோல) மாந்தர்க்கு - மக்களுக்கு, அறிவு - அறிவானது, கற்றனைத்து - கற்ற அளவுதான், ஊறும் - சுரக்கும்.

7. யாதானும் நாடுஆமால் ஊர்ஆமால் என்ஒருவன் சாந்துணையும் கல்லாத வாறு.

கற்றவனுக்குத் தனது நாடும் ஊருமே அல்லாமல் எந்த ஊரும் நாடும் தன்னுடைய ஊராகும்: நாடாகும். அப்படியிருக்க, ஒருவன் தான் இறக்குமளவும் கல்லாமல் காலம் கழிப்பது என்ன நினைத்தோ?

யாதானும் - கற்றவனுக்கு எந்த ஒரு நாடும், நாடாம் - தன்னுடைய நாடானும், ஊராம் - தன்னுடைய ஊராகும், (அப்படியிருக்க) சாந்துணையும் - இறப்பு வரும் வரையிலும், ஒருவன் கல்லாதவாறு - ஒருவன் கல்லாமல் காலம் கழிப்பது, என் - என்ன கருதி?

8. ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு

எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து.

ஒருவனுக்குத் தான் பிறப்பிலே கற்ற கல்வியானது எழுகின்ற பல பிறப்புகளிலும் பாதுகாப்பாக உதவுதலை உடையதாகும்.

ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, தான் - தான், ஒருமைக்கண் - ஒரு பிறப்பிலே, கற்ற - கற்ற, கல்வி - கல்வியானது, எழுமையும் - பிறப்புக்களிலும், ஏமாப்பு - பாதுகாப்பாக, உடைத்து - உதவுதலை உடையதாகும்.

9. தாம்இன் புறுவது உலஇன் புறக்கண்டு

காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

தாங்கள் இன்பமடைவதற்குக்காரணமான கல்விக்கு உலகமானது இன்பமடைவதைக் கண்டறிந்து, கற்றறிந்தவர் மேலும் அக்கல்வியினையே பெரிதும் விரும்புவர்.

தாம் இன்புறுவது - தாம் இன்புறுவதற்குக் காரணமான கல்விக்கு, உலகு - உலகமானது, இன்புறக் கண்டு - இன்பமடைவதைக் கண்டறிந்து, கற்றறிந்தார் - கற்றறிந்த பெரியோர்கள், காமுறுவர் - பின்னும் அக்கல்வியினையே பெரிதும் விரும்புவார்கள்.

10. கேடுஇல் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு

மாடுஅல்ல மற்றையவை.

ஒருவனுக்கு அழியாத சீரிய செல்வமானது கல்வியேயாகும். அஃது அல்லாமல் மற்றைய செல்வங்கள் எல்லாம் பெருமையானவை அல்ல.

ஒருவற்கு -ஒருவனுக்கு, கேடு - அழிவு, இல் - இல்லாத, விழுச்செல்வம் - சீர்மை நிறைந்த செல்வமானது, கல்வி - கல்வியாகும், மற்றையவை -மற்றச் செல்வங்கள், மாடு - பெருமையுடையவை, அல்ல - அல்ல.

3. நட்பு ஆராய்தல்

(ஒருவரை நன்கு ஆராய்ந்தபின் நட்பினராக்குதல்)

1. நாடாது நட்டலின் கேடுஇல்லை நட்டபின்

வீடுஇல்லை நட்புஆள் பவர்க்கு.

நட்பினை விரும்பி ஒருவரோடு நட்புச் செய்தபின் அந்த நட்பினை விட்டுவிடுதல் என்பது உண்டாகாது. ஆதலால் ஆராயாமல் நட்புச் செய்தல் போலக் கேடு தருவது பிறிதொன்று மில்லை.

நட்பு - நட்பினை, ஆள்பவர்க்கு - விரும்பி அந்நட்பில் இருப்பவர்களுக்கு, நட்ட - நட்பினைச் செய்த, பின் - பின்னே, வீடு இல்லை - விடுதல் என்பது உண்டாகாது,(ஆதலால்) நாடாது - ஆராய்ந்தறியாமல், நட்டலில் - நட்பு செய்வதைப் போல, கேடு இல்லை - தீமை தருவது வேறு எதுவும் இல்லையாகும்.

2. ஆய்ந்துஆய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை

தான்சாம் துயரம் தரும்.

குணம் செய்கை முதலியவற்றைப் பலகாலும் பலவாற்றாலும் ஆராய்ந்து நட்புக் கொள்ளாதவன் முடிவில் தான் சாதற்குக் காரணமான துன்பத்தினைத் தானே உண்டாக்கிக் கொள்ளுவான்.

ஆய்ந்துஆய்ந்து - பலகாலும் பலமுறைகளிலும் ஆராய்ந்து, கேண்மை - நட்பினை கொள்ளாதான் - செய்து கொள்ளாதவன், கடைமுறை - கடைசியில், தான் -(பகைவர் செய்யாமல்) தானே, சாம் துயரம் - சாவதற்குக் காரணமான துன்பத்தினை, தரும் - உண்டாக்கிக் கொள்ளுபவனாவான்.

3. குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா

இனனும் அறிந்துயாக்க நட்பு.

ஒருவனுடைய குணத்தினையும், குடிப் பிறப்பினையும், குற்றத்தினையும், குறைவற்ற சுற்றத்தினையும் ஆராய்ந்தறிந்து அவனோடு நட்புச் செய்தல் வேண்டும்.

குணனும் - குணத்தினையும், குடிமையும் - குடிப்பிறப்பினையும், குற்றமும் - குற்றத்தினையும், குன்றா - குறைவில்லாத, இனனும் - சுற்றத்தினையும், அறிந்து - ஆராய்ந்தறிந்து, (பின்பு) நட்பு யாக்க - நட்பினைச் செய்து கொள்ளுவானாக.

4. குடிப்பிறந்து தன்கண் பழிநாணு வாளைக் கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் நட்பு.

உயர்ந்த குடியின்கண் பிறந்து உலகோர் சொல்லும் பழிக்கு அஞ்சுபவனைச் சில கொடுத்தாயினும் நட்பு கொள்ளுதல் சிறந்ததாகும்.

குடி - நல்லோர் குடியில், பிறந்து - பிறந்திருப்பது, தன்கண் - தனக்குண்டாகும், பழி - பிறர் கூறும் பழிச் சொல்லாக்கு, நாணுவாளை - நாணுமுறுபவனை, கொடுத்தும் - வேண்டுவன சில கொடுத்தாகிலும், நட்பு - அவனுடைய நட்பினை, கொளல் - செய்து கொள்ளுதல், வேண்டும் - வேண்டும் என்பதாகும்.

5. அழச்சொல்லி அல்லது இடித்து வழக்குஅறிய வல்லார்நட்பு ஆய்ந்து கொளல்.

தான் தகாதது செய்யப் புகுந்தால் வருத்தம் உண்டாகுமாறு சொல்லி விலக்கியும் செய்தக்கால் பின்னும் செய்யாமல் நெருக்கியும், செய்ய வேண்டியதைச் செய்யத்தவறினால் செய்யுமாறு ஆக்க வல்லவர்கள் ஆராய்ந்து நட்பினைச் செய்தல் வேண்டும்.

அல்லது - தகாதவற்றைச் செய்யப் புகுந்தால், அழ - வருத்தம் உண்டாக்கும் அளவுக்கு, சொல்லி - சொல்லியும், இடித்து - செய்தக்கால் நெருக்கியும், வழக்கு - உலக நடை முறையினைச் செய்யாதபோது, அறியவல்லார் - அறிந்து செய்விக்கும் படியும் ஆக்க வல்லவரை, ஆராய்ந்து - நன்கு ஆராய்ந்தறிந்து, நட்புக் கொளல் - நட்பாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

6. கேட்டினும் உண்டுஓர் உறுதி கிளைஞரை நீட்டி அளப்பதோர் கோல்.

ஒருவனுக்குக் கெடுதி உண்டானால் அக்கெடுதியானது தனது நண்பர்களை உறுதியாக அளந்து பார்க்கும் கோலாகும். ஆதலால் அக்கெடுதியிலும் தெரிந்து கொள்ளுவதொரு நல்லறிவு உண்டு.

கிளைஞரை - நண்பர்கள் என்னும் நிலங்களை, நீட்டி அளப்பது - குறைவு இல்லாமல் அளக்கின்ற, ஓர் - ஒரு, கோல் - அளவுகோல் (எதுவென்றால்) ஒருவனுக்கு நேரிடும் கெடுதியேயாகும், (ஆதலால்) கேட்டினும்

- அக்கெடுதியிலும், ஓர் உறுதி - தெரிந்து கொள்ளுகின்ற ஓர் நல்ல அறிவு, உண்டு - உண்டு என்பதாகும்.

7. ஊதியம் என்பது ஒருவற்குப் பேதையார்

கேண்மை ஓர்இ விடல்

ஒருவனுக்கு ஊதியம் என்பது யாதென்றால் அறிவில்லாதவருடன் கொண்ட நட்பினை ஒழித்து நீக்கி விடுவதாகும்.

ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஊதியம் - நன்மை (இலாபம்), என்பது - என்று சொல்லப்படுவது, (யாதென்றால்) பேதையார் - அறிவற்றவர்களது, கேண்மை - நட்பினை, ஓர்இவிடல் - ஒழித்து நீங்கி விடுவதாகும்.

8. உள்ளற்க உள்ளம் சிறுகுவ கொள்ளற்க

அல்லற்கண் ஆற்றுஅறுப்பார் நட்பு.

தன்னுடைய ஊக்கம் சுருங்குவதற்குக் காரணமான செயல்களைச் செய்ய நினையாதிருத்தல் வேண்டும். அதுபோல, தனக்கு ஒரு துன்பம் வந்தபோது கைவிடுவார் நட்பினைக் கொள்ளாதிருத்தல் வேண்டும்.

உள்ளம் - தனது ஊக்கமானது, சிறுகுவ - சுருங்கி விடுவதற்கான செயல்களை, உள்ளற்க - மனத்தில் செய்ய நினையாதிருப்பானாக, அல்லற்கண் - தனக்கு ஒரு துன்பம் வந்த காலத்தில் ஆற்றறுப்பார் நட்பு - கைவிட்டு விடுபவரது நட்பினை, கொள்ளற்க - கொள்ளா திருப்பானாக.

9. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை அடுங்காலை

உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்.

ஒருவன் கெட்டுப் போகும் காலத்தில் அவனை விட்டு நீங்குபவர்களிடம் செய்து கொண்ட நட்பினை, தன்னிடம் கூற்றுவன் வருகின்ற காலத்தில் நினைத்தாலும் அந்த நினைப்பு உள்ளத்தினைச்சுடும்.

கெடுங்காலை - ஒருவன் கெடுகின்ற காலத்தில், கைவிடுவார் கேண்மை - அவனை விட்டு நீங்கிவிடுபவர் நட்பினை, அடுங்காலை - கூற்றுவன் உயிர் கொள்ளும் காலத்தில், உள்ளினும் - நினைத்தாலும், உள்ளம் கூடும் - மனத்தினைச் சுட்டுவிடும்.

10. மருவுக மாசற்றார் கேண்மைஒன்று ஈத்தும்

ஒருவுக ஒப்பிலார் நட்பு.

உலகத்தோடு ஒத்து வாழ்கின்ற குற்றமில்லாதவர்களுடைய நட்பினையே செய்தல் வேண்டும். உலகத்தோடு பொருந்துதல் இல்லாதவரது நட்பினை அவர் வேண்டிய தொன்றனைக் கொடுத்தாயினும் விட்டு விடுதல் வேண்டும்.

மாசு - குற்றம், அற்றார் - இல்லாதவரது, கேண்மை - நட்பினையே, மருவுக - தழுவிக் கொள்ளுவானாக, ஒப்பு - உலகத்தோடு ஒத்துவாழ்தல், இலார் - இல்லாதவர்களுடைய நட்பு - நட்பினை, ஒன்று ஈத்தும் - அவன் வேண்டிய ஒன்றினைக் கொடுத்தாகிலும், ஒருவுக - விட்டு விடுவாயாக.

திருக்குறள் - வினாக்கள்

பகுதி - I

1. உயிரினும் போற்றப்படுவது _____
2. இழுக்கம் _____ பிடிப்பாய் விடும்
3. ஒழுக்கம் இல்லாதவனிடம் _____ இல்லை
4. இழுக்கத்தின் எய்துவர் _____
5. நன்றிக்கு வித்தாகும் _____
6. பலகற்றும் கல்லாத அறிவிலார் யார்?
7. இருகண்களாகப் போற்றப்படுவது யாது?
8. கண் உடையவர் யார்? இரு புண் உடையார் யார்?
9. கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு எதைப் போன்றது?
10. ஒருவர்க்கு எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து எது?
11. ஆராய்ந்து கொள்ளாத நட்பு எத்தகையது?
12. எத்தகைய நட்பைக் கொடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்?
13. யாருடைய நட்பைக் கைவிடல் வேண்டும்?
14. யாருடைய நட்பு நினைத்தாலே உள்ளத்தைச் சுடும்?
15. ஒருவுக _____ நட்பு.

பகுதி - II

1. இழுக்கத்தினால் விளையும் கேடுகள் யாவை?
2. ஒழுக்கத்தினால் விளையும் நன்மைகள் யாவை?
3. கல்வியுடையார் சிறப்புகளைக் கூறுக?
4. கற்றவர்கள் கண்ணுடையார் - விளக்குக.

5. எத்தகைய நட்புக்கொள்ள வேண்டும்?
6. நட்புக்குரிய அளவுகோல் எது?

பகுதி – III

1. ஒழுக்கமுடைமை என்னும் அதிகாரத்திலுள்ள கருத்துக்களை விவரி.
2. கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை வள்ளுவர் எவ்வாறு கூறியுள்ளார்?
3. நட்பாராய்தல் என்னும் அதிகாரத்திலுள்ள கருத்துக்களைத் தொகுத்துரைக்க.

அலகு: V பழமொழி நானூறு (கல்வி: 1-5 பாடல்கள்)

பழமொழி நானூறு பதினென்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. ஒரு நாட்டின் பண்பாட்டை உணர்வதற்கு அந்நாட்டில் வழங்கப்பெறும் பழமொழி பெரிதும் பயன்படுகின்றன. அந்நாட்டு மக்களின் மன இயல்புகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. பழமொழிகளைப் படித்தவரும் பாமரரும் கையாள்வதால், இந்நூல் ஆசிரியர் பழமொழிகளின் விளக்கத்திற்கேற்ப இயைபுபடுத்தி, அறக்கருத்துக்களை உணர்த்தி 400 வெண்பாக்களை இயற்றியுள்ளார்.

இந்நூலின் சிறந்த கருத்துக்கள் பல உலகியலைப் பெரிதும் ஓட்டிச் செல்கிறது. பண்டை வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் பல காணப்படுகின்றன. மேலும் இராமாயண, பாரதக் கதைக்குறிப்புகளும் சில செய்யுட்களில் காணமுடிகின்றன.

இந்நூல் முன்றுறை அரையனார் என்னும் சமணச் சமயத்தவரால் இயற்றப்பட்டது. அருகதேவனை வழிபட்டும் பல சமணச் சமயக் கருத்துகளும் காணப்படுகிறது.

ஒருசில பாடல்களில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட பழமொழிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. மொத்தம் 424 பழமொழிகள் காணப்படுகின்றன. இந்நூலின் 34 அதிகாரங்களில் கல்வி, சான்றோர் இயல்பு பாடப்பகுதியாக உள்ளன.

1. கல்வி

1. ஆற்றும் இளமைக்கண் கற்கலான் மூப்பின்கண்
போற்றும் எனவும் புணருமோ – ஆற்றச்
சுரம்போக்கி உல்குகொண்டார் இல்லையே யில்லை
'மரம்போக்கிக் கூலிகொண் டார்'.

உரிய வழியைக் கடக்கவிட்டு ஆயப்பொருள் அடைபவர்களும் இல்லை, ஓடத்தைச் செலுத்தாமல் நிறுத்திவிட்டுக் கூலி பெறுபவர்களும் இல்லை. அவ்வாறே, கற்கவேண்டிய இளமைப் பருவத்தில் கற்காமல் இருந்துவிட்டு முதுமைப் பருவத்தில் கல்விகற்பதோ, கல்வியில் வல்லாராவதோ ஒருவருக்கும் கூடுதல் இல்லை. ஆகவே, கற்றலுக்கு உரிய இளமைப் பருவம் கடக்கும் முன் கல்வி கற்கவேண்டும்.

2. சொற்றொறும் சோர்வு படுதலால் சோர்வின்றிக்
கற்றொறும் கல்லாதேன் என்று வழியிரங்கி
உற்றொன்று சிந்தித்து உழன்றொன்று அறியுமேல்

‘கற்றொறுந்தான் கல்லாத வாறு’.

கல்வி கற்கும் ஒவ்வொரு பொழுதும் தான் கல்லாதவன் எனக்கருதியும், கல்வி கற்காத நாட்கள் வீணானதென நினைத்து மனம்வருந்தியும், சோர்வின்றி மனம் ஒருமைப்பட்டு இதுவரை அறிந்தராத ஒரு பொருளை, அறிகின்றவன் கற்குந்தோறும், தன்னைக் கல்லாதவனாகவே நினைத்துக் கற்க வேண்டும்.

3. விளக்கு விலைகொடுத்துக் கோடல் விளக்குத்
துளக்கமின் றென்றனைத்தும் தூக்கி விளக்கு
மருள்படுவ தாயின் மலைநாட! என்னை
‘பொருள்கொடுத்துக் கொள்ளார் இருள்’.

விளக்கேற்றலுக்காக நெய் முதலியவற்றைப் பெரும்பொருள் கொடுத்து வாங்கியபின், விளக்கில் ஒளியேற்றாது இருப்பாராயின், அதனால் என்ன பயன்? இச்செயல் இருளைப் பொருள் கொடுத்து வங்கினார் செயலுக்குச் சமம் ஆகும்.

4. ஆற்றவும் கற்றவும் அறிவுடையார் அ.துடையார்
நாற்றிசையும் செல்லாத நாடில்லை – அந்நாடு
வேற்றுநா டாகா தமவேயாம் ஆயினால்
‘ஆற்றுணா வேண்டுவ தில்’.

கற்கவேண்டிய நூல்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர்கள் அறிவுடையார் ஆவர். இவ்வாறு கற்று அறிவுடையார்களது புகழ்பரவாத நாடுகளில்லை. பிற நாடுகள் அவர்களுக்கு வேறு நாடாகாது. அவர்களது நாடாகவே அமையும். ஆகவே, வழிப்பயணத்திற்குக் கட்டுச்சோறு கட்டிச் செல்ல வேண்டிய தேவையில்லை.

5. உணற்கினிய இன்னீர் பிறிதுழி இல்லென்றும்
கிணற்றகத்துத் தேரைபோல் ஆகார் - கணக்கினை
முற்றப் பகலும் முனியா(து) இனிதோதிக்
‘கற்றலின் கேட்டலே நன்று’.

குடிப்பதற்கு ஏற்ற இனிய நன்னீர் தான் வாழும் இடம்தவிர வேறு இடத்தில் இல்லையென நினைத்துக் கிணற்றில் வாழும் தவளையைப்போல் இல்லாமல், கற்கவேண்டிய நூல்களை நாள்தோறும் விரும்பிப்படித்து அறிதலைக் காட்டிலும் அறிஞர்களிடம் கேட்டு அறிதல் நன்று.

பழமொழி வினாக்கள்

பகுதி I

1. பழமொழியின் ஆசிரியர் _____
2. நாட்டின் பண்பாட்டையும் மக்கள் இயல்புகளையும் உணர்த்துவது _____
3. பழமொழி நானூறு நூலில் மொத்தம் பழமொழிகள் _____ உள்ளன.
4. இந்நூலில் _____ அதிகாரங்கள் உள்ளன.
5. யாருக்கு ஆற்றுணா வேண்டுவதில்லை.

பகுதி II

1. கற்கும் போதும் கல்லாதவனாக இருப்பவன் யார்?
2. 'கற்றலை விட கேட்டல் நன்று' – விளக்குக.

பகுதி III

1. பழமொழி நானூற்றிலுள்ள கல்வி என்னும் அதிகாரத்திலுள்ள ஐந்து பாடற் கருத்துக்களை விவரி.

அலகு : V

இனியவை நாற்பது

(1-5 பாடல்கள்)

சங்கம் மருவிய காலப் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று, இனியவை நாற்பது. இதன் ஆசிரியர் பூதஞ்சேந்தனார். இந்நூல் கடவுள் வாழ்த்தில் சிவன், திருமால், பிரம்மன் ஆகிய மும்மூர்த்திகள் வணங்கப்படுகின்றனர். இனிய பொருட்களை 40 பாடல்களில் விரிப்பதால் 'இனியவை நாற்பது' என அன்மொழித்தொகையாய் நூலுக்குக் காரணக்குறிப்பெயரால் அமைந்துள்ளது. இன்னா நாற்பதை அடுத்து இனியவை எவை என்பது பற்றி இந்நூல் பேசுகின்றது. கடவுள் வாழ்த்து சேர்த்து 41 வெண்பாக்கள் பாடப்பெற்றுள்ளன. பெரும்பான்மையான வெண்பாக்களில் மூன்று கருத்துகளும் சிலவற்றில் நான்கு கருத்துகளும் கொண்டுள்ளன. மொத்தம் 124 இனியவை கூறப்பட்டுள்ளன. நீதிகள் சொற்சுவையுடன் சோர்வு தட்டாமல் கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலிலுள்ள இனியவைகளைக் குடும்பம்-உறவுகள், கல்வி, சொல், கொடை, அரசியல், நட்பு, தொழில், பண்பாடு, துறவு, இயற்கை ஆகிய பொருட்களில் வகைப்படுத்திக் கூறலாம்.

1. கண்மூன்று உடையான்தான் சேர்தல் கடிதுஇனிதே;

தொன்மாண் துழாய்மாலை யானைத் தொழல்இனிதே;

முந்துறப் பேணிமுகம் நான்கு உடையானைச்

சென்றமர்ந்து ஏத்தல் இனிது.

மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளை அடைதல் மிக இனிது; பழையாயகிய மாட்சிமை பெற்ற திருத்துழாய் மாலையை அணிந்த திருமாலைக் கைதொழுதல் இனிது; நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவனை (அவன் திருமுன்) சென்று மேவி இருந்து விரும்பி வாழ்த்தல் முற்பட இனிது.

2. பிச்சைபுக்கு ஆயினும் கற்றல் மிகஇனிதே;

நற்சுவையில் கைகொடுத்தல் சாலவும் முன்இனிதே;

முத்துஏர் முறுவலார் சொல்இனிது; ஆங்குஇனிதே;

தெற்றவும் மேலாயார்ச் சோர்வு.

பிச்சை எடுத்து உண்டாயினும் கற்பனவற்றை கசடறக் கற்றல் மிக இனிது; அவ்வாறு கற்ற கல்வியை நல்லஅவையின் முன்னர்த் தமக்க வந்து உதவுதல்

மிகவும் முற்பட்ட இனிது; முத்தை ஒக்கும் நகையினையுடைய மகளிரது மெல்லிய சொல் இனிது; அதுபோலப் பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதல் தெளியளவும் இனிது.

3. உடையான் வழக்குஇனிது; ஒப்ப முடிந்தால்

மனைவாழ்க்கை முன்இனிது; மாணாதாம் ஆயின்
நிலையாமை நோக்கி நெடியார் துறத்தல்
தலையாகத் தான்இனிது நன்கு.

பொருளுடையானது ஈகை, இனிது; மனைவி உள்ளமும், கணவன் உள்ளமும் மாறுபாடின்றி ஒன்றுபடக் கூடுமாயின் இல்வாழ்க்கையானது முற்பட்ட இனிது. அவ்வாறு மாட்சியமைப்படாதெனின், யாக்கை முதலியன நில்லாமையை ஆராய்ந்து, காலங்கடந்தவராய், அகம், புறமாகிய இருவகைப் பற்றுகளையும் விடுதல், தலைப்பட மிகவும் இனிது.

4. ஏவது மாறா இளங்கிளைமை முன்இனிதே;

நாளும் நவைபோகான் கற்றல் மிகஇனிதே;
ஏருடையான் வேளாண்மை தான்இனிது; ஆங்குஇனிதே
தேரில்கொள் நட்புத் திசைக்கு.

ஏவலை மாறாமல் செய்யும் மக்கள் உடைமை, முற்பட இனிது; குற்றங்களில் செல்லாதவனாய், நாடோறும் கற்றல் மிக இனிது; தனதென உழுகின்ற மாடுகளை உடையானது பயிர்த்தொழில், இனிது; அதுபோல, ஆராயின் தான் செல்லும் திசையில் ஆராய்ந்து நட்புக் கொள்ளுதல் இனிது.

5. யானை உடைப்படை காண்டல் மிகஇனிதே;

ஊனைத்தின்று ஊனைப் பெருக்காமை முன்இனிதே;
கான்யாற்று அடைகரை ஊர்இனிது; ஆங்குஇனிதே
மானம் உடையார் மதிப்பு.

யானைகளுடைய சேனையை, அரசன் வைத்துக் கொள்ளுதல் முற்பட இனிது; பிறிதோர் உயிரின் தசையைத் தின்று, தன் உடம்பை வளர்க்காமல்

இருப்பது முன் இனிது; முல்லை நிலத்து ஆற்றினது நீரடை கரைக்கண் உள்ள ஊரில் வாழ்தல் இனிது; அவை போல மானமுடையவரது கொள்கை இனிதாகும்.

இனியவை நாற்பது – வினாக்கள்

பகுதி I

1. இனியவை நாற்பது ஆசிரியர் _____.
2. இனியவை நாற்பது நூலில் _____ இனியவை கூறப்பட்டுள்ளன.
3. ஆற்றுந்துணையால் _____ அறம் செய்கை முன் இனிதே.
4. ஏருடையான் _____ முன் இனிதே.
5. பிச்சை புக்காயினும் _____ மிக இனிதே.
6. ஊனைத்தின்று----- பெருக்காமை இனிது.

பகுதி II

7. கற்றோர் செயல்குறித்து இனியவை நாற்பது கூறும் கருத்துக்களைக் கூறுக.
8. குடும்பம், உறவுகள் பற்றி இனியவை நாற்பது கூறுவன யாவை?
9. இனியவை நாற்பது நட்பு குறித்துக் கூறுவன யாவை?

பகுதி III

10. நும் பாடப்பகுதியிலுள்ள இனியவை நாற்பது கூறும் இனியவைகளைத் தொகுத்துரைக்க.

அலகு - V

நல்வழி

(1- 5 பாடல்கள்)

சங்ககாலத்திலும், சங்க காலத்திற்குப் பின்னால் கம்பன், புகழேந்தி, ஓட்டக்கூத்தர் போன்ற புலவர்கள் நிலவிய காலத்திலும் தோன்றிய ஔவையாருக்குப் பின்னும், ஔவையார் ஒருவர் உளர். இவர் குழந்தைகளுக்கென்று இளமைக்குரிய அறிவுரைகளாக, ஆத்திச்சூடி, நல்வழி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை போன்ற நீதிநூல்களையும், விநாயகர் அகவல் என்ற தோத்திர நூலையும் செய்துள்ளார்.

ஔவையாரின் ஆத்திச்சூடி மிகச் சுருங்கிய யாப்பு வடிவம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் புது வரவாகும். ஔவையார் படைப்புகளில் அறம் உணர்த்தலே மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றது. இவை எளிய தமிழிலும், அழகிய உவமைகளிலும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.

நல்வழியில் விநாயகர் வணக்கம் கடவுள் வாழ்த்தாக அமைந்துள்ளது. வாழ்க்கைக்கு நல்வழி காட்டுதல் என்ற பொருளில் இந்நூல் 'நல்வழி' எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது. கடவுள் வாழ்த்தோடு 41 வெண்பாக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஈயாமை இழிவு பேராசை கூடாது. உழவின் மேன்மை, தீவினையின் தன்மை உள்ளிட்ட பல அறக்கருத்துக்கள் இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளன. நல்வழியில் 1-5 பாடல்கள் பாடப்பகுதியாகவுள்ளன.

நன்மையே செய்க

1. புண்ணியம் ஆம் பாவம்போம் போனநாட் செய்த அவை
மண்ணில் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள் - எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை எச்சமயத் தோர்சொல்லுந்
தீதொழிய நன்மை செயல்.

உரை:

புண்ணியம் ஆம் - அறமானது விருத்தியைச் செய்யும். பாவம் போம் - பாவமானது அழிவினைச் செய்யும். போனநாள் செய்த அவை - முற்பிறப்பிற் செய்த அப் புண்ணிய பாவங்களே, மண்ணில் பிறந்தார்க்கு - பூமியிலே பிறந்த மனிதர்களுக்கு வைத்த பொருள் - (இப்பிறப்பிலே இன்ப துன்பங்களை அநுபவிக்கும்படி) வைத்த பொருளாகும். எண்ணுங்கால் - ஆராய்ந்து பார்க்கின், எச்சமயத்தோர் சொல்லும் - எந்த மதத்தினர் சொல்லுவதும், ஈது ஒழிய வேறு

இல்லை - இதுவன்றி வேறில்லை, (ஆகையால்) தீது ஒழிய நன்மை செயல் - பாவஞ் செய்யாது புண்ணியமே செய்க.

புண்ணியத்தால் இன்பமும், பாவத்தால் துன்பமும் உண்டாதலால், பாவத்தை யொழித்துப் புண்ணியத்தைச் செய்க. ஆக்கும் போக்கும் என்பன ஆம் போம் என நின்றன.

ஈயாமையின் இழிவு

2. சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெதிமுறையின் - மேதினியில்
இட்டார் பெரியோர் இடாதோர் இழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கில் உள்ள படி.

உரை:

சாற்றுங்கால் - சொல்லுமிடத்து, மேதினியில் - பூமியில், சாதி இரண்டு ஒழிய வேறு இல்லை - இரண்டு சாதியின்றி வேறில்லை, (அவ்விரண்டு சாதியாரும் யாவரெனின்) நீதி வழுவாநெறி - நீதி தவறாத நல்வழியில் நின்று, முறையின் - முறையோடு, இட்டார் - (வறியார் முதலானவர்க்கு) ஈந்தவரே, பெரியோர் - உயர்வாகிய சாதியார், இடாதார் - ஈயாதவரே, இழிகுலத்தார் - இழிவாகிய சாதியார், பட்டாங்கில் உள்ளபடி - உண்மை நூலில் உள்ள இயற்கை இதுவேயாம்.

கொடுத்தவர் உயர்குலத்தினர், கொடாதவர் இழிகுலத்தினர், இவ்வகையின்றி வேறு சாதியில்லை.

ஈதலின் சிறப்பு

3. இடும்பைக்கு இடும்பை இயலுடம்பி தன்றே
இடும்பொய்யை மெய்யென்றிராதே - இடுங்கடுக
உண்டாயி னுண்டாகும் ஊழிற் பெருவலிநோய்
விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு.

உரை:

இயல் உடம்பு இது - பொருந்திய இவ்வுடம்பானது, இடும்பைக்கு - துன்பமாகிய சரக்குகட்கு, இடும்பை அன்றே - இட்டு வைக்கும் பை யல்லவா, இடும் பொய்யை - (உணவினை) இடுகின்ற நிலையில்லாத இவ்வுடம்பை, மெய்

என்று இராது - நிலையுடையதென்று கருதியிராமல் கடுக - விரையில், இடும் - வறியார்க்கு ஈயுங்கள், உண்டாயின் - (இவ்வறம் உங்களிடத்து) உண்டாயின், பெருவலிநோய் - மிக்க வலிமையுடைய பாசமாகிய பிணியினின்றும், விண்டாரை - நீங்கியவரை, கொண்டாடும் - விரும்புகின்ற, வீடு - முத்தியானது, ஊழின் - முறையாலே, உண்டாகும் - உங்கட்குக் கிடைக்கும்.

அறஞ் செய்தவர்க்கு முறையாலே வீடுபேறுண்டாகும், நீரிலெழுத்துப்போற் கணத்துள் அழிவதாகலின் உடம்பு பொய் எனப்பட்டது. உடம்பிற்கு மெய் என்று பெயர் வந்தது எதிர் மறையிலக்கணை. பயன் கருதாது செய்யும் அறத்தால் மனத்தாய்மையும், மெய்யுணர்வும், வீடுபேறும் முறையானே உண்டாகும் என்க.

காலம் நோக்கிச் செய்க

4. எண்ணி ஒருகருமம் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணாது
புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லாற் - கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழுவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே
ஆங்கால மாகு மவர்க்கு.

உரை:

யார்க்கும் - எத்தன்மையோர்க்கும், புண்ணியம் வந்து எய்துபோது அல்லால் - (முன்செய்த) புண்ணியம் வந்து கூடும்பொழுதல்லாமல், ஒரு கருமம் - ஒரு காரியத்தை எண்ணி - ஆலோசித்து, செய்யொண்ணாது - செய்து முடிக்க இயலாது, (அப்படிச் செய்யின் அது) கண் இல்லான் - குருடன், மாங்காய் விழ - மாங்காயை விழுவித்தற்கு, எறிந்த மாத்திரைக்கோல் ஒக்கும் - எறிந்த மாத்திரைக்கோலைப் போலும், ஆம் காலம் - புண்ணியம் வந்து கூடும் பொழுது, அவர்க்கு ஆகும் - அவர்க்கு அக்காரியம் எளிதில் முடியும்.

புண்ணிய மில்லாதவன் செய்யத் தொடங்கிய காரியம் முடியப் பெறாது கைப் பொருளும் இழப்பன் எ-ம். மாத்திரை - அளவு, குருடன் மாங்காயும் பெறாது கோலும் இழப்பன் என்க.

கவலையுறுதல் கூடாது

5. வருந்தி அழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போமினென்றாற் போகா - இருந்தேங்கி
நெஞ்சம்புண் ணாக நெடுந்தாரத் தாம்நினைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்.

உரை:

வாராது – (ஊழால்) வரக் கூடாதவைகள் வருந்தி அழைத்தாலும் - பரிந்து அழைப்பினும், வாரா – வாராவாம், பொருந்துவன – (ஊழால்) வரக்கூடியவை. போமின் என்றால் போயிடுங்கள் என வெறுப்பினும், போகா – போகாவாம், இருந்து ஏங்கி – (இவ்வுண்மையறியாமல்) இருந்து ஏக்கமுற்று, நெஞ்சம் புண் ஆக – மனம் புண்ணாகும்படி. நெடுந்தாரம் தாம் நினைந்து – (அவற்றைத்) தாம் நெடுந்தாரம் சிந்தித்து, துஞ்சுவதே – மாண்டு போவதே, மாந்தர் தொழில் - மனிதர் தொழிலாகவுள்ளது.

இருவினைப் பயன்களாகிய இன்ப துன்பங்கள் தப்பாமல் வந்து கொண்டிருக்கும். ஆதலால் இன்பத்தை விரும்பியும் துன்பத்தை வெறுத்தும் கவலையுதல் தக்கதன்று. அவ்வாறு வருந்துவதே மனிதர் தொழிலாம்.

நல்வழி – வினாக்கள்

பகுதி - I

1. எச்சமயத்தாரும் சொல்வது யாது?
2. ஔவையார் கூறிய இரண்டு சாதிகள் யாவை?
3. யாரைக் கொண்டாடும் வீடு?
4. கண்ணில்லாதவன் மாங்காய் விழ எறிந்த மாத்திரைக்கோல் எதற்குச் சமம்?
5. நல்வழியில் எத்தனை வெண்பாக்கள் உள்ளன.

பகுதி – II

1. தீமை செய்யாது நன்மையே செய்யவேண்டும் என நல்வழி வலியுறுத்துவதைக் கூறுக.
2. ஔவையார் கூறும் இரு சாதிகளை விளக்குக.
3. ஊழ்வினையின் பெருவலிநோய் எப்போது நீங்கும்?
4. ஔவையார் கூறும் மனிதர் தொழில் எது?

பகுதி – III

1. நம் பாடப்பகுதியிலுள்ள நல்வழிப் பாடற்கருத்தினைக் கட்டுரைக்க.

Prepared by

Dr. S. SIVAGAMI SUNDARI

Associate Professor in Tamil

Sri KGS Arts College, Srivaikuntam -